

مركز الدعوة والإرشاد والتوعية الجاليات بالمعذر وأم الحمام

እዕላም እና ክርዕትና

(ንጽጽራዊ ኣቀራረብ)

ዶ/ር መ.ሐመድ ዓሊ አልኸሊ

المكتب التعاوني للدعوة والإرشاد وتوعية الجاليات بالمعذر وأم الحمام

هاتف : 96614884496 فاكس : 96614827489

رقم الحساب : 17777/8 فرع 251

mather-dawa@hotmail.com

ዶ/ር ሙሐመድ ዐሊ አልቸሊ

እስላም ክርስትና
እና
(ንጽጽራዊ አቀራረብ)

አሳታሚ - ሁዳ ነሬስ ሲሚትድ
የመጀመሪያ አትም
1989

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Copyright HUDA PRESS Ltd. 1417 A.H. /1997

All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted in any form or by any means, electronic, mechanical, photocopying, recording or otherwise, without the prior permission of the copyright owner.

ማውጫ

ምዕራፍ 1 ትክክለኛነት

የወንጌል ጸሐፊዎች 1፣ ብሉይና ሐዲስ ኪዳናች 3፣ ይዘት 3፣ ሳይንሳዊ እውነቶች 4፣ 50,000 ስሕተቶች 5፣ ትክክለኛነት 5፣ ተቃርኖዎች 6፣ ምርጫውን ማን አካሄደው? 7፣ አሪጂናል ቋንቋ 8፣ ብዙ የተለያዩ ቅጂዎች ወይስ አንድ ብቸኛ ቅጂ? 8፣ ሐዋርያ ወይስ ነቢይ? 9፣ ውስጣዊ አለመጣጣሞች 10፣ ጳውሎሳዊነት ወይስ ክርስትና? 11፣ የሠላምታና የመልካም ምኞት መግለጫ ደብዳቤዎች 12፣ የታረመውና የተከለሰው መጽሐፍ ቅዱስ 13፣ የተኛው መጽሐፍ ቅዱስ? 14፣ የመጽሐፍ መጠሪያ ስም 15፣ የሃይማኖቱ መጠሪያ ስም 16፣ እውነተኛው መፈታተኛ 17፣ መነሻና መድረሻ 19፣ ቅዱስ ነው? ወይስ አይደለም? 19

ምዕራፍ 2 አምላክ በሁለቱም ሃይማኖቶች ዘንድ

ሥላሴ 21፣ የአንድ አምላክ እምነት ወይስ የአምላክ-ብዙነት እምነት? 22፣ አብ ወይስ ወልድ? 22፣ ተለዋዋጭ አምላክ 23፣ አብ 24፣ እንቅጥሎች 25፣ የእግዚአብሔር አንድነት 26፣ ሦስት ወይስ አንድ? 26፣ ልጅ ያለው ወይስ የሌለው? 26፣ ብሉይ ኪዳን 27፣ ያህዌህ ወይስ ምን? 28፣ ለምን ያህዌህ? 29፣ ይደክማል ወይስ አይደክምም? 31

ምዕራፍ 3 ኢየሱስ በሁለቱም ሃይማኖቶች ዘንድ

ለመሆኑ እሱ ማነው? 32፣ አባቱ ማነው? 32፣ ልጁ ማነው? 33፣ ፀሎት 34፣ ቅድመ አያቶቻቸው 35፣ ኢየሱስና አዳም 35፣ ነቢይ ወይስ አምላክ? 36፣ አምላክ በሹመት ዕድገት 37፣ አናጺ ወይስ አምላክ? 37፣ ተፈጥሮአቸው 39፣ እንቅጥሎች ወይስ ግልጽ? 40፣ ምክንያታዊው ምርጫ 40፣ የድምጽ አሰጣጥ ሂደት 41፣ አስገራሚ የሹመት ዕድገቶች 42፣ ተሰቅለዋል? አልተሰቅሉም? 43፣ በፈቃደቸው ወይስ ከፈቃዳቸው ውጭ? 44፣ ተዋረዱ ወይስ ከውርደት ጻኑ? 45፣ ውድቀት ወይስ ስኬት? 46፣ ኢየሱስና ክርስትና 46

ምዕራፍ 4 የሁለቱ ሃይማኖቶች የእምነት መሠረቶች

መሠረታዊ እምነቶች 48፣ ልጆችና ወሾች 50፣ ኢየሱስ ወደነማን ተላኩ? 51፣ ከራሱን እውነት ብቻ ወይስ ሁሉንም? 51፣ አጠቃላይነት 52፣ በውርስ የሚተላለፍ ኃጢአት 53፣ እባብ ወይስ ሰይጣን? 54፣ ተግባርና ፍርድ 54 መዳን የት አለ? 55፣ ጥምቀት 56፣ ቤዛነት በተተኪነት 56፣ የፍርድ ቀን 57፣ ስቅለት ወይስ ሰናይ ተግባራት? 58፣ ያለ መጽሐፍ ወይስ ከመጽሐፍ ጋር? 58 ቤተክርስቲያንና ሳይንስ 58፣ ሥጋ ወደሙ 59

ምዕራፍ 5 የሥርዓተ አምልኮ አፈጻጸም በሁለቱም ሃይማኖቶች ዘንድ

ምልጃ 61፣ ንስሐ መግባት 61፣ ምሕረትና ይቀርታ ልመና ለምን? 62፣ ለእግዚአብሔር መታዘዝ 63፣ ማንበብ የማይፈቀድላቸው 63

ምዕራፍ 6 ሥነ ምግባር በሁለቱም ሃይማኖቶች ዘንድ

እጅ መስጠት ወይስ አፀፋ መመለስ? 65፣ ክፉን መቃወም 66፣ ዐሥርቱ ትዕዛዛት 66፣ አርአያነት 67፣ ባሕታዊነትና ምናኔ 67፣ ባለፀጋ 68፣ የዋስትና ውጤት 69፣ የሰበካ ዐቢይ ርዕስ 70፣ ካሕናትና ጀሌ ማይማን 73፣ አጠቃላይነትና ሁለገብነት 74፣ ዛፍና ፍሬዎቹ 75

ምዕራፍ 7 ሕግ በሁለቱም ሃይማኖቶች ዘንድ

ውኃ ወይስ የወይን ጠጅ? 80፣ ውርስ 80፣ ኢየሱስና የአሳማ ሥጋ 81፣ ብዙ ሚስት ማግባት 82፣ የመቅጫ ሕግ የለም 83፣ ምንኩስና ወይስ ጋብቻ? 84፣ የቤት ልጅ ሚና 84፣ የሕልም ኃይል 85፣ የሙሴ ሕግ 86፣ ተለዋዋጭነት ያለው ሃይማኖት 87፣ ተለዋዋጭ ሕጎች 88፣ ያልተሟላ መመሪያ 89

መቅድም

እስላምና ክርስትና ዛሬ በዓለማችን ውስጥ በከፍተኛ ደረጃ የተስፋፋ ሃይማኖቶች ናቸው። የያንዳንዳቸው ተከታዮች ቁጥር ከአንድ ቢሊዮን ይልቃል። ሁለቱም ተጨማሪ ተከታዮችን ለማፍራት ይጥራሉ።

ሁለቱ ሐይማኖቶች ለረዥም ምእተ ዓመታት በተለያዩ መስኮችና በተለያዩ መድረኮች ሲፎካከሩ ኖረዋል። እንደ አለመታደል ሆኖ ግን የያንዳንዱ ሐይማኖት ተከታዮች ስለሌላኛው ሐይማኖት የሚያውቁት በጣም ጥቂቱን ብቻ ነው። ሁለቱን ሐይማኖች አንድ ላይ በአንድ መጽሐፍ ለማቅረብ መሞከር አንባቢ በሁለቱ እምነቶች ላይ ንጽጽራዊ ምልክታ እንዲኖረው ለማድረግ ጠቃሚ ይሆናል የሚል ሐሳብ አእምሮዬ ውስጥ የተጫረውም ለዚህ ነው።

ይህ መጽሐፍ ለሚከተሉት ጥያቄዎች ምላሽ ይሰጣል፡-

1. እስላምና ክርስትና ተአማኒነትን (Authenticity) በተመለከተ እንዴት ይመዘናሉ?
2. ከክርስትና እምነት አንጻር እግዚአብሔር ምንድነው? ከእስላም እምነት አኳያስ?
3. ሁለቱ ሐይማኖቶች በየፊናቸው ኢየሱስን እንዴት ይመለከታሉ?
4. የያንዳንዱ ሐይማኖቶች መሠረታዊ የእምነት መርሆዎች ምንድናቸው?
5. አምልኮት በሁለቱ ሐይማኖቶች ውስጥ እንዴት ይለያያል?
6. በእስላምና በክርስትና መካከል ያሉት ሥነምግባራዊ (ሞራላዊ) ልዩነቶች ምንድናቸው?
7. ሕግ በሁለቱ ሐይማኖቶች ውስጥ ምንድነው?

በአጭሩ ይህ መጽሐፍ በሰባት ርዕሰ ጉዳዮች ማለትም ተአማኒነት፣ እግዚአብሔር፣ ኢየሱስ፣ የእምነት መሠረቶች፣ አምልኮት፣ ሥነምግባርና ሕግ የሚሉ ጽንሰ-ሐሳቦች ላይ ያላቸውን አቋም በተመለከተ እስላምና ክርስትናን በንጽጽራዊ መንገድ ለመመልከት የታለመ ነው። ሁሉም እንደሚባለው ዕውቀት ኃይል ነው። ማወቅ ካለማወቅ የተሻለ ነው። ይህ ንጽጽራዊ ዕውቀትም አንባቢውን ለራሱ ተስማሚ ሆኖ ሊያገኘው በሚችል መንገድ ሊጠቅመው ይችላል። መጽሐፉ በጥንቃቄና ነባራዊ በሆነ ሁኔታ፣ አእምሮን ነጻ፣ ልብን ክፍት አድርገው ካነበቡት መላ ሕይወትዎን ሊለውጥ ይችላል።

ዶክተር ሙሐመድ ዐሊ ዐብዱልከሪም አልቸሊ
አማን፣ ጆርዳን
22/10/1410 ዓ.ህ. 17/5/1990 ዓ.ክ.

ምዕራፍ 1

ትክክለኛነት

የወንጌል ጸሐፊዎች

ማቴዎስ የኢየሱስ ደቀመዝሙር ወይም ሐዋርያ ነው። ወንጌሉን የጻፈው በዕብራይስጥ ቋንቋ ሲሆን እሱ የጻፈው የመጀመሪያው ኦሪጂናል ቅጂ ጭራሹን ጠፍቷል። ዛሬ ያለው ቅጂ የዚያ የጠፋው ቅጂ ትርጉም ብቻ ነው። በመሆኑም ዛሬ የሚገኘው የማቴዎስ ወንጌል ኦሪጂናል ቅጂው የጠፋ በመሆኑ ምክንያት ያን ጊዜ ማቴዎስ ከጻፈው ጋር ተመሳሳይ ስለመሆኑ ማንም ማረጋገጥ አይችልም።

ማርቆስ የኢየሱስ ሐዋርያ አይደለም። የኢፕሮስ ደቀመዝሙር ነው። ስለሆነም የማርቆስ ወንጌል ከኢየሱስ የተላለፈ የመጀመሪያው ቀጥተኛ ትረካ ተደርጎ ሊወሰድ አይችልም። ማርቆስ ኢየሱስ የሠሩትን አላየም፤ የተናገሩትንም በጀርድ አልሰማም። ስለዚህም ማርቆስ ስለ ኢየሱስ ያቀረበውን ዘገባ እውነተኛነት ማንም ሰው ማረጋገጥ አይችልም። ስለ ኢየሱስ በመዘገብ ረገድ ከሐዋርያቱ ተማሪዎች ይልቅ የኢየሱስ ቀጥተኛ ተማሪዎች የነበሩት ሐዋርያት አስተማማኝ ዘጋቢዎች ናቸው። ማርቆስ ግን የኢየሱስ ደቀመዝሙር ደቀመዝሙር ነው።

በተመሳሳይ መልኩ ሉቃስም የኢየሱስ ሐዋርያ አይደለም። ኢየሱስን ፈጽሞ አላየም፤ ሲናገሩም አዳምጧቸው አያውቅም። ሉቃስ የኢየሱስ ደቀመዝሙር ደቀመዝሙር እንኳ አይደለም። ሉቃስ በተራው ጭራሽ የኢየሱስ ሐዋርያ ያልነበረው የጳውሎስ ደቀመዝሙር ነው። ኢየሱስን ፈጽሞ ያላየና ጭራሽ ከሳቸው ያልሰማ እስከሆነ ድረስ የሉቃስን ዘገባ እንዴት መቀበል እንችላለን? የሦስተኛ ደረጃ ዘገባዎች እስከሆኑ ድረስ የርሱ ዘገባዎች ምን ዓይነት የትክክለኛነት ዋጋ ይኖራቸዋል?

ወንጌላዊውን የሐንስ በተመለከተ! ምሑራን ወንጌልን የጻፈው የሐንስ የኢየሱስ ደቀመዝሙር የነበረው የሐንስ አይደለም ይላሉ። ተንታኞች እንደሚናገሩት የየሐንስ ወንጌል ይዘትና የቃላት አጠቃቀሙ ሲታይ በኢየሱስ ሐዋርያው የሐንስ የተጻፈ ሊሆን አይችልም። የሆነ ሰው ጽፎት የበለጠ ተአማኒነት ለማሰጠት ከሐዋርያው የሐንስ ጋር አያይዞታል። ወንጌሉ የተጻፈው በ97 ዓ.ክ አካባቢ ግለትም ከኢየሱስ መሰወር ስልሳ አራት ዓመታት በኋላ መሆኑን ምሑራን ያረጋግጣሉ። ኢየሱስ ሲሰወር የሐንስ ዕድሜው ሃያ ዓመት ብቻ ነበር ቢባል ወንጌሉ በተጻፈበት ጊዜ ዕድሜው በትንሹ ሰማኒያ አራት ዓመት ነው።

ታዲያ ሐዋርያው የሐንስ ወንጌሉን ለመጻፍ ዕድሜው 84 ዓመት እስኪሆን ድረስ መቆየት ለምን አስፈለገው? ሥራውን ለመጀመር 64 ዓመት ሙሉ ምን አስጠበቀው? ይህ የየሐንስ ወንጌል በሐዋርያው የሐንስ አልተጻፈም የሚለውን ግጥቃለያ ያረጋግጣል።

አጠር ባለ አነጋገር ያሉን በእጅጉ አጠራጣሪ የሆኑ አራት ወንጌሎች ናቸው። የግቴዎስ ኦሪጂናል ቅጂ ለዘላለሙ የጠፋ ስለሆነ ዛሬ ያለውን የትርጉም ቅጂ ትክክለኛነት ግንም ግረጋገጥ አይችልም። ግርቆስ የኢየሱስ ቀጥተኛ ደቀመዝሙር ባለመሆኑና የኢየሱስ ቀጥተኛ ዘጋቢ ባለመሆኑ የግርቆስ ወንጌል ብዙ የሚታመን አይደለም። ተመሳሳይ የሆነ ጉድለት በሉቃስ ላይም ይስተዋላል። ይበልጥ ግልጽ ለማድረግ ሉቃስ የጻውሎስ ተግሪ ሲሆን ጻውሎስ ደግሞ የኢየሱስ ቀጥተኛ ሐዋርያ የነበረው የበርናባስ ደቀመዝሙር ነውና። የሉቃስ ወንጌል የሦስተኛ ደረጃ ዘገባ ነው። የየሐንስ ወንጌል በስመ ሞክሼ ጸሐፊ እንጂ በሐዋርያው የሐንስ የተጻፈ አይደለም። ስሙ ያገለገለው ለሸፋንነት ብቻ ነው።

በተቃራኒው ቁርኣን አንድ ወጥ ቅጂ ብቻ ነው ያለው። የተለያዩ የቁርኣን ቅጂዎች የሉም።

የአላህ የጠራ ቃል ነው ብለው የትኛውን ይመርጣሉ? አራት ተጻራሪ ቅጂዎች ያሉትን፣ ኦሪጂናል ቅጂው የጠፋውንና የሁለተኛ ደረጃ ዘገባና የሦስተኛ ደረጃ ዘገባ የሆነውን ወንጌል? ወይስ አንድ ብቸኛ ቅጂ ያለውን ቁርኣን?

ብሉይና ሐዲስ ኪዳናች

ብሉይ ኪዳን እግዚአብሔር አንድ ነው፤ ልጅም የለውም ይላል። ሐዲስ ኪዳን ግን ለእግዚአብሔር ልጅ ይሰጣል፤ ክርስትናም እግዚአብሔርን ሦስት በአንድ ያደርጋል። በተጨማሪም ብሉይ ኪዳን የፍርድን ቀን ወይም መጪውን ሕይወት የማይቀበል ሲሆን ሐዲስ ኪዳን ግን ሁለቱንም ይቀበላል።

ሁለቱም ኪዳናች በአንድ መጽሐፍ ግለትም በመጽሐፍ ቅዱስ (Bible) ውስጥ ቢሆኑም እንኳ በአስገራጫ ሁኔታ በሁለት አበይት የእምነት መርሆዎች ግለትም በእግዚአብሔርና በዳግም ሕይወት ላይ ስምምነት የላቸውም። ይህ እንዴት ሊሆን ይችላል? እንደሚባልላቸው ሁለት ከእግዚአብሔር የተገለጹ መጽሐፎች፣ እግዚአብሔር አንድ ነው ወይም ሦስት በአንድ ነው? ዳግም ሕይወት አለ የለም? የፍርድ ቀን አለ የለም? ትንሣኤ አለ የለም? በሚሉት ላይ እንዴት ልዩነት ይኖራቸዋል? እነኚህ ሁለት ኪዳናች እውነት የእግዚአብሔር ቃል ቢሆኑ ኖር በነኛ መሠረታዊ የእምነት መርሆዎች ላይ ልዩነት ባልኖራቸው ነበር።

በተቃራኒው፣ የእስላም መጽሐፍ የሆነው ቁርአን በጣም ግልጽና ፍጹም ወጥነት ያለው መጽሐፍ ነው። እግዚአብሔር አንድ ነው። ልጅም ሆነ አባት የለውም። የትንሣኤ ቀን ይመጣል። የፍርድ ቀንም ይመጣል። ከዚህ ሕይወት በኋላ ሌላ ሕይወት አለ ይላል።

እርስ በርሱ የሚፋለሰውን መጽሐፍ ቅዱስ ወይስ እርስ በርሱ የተጣጣመ፣ ግልጽና ብሩሕ የሆነውን ቁርአን ነው ንጹህ የእግዚአብሔር ቃል ነው ብለው የሚመርጡት?

ይዘት

መጽሐፍ ቅዱስ የእግዚአብሔር ቃል + የዝናት ቃል + የተራኪዎች ቃል + የተገታዎች ቃል + የሐዋርያት ቃል ያካተተ መጽሐፍ ነው። ይህ

የመጽሐፍ ቅዱስ ምሑራን የሚሉትና ግንኛውም አንባቢ ለገዛ ራሱ በቀላሉ ግዥ የሚችለው እውነታ ነው።

ቁርአን ገን የእግዚአብሔር ቃል ብቻ ነው። ቁርአን የነቢዩ ሙሐመድን ቃል ወይም የታሪክ ጸሐፊዎችን ግብራሪያም ሆነ የተንታኞችን ትንታኔ አላካተተም። የሙሐመድ ቃሎች ከቁርአን ውጭ በሌሎች መጻሕፍት ውስጥ ታቅፈዋል። ተንታኞች፣ የታሪክ ጸሐፊዎችና ተርጓሚዎች ከቁርአን የተለዩና የየራሳቸውን መለያ የያዙ መጻሕፍት አሏቸው።

ከቅይጥ ጸሐፊዎችና ከብርዝ ይዘቶቹ ጋር መጽሐፍ ቅዱስን ነው? ወይስ አንድ ወጡን ቁርአን ነው የጠራ የእግዚአብሔር ቃል አድርገው ለመቀበል የሚዳዳዎት?

ሳይንሳዊ እውነቶች

የክርስትና መጽሐፍ የሆነው መጽሐፍ ቅዱስ በአያሌ ጉዳዮች ላይ ሳይንሳዊ እውነታን ይጻረራል። ለምሳሌ ያህል በመጽሐፍ ቅዱስ የመጀመሪያው ገጽ (ዘፍጥረት 1፡5) ላይ እግዚአብሔር ብርሃንን፣ ጧትንና ሌሊትን በመጀመሪያው የፍጥረት ቀን እንደፈጠረ ተጠቅሷል። በመቀጠልም ጨረቃን፣ ፀሐይንና ከዋክብትን በአራትኛው ቀን ፈጠረ (ዘፍጥረት 1፡14) እያለ ይቀጥላል። የብርሃን ምንጮች የሆኑት ዘገየት ብለው ከሦስት ቀናት በኋላ የተፈጠሩ ከሆኑ ብርሃን፣ ጧትና ግታ በመጀመሪያው ቀን እንዴት ሊኖሩ ይችላሉ?

ሌላው ምሳሌ ደግሞ በመጽሐፍ ቅዱስ ዘገባ መሠረት ውኃ (ዘፍጥረት 1፡2) በመጀመሪያው ቀን የተፈጠረ ሲሆን ሳይንስ የሚያረጋግጠው ግን ዩኒቨርስ በጀመረው በጋስ ደመና ዓይነት መሆኑን ነው። ታዲያ ጋስ የውቅያኖሶችን ውኃ እንዴት ሊሸከም ይችላል?

መጽሐፍ ቅዱስ ከሳይንስ ጋር የመጋጨቱ ሁኔታ፣ ዛሬ ባለ መልኩ መጽሐፍ ቅዱስ የእግዚአብሔር ቃል አለመሆኑን ያረጋግጣል። ምክንያቱም እግዚአብሔር ስለፈጠረው ዩኒቨርስ እውነታ ዐዋቂ ነውና።

የእስላም መጽሐፍ የሆነው ቁርአን ግን ከሳይንሳዊ እውነታዎች ጋር ፈጽሞ አይቃረንም። ይልቅዬ ከቅርብ ዘመን ወዲህ እንጂ በሰው ልጅ ዘንድ ያልታወቁ ሳይንሳዊ እውነታዎችን አጠቃሎ ይዟል።

በርስዎ አመለካከት የትኛው ነው የእግዚአብሔር ቃል? ከሳይንሳዊ እውነታዎች ጋር የሚዳረረው መጽሐፍ ወይስ ሳይንሳዊ እውነታዎችን የሚያረጋግጠው መጽሐፍ? እባክዎን አስተውለው ይምረጡ።

50,000 ስሕተቶች

ክርስቲያን ምሑራን መጽሐፍ ቅዱስ ከ30,000 እስከ 50,000 የሚደርሱ በጣም ብዙ ስሕተቶች እንዳሉት አምነው ይቀበላሉ። ስሕተቶቹ በዘመን አቆጣጠር፣ በሳይንሳዊ እውነታዎች፣ በጂዮግራፊ፣ በታሪክ እና በውስጣዊ አለመጣጣሞች እንደሚገለጹም ይናገራሉ።

ሙስሊም ምሑራን ግን መጽሐፋቸው ቁርአን አንዲት ስሕተት እንደሌለበት ያረጋግጣሉ።

የሁለቱንም ወገኖች አባባል ባሉት መሠረት እንቀበልና የትኛውን ነው በእግዚአብሔር ቃልነት የሚመርጡት? መጽሐፍ ቅዱስን ወይስ ቁርአንን? እራስዎ ይወስኑ? 50,000 ስሕተቶች ያሉበትን መጽሐፍ የእግዚአብሔር መጽሐፍ ነው ብለው ይቀበላሉ? እራስዎ ወስነው ይምረጡ።

ትክክለኛነት

ኢየሱስ ይናገሩት የነበረው ቋንቋ «ኤሎሄ ኤሎሄ ላማ ሰበቅታኒ?» (ማቴ.27፥46) ውስጥ እንደተረጋገጠው አራማይክ (የሶሪያ ቋንቋ) ነበር። ይሁን እንጂ ይህ ዐረፍተነገር ስለ ኢየሱስ የተዘገበ ብቸኛው የአራማይክ ዐረፍተነገር ነው። በአራማይክ የተጻፈ አንድም ወንጌል አይገኝም። በኢዩሰስ ቋንቋ

በአራግይክ (በሶሪያ ቋንቋ) የተነገሩ ትክክለኛና ቀጥተኛ የኢየሱስ ንግግሮች ጠፍተዋል።

የሙሐመድ ቋንቋ ዐረብኛ ነው። ሙሐመድ የተናገሩት ሁሉ ይናገሩት በነበረው ቋንቋቸው በዐረብኛ አሪጂናል ቅጂው እንደነበረ ዛሬም ይገኛል።

እዚህ ላይ ሁለት ሰዎች ከፊታችን አሉ። በአንድ በኩል በአራግይክ (የሶሪያ ቋንቋ) ተናጋሪ የነበሩና ስለሰላቸው አንድም ነገር በአራግይክ ያልተዘገበ ኢየሱስ ሲሆኑ፤ እሳቸውን አስመልክቶ ዛሬ በእጃችን ያለው መረጃ የጠፋ አሪጂናሎች የትርጉም ቅጂ ብቻ ነው። በሌላ በኩል ደግሞ ዐረብኛ ተናጋሪ የነበሩና ስለሰላቸው የቀረቡ ዘገባዎች በሙሉ ነቢዩ ይናገሩ በነበረው ዐረብኛ ቋንቋቸው ተጠናቅረው የምናገኛቸው ሙሐመድ ናቸው።

በርስዎ ግምት ከነኚህ ሁለቱ ሰዎች ስለየትኛው የቀረበ ዘገባ ነው ትክክለኛውና ሰነዳዊነቱ አስተማማኝ የሆነው? ኢየሱስን የሚመለከቱ ዘገባዎች ወይስ ሙሐመድን የሚመለከቱ ዘገባዎች? እስኪ አንዴ በተመሳሳይ መመዘኛ ይመዘኑ። የትኞቹ ዘገባዎች ናቸው ይበልጥ ተአማኒነት ያላቸው? ሕልውናቸው ካከተመ አሪጂናሎች የተተረጉሙ ዘገባዎች ምን መሆን ይችላሉ?

ተቃርኖዎች

ቤተክርስቲያን የእግዚአብሔር ቃል ብትላቸውም፣ አራቱ የሐዲስ ኪዳን ወንጌሎች በተመሳሳይ ሁኔታ ላይ በመቶዎች የሚቆጠሩ ልዩነቶች ያሳያሉ።

በእስላም ዘንድ የእግዚአብሔር ቃል የሆነው ቁርአን ግን አንዳች ውስጣዊ አለመጣጣም ሆነ ተቃርኖ የለበትም።

ለክርክርና አንድን ጉዳይ አንዴ ለመያዝ ሲባል እያንዳንዱ ወገን «ነው» የሚለውን ነገር እንደ እውነት እንቀበልና የተኛው ነው ለርስዎ ይበልጥ መለኮታዊ ሆኖ የሚታየው? በመቶዎች የሚቆጠሩ የወንጌሎችን የርስበርስ ቅራኔዎች ያካተተው ሐዲስ ኪዳን ወይስ አንዳች ውስጣዊ ቅራኔ የሌለው ቁርአን? የቤተ

ክርስቲያን ሰዎች የወንጌሎች የርስበርስ አለመጣጣምና ተቃርኖ መንሥኤው የሰብዓዊ ፍጡር የዘገባ አቀራረብ ልዩነቶች ናቸው ይላሉ። በነርሱ እምነት መሠረት ግን ወንጌሎች የሰብዓዊ ፍጡራን ዘገባዎች አለመሆናቸውን እናስታውስ። በቤተክርስቲያን እምነት መሠረት ወንጌሎች የእግዚአብሔር ቃልና ራእይ ናቸውና። ታዲያ የእግዚአብሔር ቃል ከሆኑ ወንጌሎች እንዴት እርስ በርሳቸው ይቃረናሉ? በአንድ ጊዜ የእግዚአብሔር ቃልና የሰብዓዊ ፍጡራን ትሪካዎች ሊሆኑ አይችሉም።

እንደ የእግዚአብሔር የጠራ ቃል የትኛውን ነው የሚቀበሉት? ከአራቱ ተጻራሪ ወንጌሎች ጋር ሐዲስ ኪዳንን ወይስ ከማይናጋ ቋሚ ወጥነቱና የተሟላ ፍጹማዊ መጣጣሙ ጋር ቁርአንን?

ምርጫውን ማን አካሄደው?

በአንድ ወቅት ቁጥራቸው እጅግ የበዛ ወንጌሎች እንደነበሩና ከነኚህ ውስጥ ቤተክርስቲያን አራቱን ማለትም የማቴዎስን፣ የማርቆስን፣ የሉቃስንና የዮሐንስን ወንጌሎች ብቻ እንደመረጠች ክርስትና ይናገራል። ቀሪዎቹ ወንጌሎች እንዲቃጠሉ ወይም እንዲጠፉና እንዲወድሙ ተደርገዋል።

እስላም ደግሞ ምንጊዜም ቢሆን አንድ ነጠላ የቅዱስ ቁርአን ቅጂ ብቻ መኖሩንና ተመሳሳይ የማማረጥ ሂደት አለመደረጉን ወይም አለማስፈለጉን ይናገራል።

ለመሆኑ ቤተክርስቲያን ምርጫውን በምን መሠረት ላይ ተመርኩዛ ነው ያካሄደችው? ለምንስ እነኛ አራት ወንጌሎች ብቻ በተለይ ተመረጡ? ለምን ሦስት ወይም አምስት ወይም ደግሞ አሥር ወንጌሎች አልተመረጡም? የተቀሩት ወንጌሎችስ ለምን አልተመረጡም? ወንጌሎችን የመምረጥና የማስወገድ መብት ያለው ማነው? ያን መብትስ ማን ሰጠው? ወንጌሎች የእግዚአብሔር ቃል ከሆኑ ዘንዳ ሌሎቻቸው መወገድ የሚኖርባቸው ለምን ይሆን?

የትኛው ሃይማኖት ነው ይበልጥ ተአማኒና ይበልጥ አስተማማኝ ሆኖ የሚሰማዎት? መጽሐፍቹ በድምፅ ብልጫ የተመረጡለት ሃይማኖት ወይስ አንድ ብቸኛ መጽሐፍ ከእግዚአብሔር የተላለፈለት ሃይማኖት? እያንዳንዱ ሃይማኖት ስለራሱ ያለውን ነገር እንደ እውነት እንቀበልለትና ሁለቱንም በዚህ መሠረት እንመዘናቸው። ሐቀኛ የሆነ ገለልተኛ ፈራጅ ወይም ዳኛ አድርገን ራሳችንን እናቅርብ። ለአፍታ ያህል የራሳችንን ማንነትና ወገናዊነት እንርሳና ፍትሐዊ ብይን እንስጥ።

ኦሪጂናል ቋንቋ

የማቴዎስ ወንጌል መጀመሪያ የተጻፈበት ኦሪጂናል ቋንቋ የዕብራይስጥ ቋንቋ መሆኑን ክርስትና ይናገራል። ግና የዕብራይስጥ ኦሪጂናል ቅጂው የትም የለም፤ ፈጽሞ ጠፍቷል። ዛሬ የሚገኘው ከዚህ ከጠፋው ቅጂ በሌላ ቋንቋ የተተረጎመ የትርጉም ቅጂ ብቻ ነው።

የእስላም መጽሐፍ የሆነው የቁርአን ቋንቋ ዐረብኛ መሆኑን እስላም ይናገራል። በኦሪጂናል ቋንቋው በዐረብኛ የተጻፈው ቁርአን ከአንድ ሺህ አራት መቶ ዓመታት በፊት ጀምሮ በዚያ ኦሪጂናል ቋንቋው ነበረ፤ ዛሬም እንደነበረ አለ።

ከትክክለኛነት መመዘኛ አኳያ የትኛው መጽሐፍ ነው ይበልጥ አስተማማኝ? ኦሪጂናሉ የጠፋ መጽሐፍ ወይስ ኦሪጂናሉ ዛሬም የሚገኝ መጽሐፍ? ለትክክለኛነቱና ለተአማኒነቱ የትኛውን የበለጠ ይመርጣሉ?

ብዙ የተለያዩ ቅጂዎች ወይስ አንድ ብቸኛ ወጥ ቅጂ?

የክርስትና መጽሐፍ ቅዱስ አያሌ የተለያዩ ቅጂዎች ያሉት ከመሆኑም ባሻገር በማያቋርጥ የመለዋወጥ ሂደት ውስጥ ያለና ከጊዜ ወደ ጊዜ ክለሳና ማሻሻያ የሚካሄድበት መጽሐፍ ነው።

የእስላም ቁርአን ግን ከነቢዩ ሙሐመድ ዘመን ጀምሮ እስከ ዛሬ ድረስ ላለፉት አሥራ አራት ምዕተ ዓመታት አንድ ብቸኛ አሪጂናል ቅጂ ብቻ ነው ያለው። የቁርአን ቅጂዎች በሙሉ አንድና ተመሳሳይ ናቸው። በዓለም ላይ የሚገኙ የቁርአን ቅጂዎች በሙሉ በአንዲት ቃል አይበላለጡም ወይም አይተናገሱም።

የትኛው መጽሐፍ ነው ይበልጥ መለኮታዊ? ብዙ የተለያዩ ቅጂዎች ያሉትና ቀጣይነት ላለው ለውጥና ክለሳ የተዳረገው መጽሐፍ ወይስ የማይለወጥና ቋሚ የሆነ አንድ ብቸኛ ቅጂ ያለው መጽሐፍ? የበለጠ ቅድስናና ብጽአና ያለው የትኛው ነው? መጽሐፍ ቅዱስ ወይስ ቅዱስ ቁርአን? ሁለቱንም የማናውቅ ነን እንበልና በመጽሐፍ ቅዱስ ተለዋዋጭነትና ቅጂ-ብዙነት አንጻር በቁርአን የማይናጋ ቋሚነትና አንድ ብቸኛ ቅጂነት መሠረት ላይ በመመርኮዝ እስኪገለልተኛ ዳኝነት እንስጥ። የትኛው ነው የእግዚአብሔር መጽሐፍ? ለዘመናት በማያቋርጥ ሁኔታ የሚለዋወጠው መጽሐፍ ቅዱስ ወይስ ከእግዚአብሔር እንደተገለጸ እሱነቱን ጠብቆ የቆየው ቅዱስ ቁርአን?

ሐዋርያ ወይስ ነቢይ?

የሐንስ፣ ማቴዎስ፣ ማርቆስና ሉቃስ ወንጌሎቻቸውን ለመጻፍ ከእግዚአብሔር ራእይ የተገለጸላቸው ሲሆን፣ የክርስትና እምብርት የሆኑት ኢየሱስ ራሳቸው ግን ከእግዚአብሔር ምንም ራእይ እንዳልተገለጸላቸው ክርስትና ይናገራል።

እስላም ግን ራእይ (ወሕይ) ከእግዚአብሔር ወደ እያንዳንዱ ነቢይ መምጣት ያለበት ሲሆን ነቢዩ በተራው መልዕክቱን ለሕዝብ የሚያስተላልፍ መሆኑን ይናገራል። ሐዋርያት ወይም የሐዋርያት ደቀመዝሙሮች ከእግዚአብሔር ራእይ ተገለጸላቸው፣ ነቢዩ ራሳቸው ማለትም ኢየሱስ ግን ምንም ራእይ ከእግዚአብሔር አልተቀበሉም ማለቱ ለግንዛቤ የሚቸግርና የማይዋጥ ነገር መሆኑን እስላም ይናገራል። የእስላም ነቢይ የሆኑት ሙሐመድ ከእግዚአብሔር

ራእይ (ወሕይ) የተላለፈላቸው ሲሆን እሱም ቅዱስ ቁርኣን ነው። ሌላው ተርተ የዚያ ንግግርችም በራእይ የተላለፉላቸው ናቸው።

እርስዎ ይበልጥ ተቀባይነት ያለው የትኛው ነው? መሥራቹ ነዚይ አንዳች ራእይ ያልተቀበለበት ሃይማኖት ወይስ ነዚያ ራእይ የተቀበለበት ሃይማኖት? የትኛውን ነው የሚመርጡት? መከተል የሚመርጡት የነዚያን ደቀመዝሙርች ወይስ ራሱን ነዚያን ነው?

ውስጣዊ አለመጣጣሞች

የሐዲስ ኪዳን ወንጌሎች ተመሳሳይ የሆነ አንድ ሁነት አስመልክተው እርስ በርሳቸው የሚፋለሱ ተጻራሪ ትረካዎች ያቀርባሉ። አንዳንድ ጊዜ ደግሞ አንዱ ወንጌል ራሱን በራሱ ሲቃረን ይታያል። በአንዱ ወንጌል ውስጥና በተለያዩ ወንጌሎች መካከል በብዙ መቶዎች የሚቆጠሩ ቅራኔዎች ይስተዋላሉ። ይህም የሚያረጋግጠው እነኚህ ወንጌሎች የሰብዓዊ ፍጡራን ዘገባዎች እንጂ መለኮታዊ ራእዮች አለመሆናቸውን ነው። እግዚአብሔር እውነቱን ሁሉ ስለሚያውቅ እርስ በርሳቸው የሚፋለሱ ተጻራሪ ዘገባዎችን ሊሰጥ አይችልም። ይህ ግለት ደግሞ ሐዲስ ኪዳን ከእግዚአብሔር በራእይ (ወሕይ) የተላለፈ መጽሐፍ አይደለም ግለት ነው። አይቀረው ግጥም ያለው ክርስትና በመለኮታዊ ራእይ የተገለጸ መጽሐፍ የለውም የሚል ይሆናል። ሰባኪው ቤተክርስቲያን ውስጥ መጽሐፍ ቅዱስን በመያዝ «እግዚአብሔር ቃል» በግለት ሲገልጸው እውነቱን እየተናገረ አይደለም። መጽሐፍ ቅዱስ የእግዚአብሔር ቃል ቢሆን ኖሮ በብዙ መቶዎችና በብዙ ሺዎች የሚቆጠሩ ውስጣዊ ቅራኔዎች ባላካተተ ነበር።

በተቃራኒው ግን ቁርኣን ስለአንድ ሁነት ወጥ የሆነ አንድ ትረካ ይሰጣል። ምንም ዓይነት ውስጣዊ አለመጣጣም ፈጽሞ አይታይበትም።

ታዲያ የትኛው ነው የእግዚአብሔር ቃል? በሺዎች የሚቆጠሩ ውስጣዊ ቅራኔዎችን ያቀፈው መጽሐፍ ቅዱስ ወይስ ፍጹም ወጥነት ያለውና ትክክለኛ የሆነው ቁርኣን?

ጳውሎስ ወይስ ክርስትና?

ኢየሱስ ክርስቶስ እግዚአብሔር ሦስት በአንድ ውስጥ ነው አላሉም፤ የእግዚአብሔር ልጅ ነኝም አላሉ፤ መድሀን የሚገኘው በስቅለት ነው ብለውም አያውቁም። የሰው ልጅም በተፈጥሮው ኃጢአ ሆኖ ተፈጠረ ብለው አልተናገሩም። እግዚአብሔር ወይም የእግዚአብሔር ልጅ ነኝ ብለውም አያውቁም። ዛሬ ክርስትና የሚያስተምረው ኢየሱስ ያስተማሩትን በቀጥታ የሚጻረር ነው።

ክርስትና ዛሬ ባለው መልኩ በአብዛኛው የጳውሎስ የፈጠራ ውጤት ነው። ቤተክርስቲያን ለጳውሎስ ሚዛናዊ አመለካከት ቢኖራት ኖሮ ሃይማኖታቸውን ጳውሎስ ወይስ ክርስትና ብላ እንጂ ክርስትና ብላ ባልጠራች ነበር። ሃይማኖቱ በስማቸው የተሰየመው ኢየሱስ ክርስቶስ በሃይማኖቱ መሠረታዊ እምነቶች ላይ ጭራሽ አይሰግሙምና። ስለዚህም ክርስትና አላግባብ ነው ከኢየሱስ ክርስቶስ ጋር የተሳሰረው። ጳውሎስ ወይስ ክርስትና ይበልጥ ታማኝና ፍትሐዊ መጠሪያ ስሙ ነው።

ከፍ ብሎ እንደተጠቀሰው ሁሉ እግዚአብሔር የኢየሱስን ትምሕርቶች «ክርስትና» ብሎ ፈጽሞ አልሰየመም። «ክርስትና» የሚለው ቃል መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ በብሉይ ኪዳንም ይሁን በሐዲስ ኪዳን የትም ቦታ ላይ አልተጻፈም። እግዚአብሔር ክርስትናን የማጠቃለያው ሃይማኖት ቢያደርገው ኖሮ ስም በሰጠው ነበር።

የክርስትና እምነቶች ከኢየሱስ ክርስቶስ ጋር ምንም ግንኙነት የላቸውም። «ክርስትና» የሚለው ቃል ራሱ የተፈጠረው በቤተክርስቲያን ሰዎች ነው። ክርስትና ከእምነቶቹና ከመጠሪያ ስሙ ጭምር የተፈጠረው በኢየሱስ ላይሆን በቤተክርስቲያን ሰዎች ነው።

በተቃራኒው እስላማዊ እምነቶች፣ ሕግጋት፣ የአምልኮ ተግባራትና የሥነ ምግባር ሕጉ ሙሉ በሙሉ ከእግዚአብሔር የተላለፉ መለኮታዊ ራእዮች ናቸው። ክርስትና በቤተክርስቲያን ሰዎች እንደተሠራው ዓይነት፣ እስላም በምሥራቅ (ዓሊሞች) የተሠራ አይደለም። እስላም በመሠረታዊ የእምነት መርህ

ዎቹም ሆነ በአጠቃላይ ሕግጋቱ፣ ቁርአን ውስጥ የሠፈረ የአላህ ቃልና የንቢዩ ሙሐመድ ሱንና ነው።

በመለኮታዊነቱ የትኛውን ይመርጣሉ? በጳውሎስና በቤተክርስቲያን ሰዎች ተፈጥሮ የተሠራውን ክርስትና ወይስ ከእግዚአብሔር የተላለፈውን እስላም?

የሠላም ታና የመልካም ምኞት መግለጫ ደብዳቤዎች

በሐዲስ ኪዳን ውስጥ በጳውሎስ መልእክቶች መጨረሻ ላይ፣ ጳውሎስ ሁልጊዜ በሌሎች ከተሞችና አገሮች ውስጥ ለሚገኙ ሌሎች ወንዶችና ሴቶች የግል ሠላም ታውንና የመልካም ምኞት መግለጫ መልእክቱን ሲልክላቸው እናንባለን። እውነቱን ለመናገር ግሕበራዊ ተግባርና ዐመለ ሸጋ ትሑት መሆን ምንም ስሕተት የለበትም።

ችግሩ ከፈታችን የሚደቀነው የሚከተለው ጥያቄ ሲነሳ ነው፡- በጳውሎስ መልእክቶች መጨረሻ ላይ የግል ሠላም ታዎቹንና የመልካም ምኞት መግለጫዎቹን ሲያነቡ እነኛ ሠላም ታዎች ከእግዚአብሔር የተላለፉ መለኮታዊ ራእይ ሆነው ይሰማዎታል? ቤተክርስቲያን ግን የጳውሎስ መልእክቶች የእግዚአብሔር ራእይ ናቸው ትለናለች። እግዚአብሔር በመለኮታዊ ራእዩ ውስጥ ጳውሎስ ለወዳጆቹ የላካቸውን ሠላም ታዎች ያካትታል?

እኒያ የጳውሎስ የሠላም ታ ደብዳቤዎች በአስረጅነታቸው ጳውሎስን የሚደግፉ አይደሉም። የጳውሎስ መልእክቶች ቅንጣት መለኮታዊ ራእይ የሌለባቸው የራሱ የግል ሥራ ውጤት መሆናቸውን ያረጋግጣሉና።

ማንም ሰው እውነትን ለዘላለም መደበቅ አይችልም። ተደጋግሞ እንደ ሚባለው ሁሉ የተወሰኑ ሰዎችን ለተወሰነ ጊዜ ማታለል ይቻላል፣ መላውን ሕዝብ ሁልጊዜ ማታለል ግን አይቻልም። የጳውሎስ ደብዳቤዎች የጳውሎስ ደብዳቤ ዎች ናቸው። ስለ ደብዳቤዎቹ ማለት የሚቻለው እውነትም ይኸው ብቻ ነው። ጳውሎስ መለኮታዊ ራእይ (ወሕይ) ተቀብሎ አያውቅም። የኢየሱስን ትም ሕርቶች ያቃለለ፣ የሙሴን ሕግ የሰረዘና አዲስ ሃይማኖት የመሠረተ ሰው ነው-ጳውሎስ።

እስላም ደግሞ ከኢየሱስ በኋላ ከሙሐመድ በስተቀር ሌላ ነቢይ አልተነሳም ይላል። በኢየሱስና በሙሐመድ መካከል የተላኩ ነቢይ በጭራሽ የለም። ከሙሐመድ በኋላም ምንም ነቢይ አልመጣም፤ አይመጣምም። አላህ ቁርአን ውስጥ ይህን ግልጽና ቁልጭ ባለ ሁኔታ ተናግሯል። የኢየሱስ ደቀመዛሙርት ወይም ሐዋርያት ሐዋርያት ብቻ ናቸው። መለኮታዊ ራእይ ፈጽሞ አልተላለፈ ላቸውም። የኢየሱስ ሳይሆን የኢየሱስ ደቀመዛሙር ተግሪ የነበረው ጳውሎስም ምንም ዓይነት መለኮታዊ ራእይ አልተላለፈለትም። ለዚህ ማሰረጃው የመልእክቶቹ ይዘት፣ ግላዊ ሠላምታዎቹና የልባዊ ምኞት መግለጫ ደብዳቤዎቹ፣ በኢየሱስና በትምሕርቶቻቸው ላይ የፈጸመው ድርጊቱ፣ በሙሴ ሕግ ላይ የሠራው ሥራና ግልጽ ባለ ሁኔታ እርሱ ራሱ የተናገረው ቃሉ ነው። ጳውሎስ በሕልሙ ኢየሱስን ማየቱንና ቃሉን መስማቱን አምኗል (የሐዋ.ሥራ 26፣ 19)። ታዲያ ሕልምን እንደ መለኮታዊ ራእይ (ወሕይ) መቀበል እንችላለን? ይህ ከሆነ ደግሞ ሕልሞች ሁሉ የመለኮታዊ ራእይ ተቀባዮች ናቸው ማለት ነው! ይህ ማለት ደግሞ በተራው ሕልሞች ሁሉ የእግዚአብሔር ቃል አስተላላፊዎች ናቸው ማለት ይሆናል! ይህ ከሆነ ሕልሞች ሁሉ ነቢያት ናቸው ማለት ነው! ከዚህ በመነሳትም ሰዎች ሁሉ ነቢዮች ናቸው ማለት ይመጣል!

ታዲያ እርስዎ የጳውሎስን ሠላምታና ለተወሰኑ ወዳጆቹ ያስተላለፋቸውን የመልካም ምኞት መግለጫ ደብዳቤዎች መለኮታዊ ራእይ ነው ብለው መቀበል ይችላሉን? የጳውሎስን ሕልም እንደ መለኮታዊ ራእይ መቁጠር ይቻላል?

የታረመውና የተከለሰው መጽሐፍ ቅዱስ

«የታረመው የመጽሐፍ ቅዱስ እትም» (The Revised Version of the Bible) የተሰኘ የመጽሐፍ ቅዱስ እትም አለ። «የታረመው» ማለት የ«ተስተካከለው፣ የተቃናው ...» ማለት ነው። መጽሐፍ ቅዱስ የእግዚአብሔር ቃል ከሆነ፣ ቃሉን የማቃናት የማረምና የመከለስ መብት ያለው ማንም ፍጡር የለም። የእግዚአብሔርን ቃል የማሻሻል፣ የመቀነስ፣ የመጨመርም ሆነ የመሰረዝ ሥልጣን ማንም የለውም። መጽሐፍ ቅዱስ ከለላና እርግጥ የሚያሻው

እስከ ሆነ ድረስም የእግዚአብሔር ቃል ሊሆን አይችልም። በተጨማሪም አንድ ከተሻሻለና ከታረመም መጽሐፍ ቅዱስ ምንም ያህል የእግዚአብሔር ቃል አይደለም።

በተቃራኒው ግን የእስላም ቅዱስ መጽሐፍ የሆነው ቁርአን የታረመና የተሻሻለ እትሞች የሉትም። ታርሞ ተሻሽሎ ወይም በአሕጽሮት (Abridged) ተጽፎም ፈጽሞ አያውቅም። ዛሬ በሰው ልጆች እጅ የሚገኝ የጠራና የነጠረ የእግዚአብሔር ቃል ያቀፈ ብቸኛው መጽሐፍ ነው።

የእግዚአብሔር ንጥር ቃል አድርገው የትኛውን ይመርጣሉ? የታረመውንና የተከለሰውን መጽሐፍ ቅዱስ ወይስ ያልተለወጠውንና ያልተከለሰውን ወጥ የእግዚአብሔር ቃል ቁርአን?

የትኛው መጽሐፍ ቅዱስ?

መጽሐፍ ቅዱስ ብለን ስንናገር አንድ የተለየ ነጠላ ጥራዝ እየጠቀስን አይደለም። በይዘት ረገድ ሰፊ ልዩነቶች ያሏቸው ብዙ መጽሐፍ ቅዱሶች ይገኛሉ። መጽሐፍ ቅዱስ ከእትም እትም ይለያያል። የሰንደን እትሞች፣ የርማ እትሞች፣ የበይሩት እትሞችና ሌሎችም እትሞች በአንድ ተመሳሳይ ቋንቋ የሚታተሙ እንኳ ብዙ ልዩነቶች አሏቸው።

ፕሮቴስታንቶች በባለ 39-መጽሐፍ ብሉይ ኪዳን ያምናሉ። ካቶሊኮች በባለ 46-መጽሐፍ ብሉይ ኪዳን ያምናሉ። የካቶሊኮች መጽሐፍ ቅዱስ በፕሮቴስታንቶች መጽሐፍ ቅዱስ ላይ ተጨማሪ ሰባት መጽሐፎች አሉት። የሰማርያውን ብሉይ ኪዳን ደግሞ በሰላሳ ዘጠኝ ወይም አርባ ስድስት ፈንታ አምስት መጽሐፎች ብቻ ያካትታል¹። ታዲያ ከነኚህ ውስጥ የትኛው መጽሐፍ ቅዱስ ነው መጽሐፍ ቅዱስ? ማንም አያውቅም።

1 የኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ቤተክርስቲያን ደግሞ ከብሉይ ኪዳን 46 መጽሐፎች ከሐዲስ ኪዳን 35 መጽሐፎች በድምሩ 81 መጽሐፎች ያሉትን መጽሐፍት ቅዱስ ትቀበላላች-ተርጓሚው

በተቀራጸው የእስላም ቅዱስ ቁርአን ደግሞ አንድና አንድ ብቻ ነው። የተለያዩ እትሞች የሉትም። ቅጂዎቹ በሙሉ ምን ጊዜም ቢሆን አንድ ይዘት ነው ያላቸውና የነበራቸው። ቃል በቃል፣ ዐረፍተ ነገር በዐረፍተ ነገር፣ አንቀጽ በአንቀጽና ምዕራፍ በምዕራፍ የፈደል ልዩነት እንኳ የላቸውም።

ታዲያ የትኛው መጽሐፍ ነው ቅዱስ እና እውን የአላህ ቃል የሆነው? የተለያዩ በርካታ እትሞችና አወዛጋቢ ይዘቶች ያሉት መጽሐፍ ቅዱስ ወይስ አንድ ብቸኛ እትም ያለው ቁርአን?

የመጽሐፍ መጠሪያ ስም

የክርስትና መጽሐፍ ስሙ መጽሐፍ ቅዱስ (The Bible) ነው። ይሁን እንጂ «መጽሐፍ ቅዱስ» (Bible) የሚለው ቃል መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የትምህርት አልተጠቀሰም። በጣም የሚገርመው የመጽሐፍ መጠሪያ ስም ወይም ርዕስ መጽሐፉን በገለጸው ወገን ያልተሰጠ መሆኑ ነው። በዚህ ስም የጠሩት ምሑራን ናቸው። እግዚአብሔር አንድን መጽሐፍ ካስተላለፈ እሱ ራሱ የመጽሐፉን መጠሪያ ስም በዚያው መጽሐፍ ውስጥ የሚሰጥ መሆኑ የሚጠበቅ ጉዳይ ነው። እግዚአብሔር መጠሪያ ስም ወይም ርዕስ ሳይሰጠው እንዴት መጽሐፍ ያስተላልፋል? ሌላው ቀርቶ ብሉይ ኪዳንና ሐዲስ ኪዳን የተሰኙት ስሞች እንኳ በራእይ የተገለጡ ስሞች አይደሉም።

የእስላም መጽሐፍ እንደምናውቀው ሁሉ ቁርአን ነው። «ቁርአን» የሚለው ቃል በራሱ በቁርአን ውስጥ ተጠቅሷል። ቁርአን የተሰየመው ቁርአንን ባስተላለፈው እግዚአብሔር ነው።

የትኛው መጽሐፍ ነው ይበልጥ መለኮታዊ የሚመስልዎት? መጽሐፍ ቅዱስ (Bible) ተብሎ በእግዚአብሔር ያልተሰየመው ወይስ ቁርአን ተብሎ በእግዚአብሔር ስም የተሰጠው መጽሐፍ? በመጽሐፍ ቅዱስ ጽሑፎች ውስጥ «መጽሐፍ ቅዱስ» (Bible) የሚል ቃል ያልተካተተ ሲሆን፣ ቁርአንዊ አንቀጾች ውስጥ ግን «ቁርአን» የሚለው ቃል ተካቷል። በሌላ አባባል መጽሐፍ

ቅዱስ በዚህ ስም የተሰየመው በቤተክርስቲያን አማካይነት ሲሆን፤ ቁርአን ግን «ቁርአን» ተብሎ የተሰየመው በእግዚአብሔር ነው። ታዲያ የትኛው ነው የእግዚአብሔር ትክክለኛ መጽሐፍ? በሰዎች የተሰየመው ወይስ በእግዚአብሔር የተሰየመው? በጉዳዩ ላይ ራስዎ ያስቡበትና የራስዎን ውላኔ ይስጡ።

የሃይማኖቱ መጠሪያ ስም

ክርስትና እንደሚለው ሃይማኖቱ ለመድሀን በእግዚአብሔር የተመደበ ሃይማኖት ነው። ይህ እውነት ከሆነ እግዚአብሔር «ክርስትና» የሚለውን ስም የክርስትና መጽሐፍ በሆነው መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ በተለይ ይጠቅሰው ነበር። በእጅጉ የሚደንቀው ግን «ክርስትና» የሚለው ቃል መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የትም ቦታ ፈጽሞ ያልታየና ያልተጠቀሰ መሆኑ ነው። ሃይማኖቱን እግዚአብሔር ስም አልሰጠውም። ኢየሱስም ራሳቸውን ክርስቲያን ብለው አልጠሩም። ደቀመዛሙርቱን ሐዋርያትም ክርስቲያኖች ብለው በጭራሽ አልጠሯቸውም።

እስላም ለሰው ልጆች መድሀን የሚያስገኝ የአላህ ሃይማኖት መሆኑን ይናገራል። «እስላም» የሚለው ይህ መጠሪያ ስም በመለኮታዊ ራእይ (ወሕይ) በተላለፈው የእስላም መጽሐፍ -ቁርአን- ውስጥ በተለይ ተጠቅሶ ይገኛል። ሙሐመድም ተከታዮቻቸውን «ሙስሊሞች» ብለው ጠርተዋል። ቁርአንም ምእመናንን «ሙስሊሞች» ብሎ ይጠራቸዋል።

ታዲያ የትኛው ሃይማኖት ነው የበለጠ መለኮታዊ መሰሉ የሚታየው? በራሱ መጽሐፍ ውስጥ ስሙ ጭራሽ ያልተጠቀሰው ክርስትና ወይስ በመጽሐፉ ውስጥ ስሙ በግልጽ የተቀመጠው እስላም? የትኛው ሃይማኖት ነው በእግዚአብሔር መንገድ ላይ ያለው? በተከታዮቹ አማካይነት መጠሪያ ስም የተሰጠው ወይስ ስያሜውን ቁርአን ውስጥ ከእግዚአብሔር ያገኘው? እግዚአብሔር ክርስትናን ሃይማኖት እንዲሆን ቢሻው ኖሮ ክርስትና ብሎ በሰየመው ነበር። ነገር ግን እግዚአብሔር «እስላም»ን ቁርአን ውስጥ የሰየመው ሲሆን «ክርስትና»ን መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ አልሰየመም። «እስላም» በእስላም መጽሐፍ ውስጥ

በእግዚአብሔር የተሰጠ ስያሜ ነው። «ክርስትና» ግን መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ያልሰፈረና በቤተክርስቲያን ሰዎች የተፈጠረ ስያሜ ነው።

እውነተኛው መፈታተኛ

ቤተክርስቲያን ውስጥ በሚደረግ የፀሎት ሥነ ሥርዓት ላይ ሰባኪው ለታዳሚው የሚያነበው ቀደም ብሎ ተመርጠው የተዘጋጁ የመጽሐፍ ቅዱስ ምንባቦችን ነው። የቤተክርስቲያን ሰባኪያን ለማንበብ ፈጽሞ የማይደፍሯቸው በብዙ ሺዎች የሚቆጠሩ የመጽሐፍ ቅዱስ ጥቅሶች ይገኛሉ። ለምን? አንዳንዶቹ የመጽሐፍ ቅዱስ ጥቅሶች የቤተክርስቲያኗን ትምሕርተች ይቃረናሉ፤ አንዳንዶቹ ጥቅሶች ደግሞ በተመሳሳይ መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ያሉ ሌሎች ጥቅሶችን ይጻረራሉ፤ አንዳንዶቹ ጥቅሶች ጭራሹን የመለኮታዊ ራእይ ርዕስ ጉዳይ ሊሆኑ የማይችሉ ሌላ የታሪክ ዘገባዎች ናቸው። አንዳንዶቹ የመጽሐፍ ቅዱስ ጥቅሶች ደግሞ ተጨባጭና ቋሚ የሆኑ ሳይንሳዊ እውነታዎችን ይጻረራሉ። ሌሎቹ ከተራ ሎጂክና ከጤነኛ አእምሮ ግንዛቤ ጋር ይጻረራሉ። አንዳንዶቹ ጥቅሶች ነቢዮችን ኃጢአትና ተራ ወንጀለኞች አድርገው ያሳያሉ። ሌሎቹ የመጽሐፍ ቅዱስ ጥቅሶች ደግሞ የእግዚአብሔር ቃል ሊሆን የማይችል ወራዳ የወሲብና የብልገና ቋንቋ ይጠቀማሉ።

በሌላ አገላለጽ የቤተክርሲያን ሰባኪው ከመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ምን ማንበብ እንዳለበት አስቀድሞ የሚመርጠው ይህን ማድረግ ስለሚኖርበት ነው። እንዳው ዝም ብሎ መጽሐፍ ቅዱስን ከፍተ ዐይኑ ያረፈበትን መስመር ማንበብ አይችልም። ያን ማድረግ ውጤቱ የከፋ ይሆናል። መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ሰባኪው ቢያነባቸው የመጽሐፉን (ቅድስና) የሚያረክሱና የሚያንቋሽሹ አንዳንድ ጥቅሶች ስለሚገኙ ሰባኪው ሊያነባቸው አይችልም።

በተቃራኒው ግን ሙስሊሙ ሰባኪ ከቁርአን ውስጥ የሚደብቀው አንዳች ቃል የለም። ማንኛውንም ምዕራፍ ወይም አንቀጽ ማንበብ ይችላል። ቁርአን ባካተታቸው ይዘቶች በሙሉ ኩራት ይሰማዋል። ማንበቡ የሚያሳፍረውና የሚያሸማቅቀው አንዳች ነገር ቁርአን ውስጥ የለም። አብዛኞቹ ሙስሊሞች በየዕለቱ

ከቁርአን ብዙ ክፍሎች ያነባሉ፤ ያነበንባሉ። ቁርአንን በቃላቸው ሙሉ በሙሉ አጥንተው የያዙ አያሌ ሙስሊሞች ይገኛሉ። በፍቺው፣ በይዘቱ፣ በጭብጦቹ፣ በመለኮታዊ ትእዛዛቱ፣ በሕገጋቱ፣ በመርሆዎቹ፣ በሥነምግባርና በግብረገብነት ደንቦቹ፣ በሥርዓተ አምልኮ መመሪያዎቹና በቋንቋ ውበቱ ልዩና ድንቅ የሆነ መጽሐፍ ነው።

ታዲያ የትኛውን ነው የእግዚአብሔር ቃል ነው ብለው የሚመርጡት? የመጀመሪያውን ወይስ ሁለተኛውን መጽሐፍ? መጽሐፍ ቅዱስን ወይስ ቅዱስ ቁርአንን? ምርጫውም ኃላፊነቱም የራስዎ ነው።

መነሻና መድረሻ

መጽሐፍ ቅዱስ መነሻውን ወይም ግቆሚያውን የሚለይ በመለኮታዊ ራእይ የተላለፈ አንቀጽ የለውም። ቁርአን ግን በፍቺውና በይዘቱ ብቻ ራእዩ ከየት ተጀምሮ የት ላይ እንዳለቀ ሚያሳይ መለያ አንቀጽ አለው። ለምሳሌ ያህል እንዲህ ይላል:-

«አንብብ፤ በዚያ (ሁሉን) በፈጠረው ጌታህ ስም።» (ቁርአን 96:1) የመለኮታዊውን ራእይ ግጥቃለያና መድረሻ የሚያመለክት አንቀጽም አለው:-

«..ዛሬ ሃይማኖታችሁን ለናንተ ሞላሁላችሁ። ጸጋዬንም በናንተ ላይ ፈጸምኩ። ለእናንተም እስላምን ከሃይማኖት በኩል ወደድኩ፤» (ቁርአን 5:3)

መጽሐፍ ቅዱስ ክርስትና የሰው ልጅ ሃይማኖት ይሆን ዘንድ እግዚአብሔር የመረጠው ስለመሆኑ ጭራሽ የሚለው ነገር የለም። ሌላው ቀርቶ መጽሐፍ ቅዱስ «ክርስትና» የሚለውን ቃል እንኳ አላነሳም። ቁርአን ግን የእስላምን ሃይማኖት መጠሪያ ስም ራሱ ተናግሮ የመለኮታዊው ራእይ (ወሕይ) የተጀመረበትንና ሲጠቃለልም የተደመደመበትን ለይቶ በማስቀመጥ ከእግዚአብሔር

ሲተላለፍ የቆየው መለኮታዊ ሃይማኖት ተግልቶ ከፍጻሜው የደረሰበትን አንቀጽ ያመለክታል።

መጽሐፍ ቅዱስ የእግዚአብሔር ቃል ቢሆን ኖሮ ቃሉ የተጀመረበትና የቆመበትን የሚያሳዩ መለያ ምልክቶች እውስጡ በተመለከቱ ነበር።

ታዲያ የትኛው መጽሐፍ ነው የጠራ የእግዚአብሔር ቃል መስሎ የሚታይዎ? መጽሐፍ ቅዱስ ወይስ ቁርኣን?

የዘመን ጉዳይ

መጽሐፍ ቅዱስ የተጻፈው ከሙሴ ዘመን ግለትም ከ1213 ቅ.ክ. ጀምሮ እስከ ኢየሱስ ደቀመዛሙርት ግለትም እስከ 100 ዘ.ክ. አካባቢ ባሉት ዘመናት ውስጥ ነው። ይህ ግለት መጽሐፍ ቅዱስ ተጽፎ ያበቃው በአንድ ሺህ ሦስት መቶ ዓመታት ያህል ውስጥ ሲሆን የተጻፈውም በሚታወቁና ግንኙነታቸው በውል በማይታወቅ ብዙ ቁጥር ባላቸው ጸሐፊዎች አግካይነት ነው ግለት ነው።

ቁርኣን ግን ከእግዚአብሔር በመለኮታዊ ራእይ (ወሕይ) ተላልፎ የተጠናቀቀው በሃያ ሦስት ዓመታት ጊዜ ውስጥ ነው። ይህም የነቢዩ ሙሐመድ ተልእኮ የአርባ ዓመት ጉልግላ ከነበሩበት ጊዜ ጀምሮ ነቢዩ በስልላ ሦስት ዓመታቸው ከዚህ ዓለም ባረፉበት ጊዜ መካከል የነበረው ዘመን ነው።

የእግዚአብሔር ቃል ነው ብሎ ሕሊናዎ በእርካታ የሚቀበለው የትኛውን መጽሐፍ ነው? በአንድ ሺ ሦስት መቶ ዓመታት ውስጥ የተጻፈውን መጽሐፍ ቅዱስ ወይስ በሃያ ሦስት ዓመታት ውስጥ ብቻ ተላልፎ ያበቃውን ቁርኣን?

ቅዱስ ነው ወይስ አይደለም?

ክርስቲያን ምሑራን አምነው በሚቀበሉት መሠረት መጽሐፍ ቅዱስ በብዙ ሺዎች የሚቆጠሩ ስሕተቶች አካቷል። እኒያን ስሕተቶች በዝርዝር የሚያቀርቡ

ብዙ መጽሐፎች ተጽፈዋል። የዚህ መጽሐፍ አዘጋጅ ራሱ በዚህ ርዕስ ላይ በዐረብኛ ሁለት መጽሐፎች ጽፎአል። አንደኛው የብሉይ ኪዳንን ስሕተቶች ሚመለከት ሲሆን ሁለተኛው የሐዲስ ኪዳን ስሕተቶችን የሚያሳይ ነው።

መጽሐፍ ቅዱስ ከ30,000 እስከ 50,000 የሚደርሱ ስሕተቶች ያሉበት ከሆነ የእግዚአብሔር ቃል ሊሆን አይችልም። ተአማኒነት ያለው መጽሐፍ መሆንም አይችልም። አስተማማኝ ምንጭና ዋቢም መሆን አይችልም። «ቅዱስ» ሊሆንም አይችልም።

በአጭሩ የእግዚአብሔር ቃል ሊሆን ስለማይችል ክርስትና መጽሐፍ ቅዱስን የእግዚአብሔር ቃል ነው ብሎ አይጠቅሰውም። እግዚአብሔርም 50,000 ስሕተቶች ያሉበት መጽሐፍ አይልክም!! ጤነኛ አእምሮ ያለው ሰብዓዊ ፍጡር የሆነ ጸሐፊ እንኳ ይህ ሁሉ ስሕተት ያለበት መጽሐፍ አይደርስም።

«መጽሐፍ ቅዱስ» የተባለው በተጨማሪ «ቅዱስ» አይደለም። ትክክለኛ አእምሮ ያለው ማንም ሰው 50,000 ወይም 30,000 ስሕተቶች ያካተተውን መጽሐፍ የእግዚአብሔር ቃል ወይም «ቅዱስ» ብሎ ሊጠራ አይችልም።

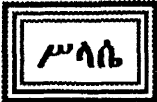
በተቃራኒው ግን ቁርኣን አንዳች ስሕተት የለበትም። ያለውም በአንድ ነጠላ ቅጂው ወይም እትሙ ነው። ተከልሶ ወይም ተሻሽሎና ታርሞም አውያቅም! ወደፊትም አይሆንም።

ታዲያ አስተማማኝ ለሆነ መለኮታዊ መመሪያነት የትኛውን መጽሐፍ ይመርጣሉ? 50,000 ስሕተቶችን ያቀፈው መጽሐፍ ቅዱስ ወይስ ስሕተት አልባውን ቁርኣን?

ምዕራፍ 2

አምላክ

በሁለቱ ሃይማኖቶች ዘንድ

ክርስትና በሥላሴ ማለትም እግዚአብሔር ሦስትም አንድም ነው ብሎ ያምናል። ይሁን እንጂ ይህ የሥላሴ እምነት መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ በብሉይ ኪዳንም ሆነ በሐዲስ ኪዳን ፈጽሞ አልተጠቀሰም። ሌላው ቀርቶ «አንድም ሦስትም» የሚለው ሐረግ እንኳ አልተመለከተም። ይህ ማለት የሥላሴ እምነት በቤተክርስቲያን የተሠራ አዲስ ፈጠራ ነው ማለት ነው። ቤተክርስቲያን የእግዚአብሔር ቃል አድርጋ ከምትወስደው መጽሐፍ ቅዱስ ጋር ምንም ግንኙነት የለውም።

እስላም እግዚአብሔር አንድ ብቻ ነው ብሎ ነው የሚያምነው። የእስላም መጽሐፍ የሆነው ቅዱስ ቁርአንም እንደዚሁ ይላል።

የትኛው ሃይማኖት ነው የራሴ ነው ለሚለው መጽሐፉ የሚገዛው? ክርስትና ወይስ እስላም? ቤተክርስቲያን የምታስተምረውን የሥላሴ እምነት መጽሐፍ ቅዱስ አያስትምርም። እስላም ቁርአን የሚያስተምረውን የእግዚአብሔርን ፍጹማዊ አንድነት አጥብቆ ይከተላል። ታዲያ የትኛው ሃይማኖት ነው የገዛ ራሱን መጽሐፍ የሚያከብረው? ክርስትና ወይስ እስላም? ከገዛ ራሱ ጋር የበለጠ የሚጣጣመው የትኛው ሃይማኖት ነው?

የአንድ አምላክ እምነት ወይስ የአምላክ-ብዙነት እምነት?

ቤተክርስቲያን እግዚአብሔር ሦስትም አንድም ነው ትላለች። በዚህ እምነት ስም ሰዎችን እንቆቅልሽ ውስጥ ትጥላቸዋለች። ኢየሱስ እንደተባለው በተሰቀሉ ጊዜ ሦስቱም አንድ ላይ ተሰቅለው ነበር ወይ? አባት ከልጁ ጋር ተሰቀለ ወይስ ልጁ ብቻውን ተሰቀለ? ኢየሱስ በሞቱ ጊዜ ብቻቸውን ሞቱ ወይስ ሦስቱም አንድ ላይ ሞቱ? ማርያም ኢየሱስን ሲወልዱ እግዚአብሔር አባትም ከኢየሱስ ጋር ተዋሕዶ ነበር? ይህ ካልሆነ ግን አባት የራሱ የሆነ የተለየ ሕልውና፣ ልጅም እንደዚሁ የራሱ የተለየ ሰብእና አለው ማለት ነው። የተለያዩ ከሆኑ ዘንድ ደግሞ ለምን አንድ ይሆናሉ?

እስላም በዚህ ላይ በጣም ግልጽና ቀላል የሆነ እምነት አለው። እግዚአብሔር አንድ ነው፤ ኢየሱስ የእግዚአብሔር ነቢይ የሆኑ ሰብዓዊ ፍጡር ናቸው።

ታዲያ የትኛውን ነው የሚመርጡት? ሰውም እግዚአብሔርም የተባሉትን ኢየሱስ ወይስ ሰውና ነቢይ የሆኑትን ኢየሱስ?

አብ ወይስ ወልድ?

ክርስትና፣ እግዚአብሔር ቁጥር 1 አባት ነው፤ እግዚአብሔር ቁጥር 2 ልጅ ወይም ወልድ ነው፤ እግዚአብሔር ቁጥር 3 ደግሞ መንፈስ ቅዱስ ነው ይላል። አንድ ሰው የሚገምተው አባት በደረጃ ከፍ ብሎ ከልጅ በላይ መሆኑን ነው። ቤተክርስቲያን ግን ልጅን ከአባት በላይ ነው ያደረገችው። ክርስቲያኖች ምሕረትና ይቅርታ ሲለምኑ ልመናቸውን የሚያቀርቡት ወይም የሚያስተላልፉት ለኢየሱስ ጥገና ለሚሰጡ አይደሉም። በአጭሩ አባትን ጡረታ አስወጥተውታል። ቤተክርስቲያን በፍርድ ቀን በሰዎች መካከል የመፍረዱን ሥራ ለወልድ ሰጥታለች። እናም አብ ወልድ ዓለምን እንደት እንደሚመራ ቁጭ ብሎ ከመመልከት በስተቀር ሌላ ሥራ የለውም ማለት ነው፤ ክርስትና ለእግዚ

አብሔር ልጅ ፈጥሮ በመስጠት ቀስበቀስ ልጅን ጣዖት በማድረግ እግዚአብሔር ቁጥር 2 አድርጎ ማቅረቡ፣ ወልድን ከእግዚአብሔር ቁጥር 1 ከአብ የበላይና ይበልጥ ተፈላጊ ማድረጉ በጣም የሚገርም ነው።

እስላም ልንታዘዘውና ልንገዛው የሚገባን አንድ አምላክ እግዚአብሔር ብቻ ነው በሚለው እውነታ ላይ አቋሙ በጣም ግልጽ ነው። እግዚአብሔርን ነው የምና መልከው። የምንታዘዘውም እግዚአብሔርን ነው። የምንማጸነውም አንድ እግዚአብሔርን ብቻ ነው። በመካከ ላችን የሚፈርደውም እግዚአብሔር ብቻ ነው። ብቸኛው እውነተኛ አምላክ አንድ እግዚአብሔር ብቻ ነው።

ምንድነው ምርጫዎ? ባለ ሦስት አምላክ እምነት ወይስ ባለ አንድ ብቸኛ አምላክ እምነት?

ተለዋዋጭ አምላክ

ቤተክርስቲያን እግዚአብሔር በማርያም ማሕጸን ውስጥ የሰው ልጅ ተፈጥሮ ተላበሰ ትላለች። ውጤቱም እግዚአብሔርም ሰብዓዊ ፍጡርም ነው የምትለው ኢየሱስ ነው ብላ ትናገራለች። ይህም የእግዚአብሔር በኢየሱስ ውስጥ መስረጽ ወይም የኢየሱስ ሥጋ ለባሽ አምላክነት እምነት ነው። ኢየሱስ ሰው-አምላክ ወይም አምላክ-ሰው ቅልቅል ነው። እሱም ሁለት ባሕርያት ወይም ተፈጥሮዎች አሉት ማለት ነው።

እዚህ ላይ የሚነሳው ጉዳይ የሚከተለው ነው፡- እግዚአብሔር እንዴት ጽንሰ ወይም ሽል ሊሆን ይችላል? እግዚአብሔር አምላክ እንደምን በማርያም ማሕጸን ውስጥ ሊሆን ይችላል? እግዚአብሔር ሊያድግና ቅርጽ ሊለዋውጥ እንዴት ይችላል? እግዚአብሔር እንዴት ሊበላና ሊሸና ይችላል? እግዚአብሔር እንዴት ይተኛል? እግዚአብሔር ሊጸዳዳና ወደ መጸዳጃ ቦታ እንዴት ይሄዳል? እግዚአብሔር የማርያምን ጡት እንዴት ሊጠባ ይችላል? እንዲህ ዓይነቱ ምን ዓይነት አምላክ ነው?! የክርስቲያን አምላክ በእውነቱ ከአማልክት ሁሉ ልዩ ነው!!!

እስላም በዚህ ጉዳይ ላይ ያለው አቋም በጣም ግልጽ ነው። እውነተኛውና አንድየው አምላክ አንድ እግዚአብሔር ብቻ ነው። ኢየሱስ የእግዚአብሔር ፍጡርና አገልጋዩ ናቸው። ማንም ቢሆን በአንድ ጊዜ አምላክም ሰውም ሊሆን አይችልም።

ታዲያ የርስዎ ምርጫ የቱ ነው? በማርያም ማሕጸን ውስጥ የቆየው አምላክ ወይስ ሰብዓዊ ፍጡር የሆነው ኢየሱስ? ማመን የሚፈልጉትን እራስዎ ይምረጡ።

እግዚአብሔር አብ እግዚአብሔር ወልድን ወልደል ይላል ክርስትና። ይህ ከሆነ በመለኮታዊ ሥልጣን ወልድ የሆነው ኢየሱስ ከአብ ጋር እንዴት እኩል ሊሆን ይችላል? አብ ወልድን ፈጠረ ተብሏል። አንደኛው ፈጣሪ ሁለተኛው ፍጡር ከሆነ ዘንዳ ሁለቱ እንደምን በደረጃ እኩል ሊሆኑ ይችላሉ? አብ እግዚአብሔር ከሆነ በርሱ የተፈጠረው ልጅ ወይም ወልድ እንዴት እግዚአብሔር ሊሆን ይችላል? ኢየሱስ ለመፈጠር የግድ በ«ኔብ» ላይ ተመርኩዟል። ኢየሱስ ራሱን በራሱ የተብቃቃ አይደለም። ስለዚህ ራሱን በራሱ ያልፈጠረና ከምንም ያልተብቃቃ ፍጡር እንዴት አምላክ ሊሆን ይችላል? የኢየሱስ ሕልውና ከመሠረቱ በአባቱ ላይ የተመረኮዘ ነውና።

እስላም የሚለው ኢየሱስ በተአምራዊ መንገድ በእግዚአብሔር የተፈጠሩ ሰብዓዊ ፍጡር ናቸው። ከዚህ የአስተናገጽ ሁኔታ በስተቀር ከሌላው የሰው ልጅ በምንም አይለዩም። ከእግዚአብሔር በስተቀር ሌላ አምላክ የለም። እሱም አንድ ነው። የፍጥረታት ሁሉ ፈጣሪ አምላክ ነው። አልወለደም፣ አልተወለደምም።

ታዲያ የርስዎ ምርጫ የትኛው ነው? የሦስትዮሽ-አምላክ ኮሚቴ ወይስ አንድ ብቸኛ አምላክ? ልጅ ያለው አምላክ ወይስ ልጅ የሌለው አንድ እግዚአብሔር?

እንቆቅልሹ

ክርስትና እግዚአብሔር ሦስት አማልክት በአንድ አምላክ ነው ይላል። እነሱም እግዚአብሔር አብ፣ እግዚአብሔር ወልድና እግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስ ናቸው። ታዲያ እግዚአብሔር አንድ ነው ወይስ ሦስት? ቤተክርስቲያን የምትለው እግዚአብሔር ሦስትም አንድም ነው፤ ወይም አንድ በሦስት ውስጥ ወይም ሦስት በአንድ ውስጥ ነው።

እስላም ግን እግዚአብሔር አንድ ብቻ ነው ይላል። ይህ የእስላም እምነት በጣም ቀላል፣ በጣም ግልጽ፣ ሉጂካዊና ጤነኛ አእምሮ ያለው ግንም ሰው በቀላሉ የሚረዳው እምነት ነው።

ክርስትና አማልክት ሦስት ናቸው የሚለውን ብቻ ቢይዝ ኖሮ አንድም ሦስትም ነው ከሚለው ይልቅ የበለጠ ትርጉም ያለው ግንዛቤ ግስተላለፍ በቻለና ነገሮችን ቀላል ባደረገ ነበር። «ሦስትም አንድም» የሚለው እምነቱ የሰው ልጆችን አእምሮና ግንዛቤ በእጅጉ የሚፈታተን እውነተኛው እንቆቅልሽ ነው። ኢሉጂካዊ የሆነውን ይህን እምነት በምክንያታዊነት ላይ የተመረከዘ አንድም ሰብዓዊ ሕሊና ፈጽሞ ሊገነዘብ አይችልም። ሦስቱ አማልክት የተነጣጠሉ ናቸው ወይስ የተዋሐዱ? የተዋሐዱ ከሆኑ አንድ ናቸው እንጂ ሦስት አይደሉም። የተነጣጠሉ ከሆኑ ግን ሦስት እንጂ አንድ አይደሉም። ወይ አንድ ነው ወይ ደግሞ ሦስት ነው። ከዚህ ውጪ ሁለቱም መሆን የማይታሰብና የማይሆን ነው።

ታዲያ የትኛው ነው የርስዎ ምርጫ? አንድም ሦስትም የሆነው አምላክ ወይስ አንድ ብቸኛ አምላክ የሆነው እግዚአብሔር? ወንድሜ ምርጫው የርስዎ ነው።

የእግዚአብሔር አንድነት

በብሉይ ኪዳን እግዚአብሔር አንድ ነው። ክርስትና ግን እግዚአብሔር ሦስትም አንድም ነው የሚለውን እምነት ያራምዳል።

እስላም ግን የማይናወጽና ለግንዛቤ በጣም ቀላል የሆነ እምነት አለው። እግዚአብሔር አንድ ነው የሚል።

አምላክን በተመለከተ ወጥና የተጣጣመ አጭም የሚሹ ከሆኑ የትኛውን እምነት ነው የሚመርጡት? ከተጭበረበረ አምላክ-በዙነቱና ጣዖታዊነቱ (ሽርኩ) ጋር ክርስትናን ወይስ ከማይናወጸው ግልጽና ጥርት ያለ አንድ አምላክ አምልኮ (ተውሒዱ) ጋር እስላምን?

ሦስት ወይስ አንድ?

ክርስትና እግዚአብሔር ሦስት በአንድ ውስጥ ግለትም እግዚአብሔር አብ፣ እግዚአብሔር ወልድ እና እግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስ ነው ይላል። ሦስት አግልክት በአንድ አምላክ ውስጥ አሉ ይላል።

እስላም ግን እግዚአብሔር አንድ ብቻ ነው። ክርሱ የሚስተካከል ወይም ሥልጣኑን የሚጋራው ምንምና ማንም ተጋሪ የሌለው አንድ አምላክ ነው።

በርስዎ አመለካከት የትኛው እምነት ነው ይበልጥ ሎጂካዊና ለሰው ልጅ ግንዛቤ ይበልጥ ቀላል የሆነው? የክርስትና እሳቤ ወይስ የእስላም እሳቤ? ለግን ዛቤ ቀላልና ገሩ የትኛው ነው? መምረጥ ቢኖርብዎት የቱን ነው የሚመርጡት?

ልጅ ያለው ወይስ የሌለው?

ክርስትና እግዚአብሔር ልጅ አለው፤ ልጁም ኢየሱስ ክርስቶስ ነው ይላል። እስላም ደግሞ እግዚአብሔር ምንም ወንድም ሆነ ሴት ልጅ የለውም። ሚስትም

ሆነች ወዳጅ የለችውም። እግዚአብሔር ልዩና ምንምና ግንም የማይመስለው፣ አጎና አምሳያ የሌለው አንድ አምላክ ነው።

ታዲያ የትኛው አመለካከት ነው በጣም ቀላል ሉጂካዊ፣ ከሰው ልጅ አእምሮና ስለ እግዚአብሔር ካለው ግንዛቤው አኳያ ይበልጥ የሚጣጣም? የትኛውን አመለካከት ነው የሚመርጡት? እግዚአብሔር ልጅ አለው የሚለውን ወይስ እግዚአብሔር ልጅ የለውም የሚለውን?

ብሉይ ኪዳን

ብሉይ ኪዳን ስለ አንድ እግዚአብሔር ነው የሚናገረው። ኢየሱስ የሚባል የእግዚአብሔር ልጅ የሚባል ነገር የለበትም። ስለሁለቱ ካላነሳ ስለ መንፈስ ቅዱስ ምን ይላል? አሁንም በብሉይ ኪዳን ውስጥ እግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስ የሚባል ነገር የለም።

እዚህ ላይ መነሳት ያለበት ጥያቄ መንፈስ ቅዱስ በብሉይ ኪዳን ለምን እግዚአብሔር አልተባለም? የሚለው ነው። ቤተክርስቲያን እግዚአብሔር ቁጥር 2 ኢየሱስን ከራሷ ፈጥራ መድባለች። እግዚአብሔር ቁጥር 3 መንፈስ ቅዱስንም እንደዚሁ ከራሷ ፈጥራለች። በብሉይ ኪዳን ውስጥ እግዚአብሔር አንድ ብቻ ነው። ቤተክርስቲያን ነች ከራሷ ኪስ ሁለት ተጨማሪ አማልክት አካላ አንድ እግዚአብሔርን ሦስት ነው ያለችው።

እስላም ግን በዚህ ነጥብ ላይ ግልጽና የማይለወጥ ጽኑ እምነት አለው። እግዚአብሔር አንድ ብቻ ነው የሚል። ተጋሪ እኩዮች ወይም ሸሪኮች የሉትም።

ታዲያ የርስዎ ምርጫ ምን ይሆን? ባለ ሦስት-አምላክ ሃይማኖት ወይስ ባለ አንድ-አምላክ ሃይማኖት?

ያህዌህ ወይስ ምን?

በቤተክርስቲያን እምነት መሠረት መጽሐፍ ቅዱስ ለክርስትና የእግዚአብሔር ቃል ነው። የመጽሐፍ ቅዱስ የመጀመሪያው ክፍል ማለትም ብሉይ ኪዳን የእግዚአብሔር ስም ያህዌህ መሆኑን ይዘግባል። ይሁን እንጂ ይህ ስም በሐዲስ ኪዳን ፈጽሞ አልተጠቀሰም። እግዚአብሔር ስሙን ያልለወጠ እንደመሆኑ ለዚህ ሊሰጥ የሚችለው ብቸኛ ትንተና ወይ ያህዌህ እውነተኛ የእግዚአብሔር ስም አይደለም፤ ቢሆን ኖሮ ሐዲስ ኪዳን ውስጥም በተጠቀሰ ነበር፤ አለበለዚያ ሐዲስ ኪዳን ያን እውነተኛ ስም ሆን ብሎ ተዘናግቶታል ማለት ነው የሚል ነው። በሁለቱም ሁኔታ ነገሩ መጽሐፍ ቅዱስ የጠራ የእግዚአብሔር ቃል አለመሆኑን ያረጋግጣል።

በእስላም ዘንድ የእግዚአብሔር ስም አላህ ነው። ከመጀመሪያ እስከ መጨረሻ በቁርአን ምዕራፎችና በነቢዩ ሙሐመድ ቃል ውስጥ የተነገረው የእግዚአብሔር ስም አላህ ነው። አላህ የአዳም፣ የአብርሃም፣ የሙሴ፣ የኢየሱስና የሙሐመድ የመላው ሰው ዘር ፈጣሪ አምላክ ነው። ይህ ስም ማለትም አላህ አዲስ ስም አይደለም። አላህ ብቸኛው እውነተኛ የእግዚአብሔር ስም ነው። ሌላው ቀርቶ መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ እንኳ ብቸኛው እውነተኛ የእግዚአብሔር ስም ነው። ለዚህ መሰረጃው «ሃሌ ሉያ» እና «አሌ ሉያ» ነው። ይህም መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ በመዝሙር ዳዊት በተደጋጋሚ የተጠቀሰ ነው። ፍቺው «ምሥጋና ለእግዚአብሔር ይሁን» ማለት ነው። ቃሉ በእስላምና በቁርአን የተመለከተውን የእግዚአብሔር ስም «አላህ»ን በግልጽ እውስጡ ይዟል።

እስላም፣ በጣም ግልጽና ወጥ በሆነ ሁኔታ አጽንኦት በመስጠት ነው እግዚአብሔርን በተጸውኦ ስሙ ያላንዳች ማመንታት ወይም ትርጉም በቀጥታ የሚጠቅሰው።

«ሃሌ ሉያ» ማለት ምሥጋና ለእግዚአብሔር ይሁን ማለት ከሆነ አላህ ማለት እግዚአብሔር አምላክ ማለት ነው። መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ እንደተመለከተው አላህ የእግዚአብሔር ስም ከሆነ ዘንድ ይህ ስም በመጽሐፍ ቅዱስ በተለይም

በሐዲስ ኪዳን አገልግሎት ላይ ያልዋለው ለምንድነው? ይህ በመጽሐፍ ቅዱስ ትክክለኛነት ላይ ጥርጣሬ አያስነሳምን?

መጽሐፍ ቅዱስ እግዚአብሔርን አምላክ፣ ያህዌህ ወይም ጌታ ብሎ ነው ሚጠራው። ቁርአን ግን እግዚአብሔርን የሚጠራው እርሱ ራሱ ራሱን በጠራበት ስም ማለት አላህ እያለ ነው። ለየትኛው ነው በትክክለኛነቱ የበለጠ አመኔታ የሚሰጡት? ለመጽሐፍ ቅዱስ ወይስ ለቁርአን?

ለምን ያህዌህ?

ብሉይ ኪዳን ያህዌህ የሚለውን ስም በብዙ አጋጣሚዎች ላይ የእግዚአብሔር የተጻውኦ ስም አድርጎ ይጠቅሳል። ሳይታሰብ ግን ይህ ስም ይሰወርና ሐዲስ ኪዳን ውስጥ ፈጽሞ አይጠቀስም። ከዚህ ቁልጭ ብሎ እንደሚታየው መጽሐፍ ቅዱስ ሌላው ቀርቶ በእግዚአብሔር ስም ላይ እንኳ ፈጽሞ ወጥነትና መጣጣም የሌለው መጽሐፍ ነው።

ክርስቲያን ምሑራን እንደሚሉት ያህዌህ የእግዚአብሔር ስም ሳይሆን፣ አይሁዶች እውነተኛው ስም ለመጥቀስ እጅግ ቅዱስ በመሆኑ የተነሳ በርሱ ምትክ እንዲለውጥ የተጠቀሙበት ቃል ነው።

እነኚህ ምሑራን እንደ ማብራሪያ ያቀረቡትን ሃሳብ በመቀበል የሚከተሉትን ሦስት ጥያቄዎች እናነሳለን፡-

- (1) ያህዌህ የሚለው የእግዚአብሔር እውነተኛ ስም ካልሆነ፣ አይሁድ ማለቱን እጅግ ቅዱስ ሆኖ ያገኙት ያ እውነተኛ ስም ምንድነው? ቤተክርስቲያን ይህን ጥያቄ ለመጠየቅም ሆነ ምላሽ ለመስጠት ፈጽሞ ገድ ኖሯት አያውቅም!
- (2) የእግዚአብሔር እውነተኛ ስም ለምን ይደበቃል? ይህን የግድረግ መብት የግንው? ስሙ መጠቀስ የሌለበት ከሆነ እግዚአብሔር ለራሱ ለምን መጠሪያ ስም ሰጠ?

(3) ያህዌህ የሚለው ለእውነተኛው የእግዚአብሔር ስም ተለዋጭ ስም ከሆነ የመጽሐፍ ቅዱስ ጽሑፎች ለለውጥ የተጋለጡ መሆናቸውን ያረጋግጣል። በዚህ የመለዋወጥና የመቀያየር ሂደት ነው በእውነተኛው የእግዚአብሔር ስም ፈንታ «ያህዌህ» የሚለውን ያስቀመጡት ግለት ነው።

እስላም ለነኚህ ጥያቄዎ የሚሰጠው ምላሽ ግን ምንጊዜም ዝግጁና ቀላል ነበሩ፤ ናቸውም:-

(1) እውነተኛ የእግዚአብሔር ስም አላህ ነው። ይህም ዘላለማዊው የእግዚአብሔር መጠሪያ ስም ነው። ይህ ስም በራሱ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ «ሃሌሉያ» ወይም «አሌሉያ» በሚል አገላለጽ በተደጋጋሚ መዝሙረ ዳዊት ውስጥ ተመልክቷል። እውነተኛው የእግዚአብሔር ስም ለብዙ ሺ ጊዜያት ቁርአን ውስጥ ተደጋግሞ ተጠቅሷል።

(2) የእግዚአብሔርን እውነተኛ ስም በሌላ የመተካት ወይም የመሰወር መብት ማንም ፍጡር የለውም። እግዚአብሔር ለራሱ የመጠሪያ ስም ከሰጠ በኋላ ማንም ቢሆን ስሙን መደበቅ ወይም በሌላ መተካት የለበትም። የማንንም ተራ ፍጡር ስም መደበቅ ወይም መተካት የማንም መብት እስካልሆነ ድረስ፤ የእግዚአብሔርን ስም በሌላ የመተካት ወይም የመደበቅ መብት አንድ ሰው ምን ብሎ ለራሱ ይሰጣል?

(3) መጽሐፍ ቅዱስ መጠነ ሰፊ ለሆነ የማበላሸት፣ የማዛባት፣ የማብራራት፣ የመደለዝና የመቀያየር ሂደቶች ተጋልጧል። የማበላሸቱ ተግባር እጅግ የገዘፈ ከመሆኑ የተነሳ ጠቅላላ ይዘቱና ሕልውናው የተጋና የተበጠበጠ ሆኗል።

ታዲያ ይበልጥ መለኮታዊና ይበልጥ ተአማኒ አድርገው የሚመርጡት የትኛውን መጽሐፍ ነው? የእግዚአብሔርን ስም የሚደብቀውንና በሌላ የሚተካውን መጽሐፍ ወይስ ስሙን እንዳለ ወጥና ቋሚ በሆነ ሁኔታ የሚጠቀሙት መጽሐፍ?

ይደክማል ወይስ አይደክምም?

መጽሐፍ ቅዱስ እግዚአብሔር ዓለምን በስድስት ቀናት ውስጥ ፈጠረና ደክሞት በሰባተኛው ቀን ላይ አረፈ ይላል (ዘፍ 2፥2)።

ቁርአን ግን እግዚአብሔር ዓለምን ወይም ፍጠረተ ዓለምን (ዩኒቨርስን) በስድስት ቀናት ውስጥ ፈጠረ ግን አልደከመውም ነበር ይላል።

ታዲያ የእግዚአብሔር ቃል አድርገው የትኛውን ይቀበላሉ? እግዚአብሔር ደክሞት ዕረፍት አስፈለገው የሚለውን ወይስ አልደከመውም የሚለውን? ከተገቢው የእግዚአብሔር ባህሪያት ጋር የሚጣጣመውስ የትኛው ነው? የሚደክመው መሆኑ ወይስ ፈጽሞ የማይደክመው መሆኑ? እግዚአብሔር ሊያክም ይችላል? ይህ ከሆነ ሊደክመውና ዕረፍት ሊያስፈልገው በሚችል ሰብዓዊ ፍጡርና በእግዚአብሔር መካከል ያለው ልዩነት ምንድነው?

ምዕራፍ 3

ኢየሱስ

በሁለቱም ሃይማኖቶች ዘንድ

ለመሆኑ እሱ ማነው?

በኢየሱስ ማንነት ላይ ሐዲስ ኪዳን ግልጽ የሆነ የጠራ አቋም የለውም። አራቱ ወንጌሎች ኢየሱስን የእግዚአብሔር ልጅ፣ የዳዊት ልጅ፣ የአብርሃም ልጅ፣ የግርያም ልጅና የዮሴፍ ልጅ ብለው ይጠቅሳሉ።

የእስላም ቁርአን ግን ወጥነት ባለውና በማይናወጽ አቋም «ኢየሱስ (ዲሳ) የግርያም ልጅ» ብሎ ነው የሚጠቅሰው።

አንድን ግለሰብ ከተለያዩ አባቶች ጋር ግያያዝ ስሜት ይሰጣል? ታዲያ በየትኛው ነው ከወጥነቱና ከጽናቱ አኳያ ይበልጥ የሚተማመኑበት? ለኢየሱስ የተለያዩ አባቶችን በሚሰጠው ሐዲስ ኪዳን ወይስ ኢየሱስን ሁልጊዜ የግርያም ልጅ ብሎ በሚጠራቸው ቅዱስ ቁርአን? በዚህ ነጥብ ላይ የርስዎን ታማኝነት እቀበላለሁ።

አባቱ ማነው?

ክርስትና ኢየሱስ የእግዚአብሔር አንድ ብቸኛ ልጅ ነው ይላል።

እስላም ደግሞ ኢየሱስ የግርያም ልጅ ናቸው፤ የተወለዱትም ያለ አባት ተአምራዊ በሆነ መንገድ ነው ይላል። እግዚአብሔር ያሻውን ሰውና ፍጥረት ባሰረገው መንገድ ለመፍጠር ቻይ አምላክ ነው። አዳምን ከምንም ያለ አባትና

ያለ እናት ለመፍጠር የቻለው አምላክ ኢየሱስን ያለ አባት ለመፍጠር ቻይ መሆኑ አንዳች ጥርጣራ የለውም። ሌዋንን ያለ እናት ከአዳም ጉድን ፈጥሯል። ስለዚህም የአዳም አፈጣጠር ከኢየሱስ አፈጣጠር ይበልጥ ተአምራዊ ነው።

ታዲያ የትኛው ነው ይበልጥ ሉጂካዊ ወይም ምክንያታዊው? እግዚአብሔር ልጅ አለው የሚለው ወይስ ኢየሱስ የግርያም ልጅ ናቸው? እግዚአብሔር ልጅ ወይም ልጆች የሉትም የሚለው? የአምላክን ጽንሰ ሐሳብ ለመግለጽ ይበልጥ ተስማሚው የትኛው ነው? አስተውለው ይወስኑ።

ልጁ ማነው?

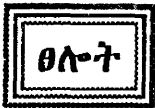
ክርስትና እና ቤተክርስቲያን ኢየሱስ የእግዚአብሔር አንድ ብቸኛ ልጅ መሆኑንና እግዚአብሔር አንድ ልጁን ለሰው ልጆች መድሀኒት ሆኖ መሆኑን በአጽንኦት ይናገራሉ። ለመሆኑ ኢየሱስ እውነት የእግዚአብሔር ብቸኛ ልጅ ናቸው?

ሉቃስ በወንጌሉ ውስጥ ለእግዚአብሔር ሌላ ተጨማሪ ልጅ ይሰጣል። እውነቱን ለመናገር በሉቃስ ዘንድ የእግዚአብሔር ልጅ ኢየሱስ አይደለም። በሉቃስ ዘንድ ኢየሱስ የአናጺው የዮሴፍ ልጅ ነው። ሉቃስ በሚለው መሠረት እውነተኛው የእግዚአብሔር ልጅ አዳም ነው (ሉቃስ 3፡7)። ስለዚህም በወንጌሎቹ መሠረት እግዚአብሔር አንድ ብቸኛ ልጅ ሳይሆን ሁለት ልጆች-አዳምና ኢየሱስ-አሉት።

ማንኛቸውን እንመን? ኢየሱስ አንድ ብቸኛ የእግዚአብሔር ልጅ የምትለውን ቤተክርስቲያን ወይስ አዳም የእግዚአብሔር ልጅ ነው የሚለውን ሉቃስን?

በእስላም ዘንድ እንደተለመደው ጉዳዩ ምንጊዜም ቢሆን በጣም ግልጽና የማያሻግ ነው። ኢየሱስ የእግዚአብሔር ልጅ አይደሉም። አዳምም። እግዚአብሔር ፈጽሞ ልጆች የሉትም።

ኢየሱስንና እግዚአብሔርን በተመለከተ ይበልጥ ወጥነት ያለው ሆኖ የሚያገኙት የትኛውን ነው? ክርስትናን ወይስ እስላምን? መጽሐፍ ቅዱስን ወይስ ቅዱስ ቁርካንን?

ኢየሱስ በፊቱ ወድቆ የጸለየ ወይም የሰገደ መሆኑ ተገልጿል (ማቴ.26÷39)። ይህም ማለት ኢየሱስ በግንባራቸው ተደፍተው መስገዳቸውን ያሳያል። ለማንኛው ተደፍተው የሰገዱት? በዚህ ሁኔታ መስገዳቸው ራሱ ለእግዚአብሔር ራሱን ዝቅ አድርጎና አዋርዶ የሚያስገዛ ሰው መሆናቸውን ያረጋግጣል። ለእግዚአብሔር የሚጸልይና በፊቱ ተደፍቶ እግዚአብሔርን የሚያገለግል ሰብዓዊ ፍጡር ተመልሶ በራሱ እግዚአብሔር ሊሆን ፈጽሞ አይችልም። ቤተክርስቲያን ግን ኢየሱስ ከቶውንም ብለው ወይም ፈልጎት የማያውቁ ቢሆንም ቅሱ ነቢዩን አምላክ የማድረግ ግፊቷን ቀጥላበታለች። በዚህም ቤተክርስቲያን ከእውነተኛው የኢየሱስ ትምህርት ጋር ግንኙነት የሌለው አዲስ ሃይማኖት ከራሷ ፈጥራ አስገኝታለች። ከዚህ የተነሳም ክርስትና የኢየሱስ ትምህርቶች ተጻራሪ ሃይማኖት ነው።

እስላም ግን ምንጊዜም ቢሆን ነቢዩ ሙሐመድ ያሉት ያደረጉትና ከእግዚአብሔር የተላለፈላቸው ትምህርት ብቻ ነው። በሌላ አገላለጽ እስላም እግዚአብሔር ለነቢዩ ሙሐመድ በመለኮታዊ ራእይ ያሰተላለፈላቸው፣ ሙሐመድ የተናገሩትና የተገበሩት ነባሩ ሃይማኖት ነው።

ይህን ግንዛቤ በመውሰድ የትኛውን ነው የሚመርጡት? የሃይማኖቱ መሥራች ነቢይ ያስተማረውንና የተናገረውን የሚጻረር ሃይማኖት? ወይስ ነቢዩ የተናገረውንና ያስተማረውን ብቻ የሚከተል ሃይማኖት? ይበልጥ ወጥነት ያለውና ራሱን በራሱ የማይቃረን የትኛው ሃይማኖት ነው? ይበልጥ ቅን ተገኝነትና ይበልጥ መለኮታዊ ተገኝነትን የተላበሰው የትኛው ነው? ከራስ ፈጠራ አዲስ ሃይማኖት መፍጠር ወይስ መስራቹ ነቢይ ባስተላለፉት መሠረት ለእግዚአብሔር ቃል ተገኝ መሆን?

ቅድመ አያቶቻቸው

ማቴዎስ ኢየሱስን የዘር ሐረግ በአናጺው የሴፍና በዳዊት በኩል ከአብርሃም ጋር ያገናኛል። ሉቃስ ደግሞ በወንጌሉ ውስጥ የኢየሱስን የዘር ሐረግ በአናጺው የሴፍ፣ በዳዊትና በአዳም በኩል በማሳለፍ ከእግዚአብሔር ጋር ያያይዛል።

ታዲያ ኢየሱስ ቤተክርስቲያን በምትናገረው መሠረት የእግዚአብሔር ልጅ፣ ወንጌሎች በሚናገሩት መሠረት ደግሞ የየሴፍ ልጅ እንዴት ሊሆኑ ይችላሉ? ቤተክርስቲያን ነች ወንጌልን የምትከተለው? ወይስ ወንጌሉ ነው ቤተክርስቲያኗ የሚከተለው? ማቴዎስና ሉቃስ የሰው ልጅ የዘር ሐረግ ከሰጧቸው ዘንድ ኢየሱስ እንዴት የእግዚአብሔር ልጅ ይሆናሉ?

እስላም ግን በኢየሱስና በሙሐመድ የዘር ሐረግ ላይ በጣም ግልጽና ቁልጭ ያለ አቋም አለው። ኢየሱስ የግርያም ልጅ ናቸው። በቃ። ሙሐመድ ደግሞ ዐብዱልላህ የሚባል ሰው ልጅ ናቸው። እስላም ለያንዳንዱ ጥያቄ አንድ ነጠላ ምላሽ ነው የሚሰጠው። ክርስትና እና መጽሐፍ ቅዱስ ግን ለአንድ ዓይነት ጥያቄ ብዙ ተጻራሪ የሆኑ መልሶች ይሰጣሉ። ወንጌሎች ኢየሱስን የእግዚአብሔር ልጅ፣ የአብርሃም ልጅ፣ የዳዊት ልጅ፣ የየሴፍ ልጅ፣ የሰው ልጅ እና የግርያም ልጅ በማለት የተለያዩ አባቶች ይሰጣሉ።

የትኛውን ነው የሚመርጡት? ለአንድ ጥያቄ የተለያዩ ተጻራሪ የሆኑ መልሶች የሚሰጠውን ሃይማኖት? ወይስ ለአንድ ጥያቄ አንድ ቋሚ የሆነ መልስ ብቻ የሚሰጠውን ሃይማኖት?

ኢየሱስና አዳም

ክርስትና አዳም የተከለከለውን ዛፍ በመብላተ ኃጢአት ረጽጧል፤ ስለዚህም አዳም እስከ አጥንቶቹ መቅኒ ድረስ ኃጢአተኛ ነው፤ የሰው ልጆች

በመላም ከአባታቸው ከአዳም በውርስ በተላለፈባቸው ኃጢአት ምክንያት ኃጢአተኞች ናቸው ይላል። በክርስትና ትምሕርት መሠረት እግዚአብሔር አንድያ ልጁ ኢየሱስን ወደ መስቀያው የላከው የሰውን ልጅ ከዚህ በውርስ ከተቀበለው ኃጢአት ለማዳን ነው።

በሌላ አገላለጽ አዳም እገዳውን ጥሰው ከሣፉ በሉና ኢየሱስ ከብዙ ሺ ዓመታት በኋላ በአዳም ኃጢአት ተሰቀሉ። አዳም ኃጢአት ፈጸሙ ፤ ኢየሱስ አዳም በፈጸሙት ወንጀል ተቀጡ። ይህ ነው እንግዲህ ክርስቲያናዊ ትረካ።

እስላም የሚለው ደግሞ አዳም ኃጢአት ፈጽሟል ግን በኃጢአቱ ተጸጽቶ እግዚአብሔርን ምሕረት ስለ ለመነ እግዚአብሔር ይቅር ብሎታል ነው። ስለዚህም አዳም ከሠራው ኃጢአት ጋር ኢየሱስን የሚያገናኝ አንዳች ምክንያት የለም። ለዚህ ብለውም አልተሰቀሉም፤ ሊሰቀሉም አይገባም። እያንዳንዱ ሰው ለገዛ ራሱ ወንጀልና ኃጢአት ራሱ ተጠያቂ ነውና።

የትኛው ትረካ ነው ገርና ቀላል መስሎ የሚታይዎት? ኢየሱስን ለአዳም ኃጢአት ተጠያቂ የሚያደርገው የክርስትና ትረካ? ወይስ እያንዳንዱን ሰው ለሥራው ተጠያቂ የሚያደርገው እስላማዊ ትረካ? ፍርዱን እራስዎ ይሰጡ ግን ሐቀኛ ይሁኑ።

ነቢይ ወይስ አምላክ?

ወንጌሎች ብዙ በታላቅ ኢየሱስን እንደ ነቢይ ያቀርባሉ። ለምሳሌ ያህል (ሉቃ. 7፥16)። የናዝሬቱ ነቢይ (ማቴ. 21፥11)። ቤተክርስቲያን ግን ብሉይ ኪዳንና ሐዲስ ኪዳንንም እንዲሁ በመጻረር በምታራምደው በአንድ አምላክ ያለማመንና በሦስትዮሽ አማልክት ማመንን የመምረጥ ድርጊቷ ኢየሱስን አምላክ አድርጋለች። ስለዚህም ክርስትና መለኮታዊ ሳይሆን ሰው ሠራሽ ሃይማኖት ነው። ኢየሱስ ራሳቸውን አምላክ ነኝ ወይም የአምላክ ልጅ ነኝ ብለው ጠርተው ጭራሽ አያውቁም። ብዙውን ጊዜ ራሳቸውን የሰው ልጅ እያሉ ይጠቅሱ ነበር (ማቴ. 17፥22፤ ማቴ. 18፥11) ።

እስላም ግን ሙሉ በሙሉ ከቁርአንና ከነቢዩ ሙሐመድ ቃል ጋር የተጣጣመና የተዋሐደ ነው። ስለዚህም እስላም እግዚአብሔር-ሠራሽ እንጂ ሰው-ሠራሽ ሃይማኖት አይደለም።

ታዲያ የትኛውን ነው የሚመርጡት? በሰዎች የተሠራውን ወይስ ሁሉን በፈጠረው እግዚአብሔር የተፈጠረውን ሃይማኖት? የሚፈልጉትንና ነፍስዎ የምትናፍቀውን ለይተው ይምረጡ።

አምላክ በሹመት ዕድገት

ወንጌሎች ውስጥ ብዙ ጊዜ ራሳቸውን የሰው ልጅ ብለው የገለጹ ቢሆንም ክርስትና ግን ኢየሱስን አምላክ ቁጥር 2 ያደርጋቸዋል። የፈጸሟቸው ተአምሮችም በገዛ ራሳቸው ኃይልና ችሎታ ያልተፈጸሙ መሆናቸውንም ኢየሱስ አበክረው ተናግረዋል። በገዛ ራሳቸው ምንም መሥራት የማይችሉ መሆናቸውንም ገልጸዋል (ዮሐ. 5፥30) ። ቤተክርስቲያን ግን የኢየሱስን ፍላጎት በመጻረር የገዛ ራሳቸውን ትምሕርቶችም በመቃረንና ከዕውቀታቸው ውጭ ኢየሱስን ከሰው ልጅነት ወደ አምላክነት በማሸጋገር ሾማለች።

እስላም ግን በሁለቱም ማለትም በኢየሱስና በሙሐመድ ላይ ያለው አቋም በጣም ግልጽ ነው። ሁለቱም የእግዚአብሔር ነቢዮች ለመሆን የተመረጡ ሰዎች ናቸው።

የእምነት ብሩህነት የሚሹ ከሆኑ ምርጫዎ ምንድነው? ሰውን አምላክ የሚያደርገውን ክርስትና ወይስ ሰውን ሰው ብቻ በማድረግ ከአንድ ፈጣሪ አምላክ ጋር ባዕድ አማልክት የማያጋራውን እስላም?

አናጺ ወይስ አምላክ?

ኢየሱስ የአናጺነትን ሙያ ከአናጺው ዮሴፍ ተምረዋል። ከአሥራ ሁለት እስከ አሥራ ስምንት መካከል ባሉት የዕድሜ ዘመናቸው የዮሴፍ ሠልጣኝ ሠራተኛ ነበሩ። አሥራ ስምንት ዓመት ሲሞላቸው ዮሴፍ ሞተና አናጺነትን

ለራሳቸውና ለቤተሰባቸው የገቢ ማስገኛ መደበኛ ሞያ አድርገው ተያያዙ። ይህን ሥራ መደበኛ የገቢ ማስገኛቸው በማድረግ እስከ ሰላሳ ዓመታቸው ድረስ ቀጠሉበት። ሰላሳ ዓመት ሲሞላቸው ከእግዚአብሔር መለኮታዊ ራእይ (ወሕይ) ተላለፈላቸውና ለሦስት ዓመታት ያህል የዘለቀውን የእግዚአብሔርን መልዕክት ለቤተ እስራኤል የማድረስ ተልዕኳቸውን ጀመሩ።

ስለዚህም ከአሥራ ሁለት ዓመታቸው ጀምሮ እስከ ሰላሳኛው ዓመታቸው ድረስ ለአሥራ ስምንት ዓመታት አናጺ ነበሩ።

ወንጌሎች ግን ኢየሱስ በዚህ ዘመን (በአሥራ ስምንቱ ዓመት) ሰላሳለፉት ሕይወት ምንም ነገር አይተነፍሱም። ስለ ሕይወታቸውና ስለ ልደታቸው ማውራት የሚጀምሩት እስከ አሥራ ሁለተኛ ዓመታቸው ድረስ ብቻ ነው። ከዚያ ሳይታሰብ በቀጥታ በሰላሳኛው ዓመታቸው ወደ ተጀመረው ተልዕኳቸው ይዘላሉ። ከዕድሜያቸው 12-30 ያሉት ዓመታት በሐዲስ ኪዳን አራቱም ወንጌሎች ሙሉ በሙሉ የተዘናጉ ዓመታት ናቸው። ለምን? ኢቫንጀሊስቶች የኢየሱስን የሕይወት ታሪክ እየጻፉ ከሆኑ ከሠላሳ ሦስቱ የዕድሜ ዘመናቸው ውስጥ አሥራ ስምንቱን ዓመት ለምን ይዘላሉ? ይህ ራሱ ዋጋ ያለው ጥያቄ አይደለም? ምናልባት ኢቫንጀሊስቶቹ እነኝን የኢየሱስ የሕይወት ዓመታት አልዘለሉ ይሆናል፤ የጻፉት ነገር ተፈላጊ ያልሆኑ የጽሑፉን ክፍሎች ሆን ብሎ ለመሰረዝና ለማስወጣት ለተካሄደው የማጣመም የማዛባትና የመበረዝ አደጋ ተጋልጦም ሊሆን ይችላል። ወይም ደግሞ የወንጌል ኦሪጂናል ቅጂዎች ያን ዘመን ከመጀመሪያውም ያላቀፉ ሊሆንም ይችላል።

ለማንኛውም ግን ያ ዘመን፣ አምላካችን ወይም የእግዚአብሔር ልጅ የሚሏቸውን ኢየሱስን አናጺ አድርገው እንዳያሳዩ ስላልፈለጉ ወይ ተዘሏል፤ አለበ ለዚያም ተሰርዟል። ከኢየሱስ የሕይወት ዘመን ውስጥ እኒያ ዓመታት ተስማሚ ሆነው አልተገኙም ማለት ነው። አናጺው ኢየሱስ ከእግዚአብሔሩ ወይም ከእግዚአብሔር ልጁ ኢየሱስ ጋር በጥሩ ሁኔታ አይጣጣምም። ስለዚህም ቤተክርስቲያን አናጺውን ኢየሱስና አሥራ ስምንቱን የአናጺነት ዓመቶቻቸውን አውጥታ ጥላለች። ዳሩ ግና በመታደልም ይሁን አይሁን እውነቶቹን መሰረዝና ማስወጣት አያስወግዳቸውም።

በተቃራኒው ደግሞ ነቢዩ ሙሐመድ በአሥራዎቹና በሃያዎቹ መጀመሪያ የወጣትነት ዘመናቸው እረኛ የነበሩ ሲሆን በኋላ ደግሞ በአርባኛው ዓመታቸው መለኮታዊውን ተልዕኳቸውን ከመጀመራቸው ቀደም ብሎ ነጋዴ ነበሩ። የሙሐመድ የእረኝነትና የነጋዴነት የሕይወት ዘመን በእስላምና በሙስሊሞች ዘንድ የተደበቀ አይደለም። በተጻራሪው ሙስሊሞች በዚህ ኩራትና ክብር ይሰጣቸዋል። ነቢያቸው የሥራን ክቡርነት የሚያውቁና ሥራን የሚያከብሩ ጠንካራ ሠራተኛ በመሆናቸው በእጅጉ ይደሰታሉ።

ቀላልና የማያስቸግር ሆኖ የሚታይዎት የትኛው ነው? የነቢዩን ሞያ መደበኛ የሚከከረው ሃይማኖት? ወይስ አንዳች የሚደብኑ ነገር የሌለው ሃይማኖት?

ተፈጥሮአቸው

ክርስትና ሙሥራቹን ግለትም ኢየሱስን አስመልክቶ የተለያዩና ውስብስብ የሆኑ ዘገባዎች ይሰጣል። ሰው ናቸው፣ አምላክ ናቸው፣ ሁለቱም ናቸው ይላል። ሁለት ዓይነት ተፈጥሮ (Nature) ግለትም የሰብዓዊነት ወይም የመለኮ ታዊነት ባህሪ አላቸው ይላል። አንድ ፈቃድ ወይም ሁለት ግለትም የሰው ልጅ ፈቃድ ወይም የመለኮታዊነት ፈቃድ አላቸው ይላል።

እስላም ግን ስለራሱ ነቢይ ስለ ሙሐመድ አንድ ግልጽና ወጥ የሆነ ዘገባ ይሰጣል። የእግዚአብሔርን ቃል ለሕዝቦች ለማድረስ ነቢይና መልዕክተኛው ይሆኑ ዘንድ በእግዚአብሔር የተመረጡ የሰው ልጅ ናቸው። ኢየሱስም እንዲሁ ናቸው ይላል።

ታዲያ የማንኛቸው ዘገባ ነው ይበልጥ ሉጂካዊና ይበልጥ ሚዛናዊው? ክር ስትና ስለየሱስ የሚሰጠው ዘገባ? ወይስ እስላም ስለሁለቱም ግለትም ስለ ሙሐመድና ስለኢየሱስ የሚያቀርበው ዘገባ?

እንቆቅልሽ ወይስ ግልጽ

ክርስትና ኢየሱስ ሥጋ ለብለው በለው መልክ የተገለጹ እግዚአብሔር ናቸው ይላቸዋል። በአንድ ጊዜ ሰውም አምላክም ናቸው ይላል።

እስላም ግን ኢየሱስ ሰው እንጂ ሌላ ምንም አይደሉም። አንድ ሰው ሰውም እግዚአብሔርም መሆን ፈጽሞ አይችልምና። ስለዚህም ኢየሱስ እንደ አብርሃምና እንደ ሙሴ ሁሉ ሰብዓዊ ፍጡር ብቻ ናቸው።

ይበልጥ ቀላል ይበልጥ ምክንያታዊና ሚዛናዊ አድርገው የሚቀበሉት የትኛውን ነው? ኢየሱስ ሰውም አምላክም ናቸው የሚለውን? ወይስ ኢየሱስ ሰውና የእግዚአብሔር ነቢይ ናቸው የሚለውን? በታግንነትዎና በሚዛናዊነትዎ እተግመናለሁ።

ምክንያታዊው ምርጫ

ኢየሱስ አምላክ ነው እንደዚሁም በተመሳሳይ ጊዜ የአምላክ ልጅም ነው ይላል-ክርስትና።

እስላም ግን ኢየሱስ የሰው ልጅና የእግዚአብሔር ነቢይ ናቸው ይላል።

ታዲያ የትኛው አመለካከት ነው የበለጠ ምክንያታዊና ተአማኒ መስሎ የሚታየው? ከውስጣዊ ቅራኔ ነጻ የሆነውስ የትኛው ነው? ኢየሱስ በተመሳሳይ ወቅት አምላክም የአምላክ ልጅም እንዴት ተደርጎ ሊሆኑ ይችላሉ? በአንድ ጊዜ አቶ (ሀ) እና አቶ (ለ) ሊሆኑ እንዴት ይችላሉ? ሉጂካዊና ወጥ ለሆነ አመለካከት የቱን ይመርጣሉ? የክርስትናውን ወይስ የእስላሙን አመለካከት?

የድምጽ አሰጣጥ ሂደት

በ325 ዓመተ ክርስትና ኢየሱስ ሰውና ነቢይ ነው ወይስ ሥጋ የለበሰ እግዚአብሔር ነው? የሚለውን በድምጽ ብልጫ ለመወሰን የቤተክርስቲያን መሪዎች ስብሰባ አካሂደዋል። በዚህ ስብሰባ ላይም የኢየሱስን ባህሪ አስመልክቶ ክርክርና የድምጽ አሰጣጥ ሂደት ተከናውኗል። የአብላጫው ድምጽ የኢየሱስን መለኮታዊ ባህሪ አፀደቀና ኢየሱስም በውሳኔው መሠረት በአብላጫ ድምጽ እግዚአብሔር ሆኑ!

እስላም የሚለው ግን እግዚአብሔር እግዚአብሔር ነው። ማንም ፍጡር እግዚአብሔር ሊሆን ፈጽሞ አይችልም ነው። የነቢዩ ሙሐመድ ተፈጥሮና ባህሪ ያቸው ለውሳኔ ድምጽ አልቀረበም። በተከታዮቻቸው እምነት ምንጊዜም ቢሆን ሰውና የአላህ ነቢይ ናቸው።

ታዲያ የትኛው ነው ከእምነት መሠረቶቹ አኳያ ይበልጥ ግልጽና ብሩሕ? የኢየሱስን ባህሪ ለማስወሰን ለድምጽ የሚያቀርባቸው ክርስትና? ወይስ ምን ጊዜም ቢሆን ሙሐመድን ሰውና የአላህ ነቢይ ብቻ አድርጎ የሚያቀርባቸው እስላም? ለመሆኑ በመለኮታዊ ራእይ ለተላለፈ ሃይማኖት መሠረታዊ የእምነት አስኳል የሆነ ጉዳይ በሰዎች ውሳኔ ድምጽ የሚገዛና የሚወሰን ነውን? የመለኮታዊ ሃይማኖት መሠረታዊ የእምነት መርሆዎች፣ ሃይማኖቱ እውነት በመለኮታዊ ራእይ የተላለፈ ከሆነ መተላለፍ ያለባቸው በራሱ በእግዚአብሔር ብቻ ነው። እንዲህ ያሉ መሠረታዊ ጉዳዮችን እግዚአብሔር ችላ ብሏቸው ለሰዎች ውሳኔ ድምጽ እንዲተው ሊደረጉ አይችሉም። የሃይማኖቱ መሠረታዊ የእምነት አስኳሎች ከእግዚአብሔር ካልተላለፉ ሌላ ምን ሊተላለፍ ይችላል?! የኢየሱስን ባህሪ ለውሳኔ ድምጽ ማቅረብ የድምጽ አሰጣጡ ውጤት ከመለኮታዊ ራእይ ውጭ መሆኑን ያረጋግጣል።

አስገራሚ የሹመት ዕድገቶች

ኢየሱስ ፈጽሞ ያልጠበቋቸው ወይም ያልጠየቋቸውንና በጭራሽም የማያውቋቸውን አስገራሚ የሹመት ዝርዝሮች ቤተክርስቲያን ለነቢዩ ሰጥታቸዋለች። መጀመሪያ ላይ ራሳቸውም እንደ ተናገሩት የሰው ልጅ ነበሩ። ኋላ ላይ ግን ቤተክርስቲያን ወደ እግዚአብሔር ልጅነት የሹመት ደረጃ አሸጋገራቸው። ትንሽ ቆይታ በማከታተልም እግዚአብሔር ወልድ ወደሚባል የላቀ ሹመት አሸጋገሪቻቸው። ቀጥሎም ሦስተኛውን የዕድገት እርከን በመስጠት ጠቅላይ-እግዚአብሔር (Supreme-God) አደረገቻቸው። ይህም በፍርድ ቀን በሰዎች መካከል የሚፈረድ እሱ ነው በማለት ነው። ኢየሱስ ያገኙትን እንዲህ ያለ ፈጣን የሹመት ዕድገት ማንም አግኝቶ አያውቅም። ከሰው ልጅነት ወደ እግዚአብሔር ልጅነት፣ ከዚያም ወደ እግዚአብሔርነት፣ በመጨረሻም ወደ ጠቅላይ እግዚአብሔርነት!

ኢየሱስ የሰው ልጅ መሆናቸውን ተናግረዋል። ወንጌሎች ውስጥ ብዙ ጊዜ ደጋግመው ይህንኑ ተናግረዋል። ፈጽሞ ራሳቸውን እንደ እግዚአብሔር ወይም እግዚአብሔር ወልድ አቅርበው አያውቁም። ቤተክርስቲያን ግን ከፍላጎታቸው ውጭና ከዕውቀታቸው ውጭ ትምሕርቶቻቸውንም በመጻረር ሾማቸዋለች።

ቤተክርስቲያን ፈጥራ የሠራቸው ክርስትናን ብቻ ሳይሆን የራሷን ኢየሱስም ከራሷ ፈጥራላች። የቤተክርስቲያኑ ኢየሱስ ሰው-ነቢይ ከሆነው ከእውነተኛው ኢየሱስ የተለየ ነው። ቤተክርስቲያን የፈጠረችው ኢየሱስ ከእውነተኛው ነባራዊ ኢየሱስ በውል የሚለይ በሃሳብ የተፈጠረ ምናባዊ የፈጠራ ገጸ-ባህሪይ ነው።

በተቃራኒው እስላም ግን ለኢየሱስ የሰው ልጅ የሆኑ የአላህ ነቢይ ናቸው የሚል አንድ ወጥ የሆነ ገጸ-ባህሪይ ይሰጣል። እስላም የቤተክርስቲያኑን የፈጠራ ኢየሱስ ምክንያታዊና ሎጂካዊ በሆነ መሠረት ላይ በመመርኮዝ ውድቅ እያደረገ ስለ እውነተኛው ኢየሱስ እጅግ ከተጋነኑ የሹመት ደረጃዎች በራቀ መልኩ እዘውትሮ ይናገራል።

የትኛውን ነው ይበልጥ እውነታን የተላበሰው አመለካከት አድርገው የሚያሰቡት? የክርስትናውን ምናባዊ ኢየሱስ? ወይስ እውነተኛውን የእስላም ኢየሱስ?

ተስቅለዋል አልተሰቀሉም?

ቤተክርስቲያን ለኢየሱስ ስቅላት አጽንኦት ሰጥታ የሰው ልጆች ዕድል የሚወሰንበትና ጀነት የመግባት ዋስትናቸው የሚመሠረትበት አቢይ የእምነት መርሕ ታደርጋለች።

በዚህ ትረካ ላይ የምሰጠው ምላሽ ቁርካኑን በጉዳዩ ላይ ከሰጠው ምላሽ ጋር አንድና ተመሳሳይ ነው። ኢየሱስ አልተሰቀሉም የሚል። ለክርክር ያመች ዘንድ ለመናገር ያህል ግን በመርሕ ደረጃ የስቅላት አስፈላጊነትና ጥቅሙ ጭራሽ አይታዩም። የኢየሱስ መሰቀል ወይም አለመሰቀል በሰው ልጅ ሕይወት ላይ ምንም ዓይነት ተጽእኖ የለውም። ሊኖረውም አይገባም። በታሪክ ውስጥ ብዙ ሰዎች ተስቅለዋል፣ ታንቀዋል፣ ከነሕይወታቸው ወይም ከሞቱ በኋላ በእሳት ተቃጥለዋል፣ በጥይት ተደብድበው ሞተዋል፣ ተጨፍጭፈዋል። ታዲያ ያንድ ሰው በመስቀያ ላይ ተስቅሎ መሞት ሚቼ የፈለገ ሰውም ቢሆን መሰቀሉ መላውን የሰው ልጅ እንዴት ማዳን ይችላል?

አንድን ሰው የሚያድነው እምነቱና ተግባሩ መሆኑ ግልጽ ነው። ኢየሱስ ራሳቸው ይህንኑ ነው ሚያረጋግጡት። ሐዲስ ኪዳን ያለ ትሩፋት ሥራ እምነት ሞት መሆኑን ያረጋግጣል። የእግዚአብሔር የሽልማትና የቅጣት መርሕ እያንዳንዱ ግለሰብ ለሥራዎቹ ውጤት ተጠያቂነት አለበት በሚለው ላይ የታነጸ ነው። የትኛውም ነፍስ የሌላዋን ነፍስ ኃጢአት አትሸከምም። የሚሰቀለው የፈለገ ሰው ቢሆን በስቅላትና በመድሀን መካከል ምንም ግንኙነት የለም። ይህ ሉጂካዊውና እስላማዊው አመለካከት ነው።

የትኛውን ነው የሚመርጡት? ኢየሱስን መስቀያ ላይ አድርገው በመግደል መድሀን ማግኘትዎን ወይስ በገዛ ራስዎ እምነትና በበጎ ተግባርዎ መድሀን ማግኘትዎን?

በፈቃዳቸው ወይስ ከፈቃዳቸው ውጭ?

ክርስትና ኢየሱስ እኛን ለማዳን ሲል ራሱን ለመስቀያ የዳረገው ፈልጎና ሆን ብሎ በገዛ ፈቃዱ ነው ይላል። ወንጌሎቹ ግን ኢየሱስ እንዲሰቅሏቸው ጭራሽ አለመፈለጋቸውን፣ በገዛ ፈቃዳቸው ራሳቸውን ለጠላቶቻቸው አላልፈው አለመስጠታቸውን፣ ይልቅም ከፈቃዳቸውና ከፍላጎታቸው ውጭ በግድ ተይዘው መሰቀላቸውን ነው የሚያሳዩት።

ኢየሱስ የሞት ጽዋው ከላቸው ያልፍ ዘንድ ወደ እግዚአብሔር ጸልየዋል (ማቴ.26፥39)። የሳቸውን በጠላቶቻቸው እጅ መያዝ ለመቋቋም ሐዋርያትን ሰይፍ እንዲያመጡ ወይም እንዲገዙ ጠይቀዋል። መስቀያው ላይ ሆነው ያለ ረድኤት ስለተዋቸው እግዚአብሔርን አማርረዋል። እነዚህ ከወንጌሎች የተወሰዱ ማስረጃዎች ኢየሱስ ፈጽሞ በገዛ ፈቃዳቸውና በፍላጎታቸው ራሳቸውን ለሞት አላልፍው ላለመስጠታቸው በቂ ማረጋገጫ ይሰጣሉ። በተጻራሪው ኢየሱስ ሊይዟቸው ከመጡ ወገኖች እግዚአብሔር ያድናቸው ዘንድ ደጋግሞ ጸልየዋል።

እስላም በዚህ በስቅለት ጉዳይ ላይ ያለው አቋም በጣም ግልጽና ወጥነት ያለው ነው። ኢየሱስ ፈጽሞ አልተሰቀሉም። የሰቀሉት በኢየሱስ የተመሳሰለባቸውን ሌላ ግለሰብ ነበር።

ታዲያ የትኛውን ነው የሚቀበሉት? ኢየሱስ በገዛ ፍላጎታቸው ራሳቸውን ለስቅላት አለመዳረጋቸውን ወንጌሎች ማስረጃ እያቀረቡ የለም ሰውን ለማዳን ሆን ብለው ራሳቸውን ለሞት አላልፈው ሰጥተዋል የሚለውን የክርስትና ትረካ? ወይስ ብሩህና ቁርጥ ያለውን ወጥ የእስላም አተራረክ? ከወጥነቱና ከተጣጣሚነቱ አኳያ ይፍረዱ። ኢየሱስ ተሰቅለው ለመሞት ራሳቸውን በፈቃደኝነት አላልፈው ሰጥተዋል ትላለች—ቤተክርስቲያን። የወንጌል ጥቅሶች ግን ይህን አባባል የሚጻረር ሁኔታ ይተርካሉ። ይህ ራሱ በቤተክርስቲያኗ የፈጠራ ትረካ ላይ ጥርጣሬ አያሳድርም??

ኢየሱስ በጠላቶቻቸው እጅ መዋረዳቸውን፣ መረገጣቸውን፣ መደብደባቸውንና ከዚያም ተሰቅለው መገደላቸውን ቤተክርስቲያን ትናገራለች።

እስላም ግን ኢየሱስ ከመያዝ እግዚአብሔር ያዳናቸው መሆኑን፣ አለመገደላቸውንና አለመሰቀላቸውን ያረጋግጣል።

ለኢየሱስ ክብር ይበልጥ ተገቢው የትኛው ነው? የቤተክርስቲያን አተራረክ ወይስ የእስላም አተራረክ? እራስዎ ያስቡበትና ትክክለኛውን ለራስዎ ይምረጡ።

ተዋረዱ ወይስ ከውርደት ዳኑ?

ኢየሱስ በወታደሮች ተይዘው መደብደባቸውን፣ ምራቅ ተተፍቶባቸው መገረፋቸውን፣ መረገጣቸውን፣ የተፈዘባቸውና መሳቂያ መሳለቂያ መደረጋቸውን፣ በመጨረሻም መሰቀያ ላይ ተሰቅለው በመቸንከር መገደላቸውን ቤተክርስቲያን ታስተምራለች።

እስላም የሚለው ግን ኢየሱስ ከውርደት ድነው ክብራቸውን አላህ አስጠብቆላቸዋል፣ ተሰቅሎ ከመሞትም አትርፎአቸዋል ነው።

ኢየሱስ ከዚያ የመያዝ አደጋ ያደናቸው ዘንድ ሌሊቱን ሙሉ እግዚአብሔርን በመለመን ሲጸልዩ ማደራቸውን፣ ያች ጽዋ ታልፋቸው ዘንድ ፈጣሪአቸውን አጥብቀው መማጸናቸውን፣ ሐዋርያት ከርሳቸው ለመከላከል ሰይፍና ጎራዴ እንዲያዘጋጁ መጠየቃቸውንና እግዚአብሔር የመላእክት ሠራዊት እሳቸውን ለመርዳት እንዲልክ መለመን እንደሚችሉ መናገራቸውን ወንጌሎች የዘገቡት መሆኑን እዚህ ላይ ልብ ይበሉ።

ታዲያ ለኢየሱስ ክቡርነት ይበልጥ አግባብ አለው ብለው የትኛውን ይመርጣሉ? ስለ ኢየሱስ መዋረድና ተጎሳቅሎ መሰቀል የሚያወራውን ክርስቲያናዊ ትረካ? ወይስ እግዚአብሔር እየሱስን ከመያዝ፣ ከመዋረድና ከመሰቀል ያዳናቸው መሆኑን የሚናገረውን እስላማዊ ትረካ? ስለ ኢየሱስ መጨረሻ የበለጠና

ተገቢ የሆነ ከበራታ የሚሰጠው የትኛው ነው? ከራሳቸው ከኢየሱስ ጸሎትና ከምሕላቸው ጋር ይበልጥ የሚጣጣመው የትኛው ነው? ክፉኛ ተደናግጠው የተረበሹትንና ከልብ በማዘን እግዚአብሔርን እንዲረዳቸው ይለምኑ የነበሩትን ኢየሱስ ለማዳን እግዚአብሔር ጣልቃ የገባ መሆኑ ተቀባይነት ያለው አይደለምን?

ውድቀት ወይስ ስኬት?

በክርስትና አባባል መሠረት የኢየሱስ ፍጻሜ እጅግ አሳዛኝ በሆነ ሁኔታ መስቀያ ላይ በመቸንከር ከከፋ ውርደትና ረዳት የለሽነት ጋር መገደል ነበር።

በእስላምና በታሪክም እንደተረጋገጠው የሙሐመድ መጨረሻና ፍጻሜ አቸው ተልዕኳቸውን በሚገባ አሟልተው የተከታዮቻቸው ስኬታማ መሪ በመሆን ነበር የተጠቃለለው።

ከስኬታማነት መመዘኛ አንጻር ማንኛቸውን ነው የሚመርጡት? በተልዕኮው ውድቀት የገጠመውን፣ ራሱን ከጥቃት መከላከል የተሳነውን ወይም ተከታዮቹ ከጥቃት ሊከላከሉለት ያልቻሉትንና ፍጻሜው በአሳፋሪ ሁኔታ መስቀያ ላይ ያበቃውን? ወይስ በተልዕኮው ስኬታማ የነበረውን፣ መንግሥት የመሠረተውን፣ የመንግሥቱ መሪ የሆነውንና በመጨረሻም የተለመደው ዓይነት ሞት የሞተውን? ማንኛቸውን ነው የበለጠ የሚያደንቁት? ረዳት የለሽ ሆኖ መስቀል ላይ የተገደለውን? ወይስ ድል አድራጊ ነቢይና ርዕሰ መንግሥት የሆነውን? ወንድሜ የራስዎ ምርጫ ይኖርዎት።

ኢየሱስና ክርስትና

ኢየሱስ እግዚአብሔር አንድ ነው ያሉ ሲሆን ክርስትና ግን ሦስትም አንድም ያደርገዋል። ኢየሱስ እኔ የሰው ልጅ ነኝ ያሉ ሲሆን ክርስትና ግን የእግዚአብሔር ልጅ አድርጓቸዋል። ኢየሱስ አንድ ሰው የሚድነው

ለእግዚአብሔር በመታዘዝ ነው ሲሉ ክርስትና ግን መድሀን ማግኘትን ከኢየሱስ መስቀል ጋር የተያያዘ አድርጎታል። ኢየሱስ የተላኩት ለሕዝብ እስራኤል ብቻ መሆኑን ሲናገሩ ክርስትና ግን ተልዕኳቸውን ለሕዝቦች ሁሉ አድርጓል። ኢየሱስ የመጡት የሙሴን ሕግ ለመፈጸም መሆኑን የተናገሩ ሲሆን ክርስትና ግን ያን ሕግ ሰርዟል።

ታዲያ ከዚህ ማጠቃለል የምንችለው ምንድነው? መልሱ ግልጽ ነው። ክርስትና ለኢየሱስ ቃል ገድ የለውም የሚል ነው። ክርስትና ቁብ የሚሰጠው ለጳውሎስ ቃል፣ ለጳጳሱ ቃልና የቤተክርስቲያን ሰዎች ለሚወስኑት ነገር ብቻ ነው።

በተቃራኒው ግን ሙስሊም ምሑራንና ተቋሞች አንድ እስላማዊ ውሳኔ ላይ ለመድረስ ሲፈልጉ የእስላም ዋና ምንጮች ወደ ሆኑት ቁርአንና የነቢዩ ቃሎች ስብስብ (ሐዲስ) ነው በቀጥታ የሚሄዱት። እስላም የእግዚአብሔርን መለኮታዊ ራእይ (ወሕይ) በቁርአንና በነቢዩ ቃል ውስጥ አካቶ ይዟል።

ታዲያ የትኛው ነው ለመለኮታዊ ምንጮች ይበልጥ ተገዥ የሆነው? ክርስትና ወይስ እስላም?

ምዕራፍ 4

የሁለቱ ሃይማኖቶች የእምነት መሠረቶች

መሠረታዊ እምነቶች

ክርስትና መሠረታዊ እምነቶች የሚከተሉት ናቸው:-

1. ሥላሴ:- እግዚአብሔር ሦስትም አንድም ነው።
2. በሥጋ መወለድ:- ኢየሱስ ሰውም እግዚአብሔርም ነው።
3. ኬኖሲስ:- ኢየሱስ የአምላክነት ባህሪውን በመተው የአምላክ አገልጋይ ሆኗል።
4. ስቅለት:- የሰውን ልጅ ለማዳን ሲል እግዚአብሔር ብቸኛ ልጁን ተሰቅሎ እንዲገደል ለመስዋእት አሳልፎ ሰጥቷል።
5. መድሀን:- የሰው ልጅ በኢየሱስ በማመኑ ብቻ መድሀን ያገኛል።
6. መሠረታዊ የትውልድ ኃጢአት :- የሰው ልጅ ከሥረ-መሠረቱ ኃጢአተኛ ሆኖ በመፈጠሩ ከኃጢአት ነጻ ሆኖ መጽደቅም ሆነ ነፍሱን ግዳን አይችልም።
7. ሥጋ ወደሙን መቀበል:- ዳቦ በመብላት ከኢየሱስ ሥጋ መቀላቀልና ወይን ጠጅ በመጠጣት ከደሙ ጋር መዋሐድ።

እነዚህ አበይት የሆኑ የክርስትና እምነት መሠረቶች ናቸው። አስተዋይና አመዛዛኝ የሆነ ፈጣን አመለካከት ያለው ሰው እነኚህ የእምነት መሠረቶች ሚዛናዊነትና ምክንያታዊነት የሌላቸው፤ ስሜት የማይሰጡ ኢ-ሎጂካዊ መሆናቸውን ከመቅጽብት ይገነዘባል። ይህም ብቻ ሳይሆን መጽሐፍ ቅዱሳዊ ያልሆኑ፤ ብሉይ ኪዳን የሚናገረውን የሚቃረኑና ወንጌሎች ውስጥ በተዘገበው መሠረት ኢየሱስ ራሳቸው ካስተማሩት ጋር የሚጻረሩ ናቸው። እነኚህ ክርስቲያናዊ እምነቶች ተቀምጠው የተመሠረቱት በኢየሱስ ሳይሆን በጳውሎስና በጳለሞቹ የቤተክርስቲያን መሪዎች አማካይነት ነው።

በተቃራኒው ደግሞ እስላም የሚከተሉትን የእምነት መርሆዎች ያራምዳል፡-

1. እግዚአብሔር ጥንትም ዛሬም ምንጊዜም አንድ ብቻ ነው።
2. ኢየሱስ ሰውና የእግዚአብሔር ነቢይ ናቸው። የእግዚአብሔር ልጅ አይደሉም። የማርያም ልጅ ናቸው።
3. ኪኖሲስ አልተከሰተም፤ ኢየሱስ የሰብአዊ ፍጡርነት ባህሪይ የሆነ አንድ ተፈጥሮና ባህሪይ ብቻ አላቸውና።
4. ኢየሱስ አልተሰቀሉም። የሰውን ልጅ ለማዳን እግዚአብሔር ኢየሱስን መስቀል አያስፈልገውም። ኢየሱስን ማስቃየት ሳያስፈልግ እግዚአብሔር የሰው ልጆችን ማዳን ይችላል።
5. ሰው የሚድነው በእግዚአብሔር በማመንና ለእግዚአብሔር በመታዘዝ እንጂ ሌላውን ሰው ሰቅሎ በመግደል አይደለም።
6. የሰው ልጅ ኃጢአ ሆኖ አይወለድም። ሰው የተወለደው ከኃጢአት ነጻ ሆኖ ነው። የሰው ልጅ እንደ ምርጫው ኃጢአተኛ ወይም ጻድቅ የመሆን ብቃት አለው። ስለዚህም በትውልድ የተላለፈበት ጥንታዊ ኃጢአት (Original sin) የሚባል ነገር የለም።

7. ሥጋ ወደሙ የሚባለው ከቤተክርስቲያን የፈጠራ ሥራዎች አንዱ ነው። ኢየሱስ ይህን ፈጽሞ አላደረጉም፤ አላስተማሩምም። ለመዋሐድ ዳቦና ወይን ጠጅ እስፈላጊ አይደሉም። ጥሩ ሰው ሆኖ እግዚአብሔር ዘንድ ተቀባይነት ለማግኘት እስፈላጊው ለእግዚአብሔር በቅንነት መታዘዝ ብቻ ነው።

ይበልጥ ሉጂካዊ ይበልጥ ሚዛናዊና ተጨባጭ ሆኖ የሚያገኙት የትኛውን ነው? የክርስትና እምነት መሠረቶችን ወይስ እስላማዊ የእምነት መርሆዎቹን?

ልጆችና ውሾች

በመጀመሪያ ላይ ኢየሱስ የከነዓንኋቷን ሴትዮ ልጅ መፈወስ እምቢ ብለዋል። ለምን? ምክንያቱም ራሳቸው እንደተናገሩት የተላኩት ለጠፉት የቤተ እስራኤል በጎች ብቻ በመሆኑ ነው (ማቴ. 15፥ 22-27)። የሕጻናቱን ዳቦ ወስዶ ለውሾች መስጠት ተገቢ አለመሆኑንም አክለው ገልጸዋል።

ሕጻናቱ እነማን ናቸው? ውሾቹስ እነማን ናቸው? ራስዎ መልሱን ያውቁ ታል ብዬ አምናለሁ። በምንባቡ መሠረት ልጅቷ እስራኤላዊት ባለመሆኗ ምክንያት ሊፈውሷት እምቢ ካሉ ዘንዳ ሊሰጥ የሚችለው ትርጉም ሕጻናቱ ሕዝብ እስራኤል ናቸው፤ ውሾቹ ደግሞ አሕዛብ ማለትም እስራኤላዊ ያልሆኑ ሁሉ ሕዝቦች ናቸው ማለት ነው።

ስለዚህም ወንጌል በሚነግረን መሠረት ኢየሱስ ያሉት ነገር እስራኤላዊ ከሆናችሁ ብቻ ከሕጻናቱ ትቆጠራላችሁ ነው። ካልሆናችሁ ግን ከውሾቹ ናችሁ! ማለት ነው።

በተቃራኒው ግን እስላም ሰዎችን ሕጻናትና ውሾች ብሎ በሁለት መደብ አይከፋፈላቸውም። እስላም ሕዝቦችን ምርጦችና መናጅዎች ብሎ በዘር በጎሳና በብሔር መድልዎ መሠረት ላይ አይከፋፍላቸውም። እስላም ነቢዩ ሙሐመድ እንደተናገሩት ሁሉ ሰዎች እንደ ማበጠሪያ ጥርስ የማይበላለጡና እኩል የሆኑ መሆናቸውን ያስተምራል። በተጨማሪም ነቢዩ ሰው ሁሉ ከአዳም የተፈጠረና አዳም ደግሞ ከአፈር የተፈጠረ በመሆኑ እግዚአብሔርን በመፍራቱ ጽድቅ

ሥራው ብቻ ካልሆነ በስተቀር ግንም ሰው ከሌላው ሰው በምንም የግደበልጥ መሆኑን ተናግረዋል።

ታዲያ የትኛውን ሃይማኖት ነው የሚመርጡት? ሰዎችን በሕይወትና በውሾች መደብ ለሁለት የሚከፍለውን ሃይማኖት ወይስ የመላውን ሰው ልጅ እኩልነት አበክሮ የሚያስተምረውን ሃይማኖት? የሌሎችን ይምረጡና ለምርጫዎ ትክክለኛነት ኃላፊነትና ተጠያቂነት እንዳለብዎት ያስታውሱ።

ኢየሱስ ለነማን ተላኩ?

ኢየሱስ የተላኩት ለጠፉ የቤተ እስራኤል በጉች መሆኑን ተናግረዋል (ማቴ. 15፥24)።

የእስላም ነቢይ የሆኑት ሙሐመድ ግን የተላኩት በሁሉም ዘመንና ሥፍራ ላሉ ሕዝቦች በሙሉ መሆኑን ተናግረዋል። ቁርአንም ይህንኑ ያረጋግጣል።

የራስዎን ነቢይ መምረጥ ቢኖርብዎት ግንኛቸውን ነው የሚመርጡት? የለም ወደ ቤተ እስራኤል እንጂ ወደ እርስዎ አልተላኩም የሚለውን? ወይስ ወደ እርስዎ ነው የተላኩት የሚለውን ነቢይ? ያስቡበት። ግልጽና ቀላል ነውና።

ከፊሉን እውነት ብቻ ወይስ ሁሉንም?

ክርስትና ኢየሱስ ከፊሉን እውነት ግለትም የእግዚአብሔር ቃል ብቻ ይዘው መምጣታቸውን ይናገራል። ይህም ኢየሱስ ራሳቸው የተናገሩት ጉዳይ ነው (ዮሐ. 14፥26)። ሌላ ሰው እውነታውን በተሟላ መልኩ ይዞ እንደሚመጣም ተናግረዋል።

ታዲያ ትክክለኛውና የተሟላው የእግዚአብሔር ቃል አድርገው የሚቀበሉት የትኛውን ነው? ክርስትናን ወይስ እስላምን? ኢየሱስ ራሳቸው

መልዕክታቸው የተሟላ አለመሆኑንና የተሟላውን የእግዚአብሔር መልዕክት ይዞ ሌላ ሰው የሚመጣ መሆኑን ተናግረዋል። የተባለው ያ የተሟላ የግጥቃ ለያው መለኮታዊ መልዕክት ቁርኣን መሆኑን ቁርኣን ራሱ ገልጿል። ሁለቱንም ወገኖች ስለራሳቸው የተናገሩትን በመቀበል የእግዚአብሔር የተሟላ መልዕክት አድርገው ለመቀበል የሚያዘነበሉት ወደየትኛው ነው? እውነተኞችና እምነት የሚጣልባቸው ሁለት ግለሰቦች፣ አንደኛቸው የኔ መልዕክት የተሟላ አይደለምና የተሟላውን መልዕክት ወደፊት ሌላ ግለሰብ ያመጠዋል የሚል ሲሆን፣ ሁለተኛው ግለሰብ ያ የተባለው የተሟላ መለኮታዊ መልዕክት ይኸውላችሁ የሚል ነው። ለሁለቱም ሰዎች እኩል ተአማኒነትን ከመስጠት ላይ በመንደርደር ለተሟላ መልዕክትነት የትኛቸውን ይመርጣሉ?

አጠቃላይነት

ኢየሱስ ወንጌል ውስጥ የነቢዩ ሙሐመድን መምጣት የተነበዩ ቢሆንም ቤተክርስቲያን የምታራምደው ክርስትና ግን የሙሐመድን ነቢይነት አውቆ አይቀበልም።

እስላም ግን እንደ አዳም፣ ኖሕ፣ አብርሃም፣ ሎጥ፣ እስማኤል፣ እስሐቅ፣ ያዕቆብ፣ ዮሴፍ፣ ሙሴ፣ ኢየሱስና የመጨረሻው የአላህ ነቢይ የሆኑትን ሙሐመድን ለመሳሰሉ የአላህ ነቢያት በሙሉ ዕውቅና ሰጥቶ ይቀበላል።

ከአጠቃላይነቱ መመዘኛ አንፃር የትኛው ሃይማኖት ነው ሌላኛውን ሃይማኖት አጠቃሎ የያዘው? ክርስትና ወይስ እስላም? ዛሬ ባለው መልካቸው ከሁለቱ ሃይማኖቶች ውስጥ ሌላውን ሃይማኖት እውስጡ አካትቶ ያቀፈው የትኛው ነው? እስላም ክርስትናን ያካተተ ከሆነና ክርስትና እስላምን እውስጡ አካትቶ ያላቀፈ ከሆነ፣ ከሁለቱ አንዱን መምረጥ ቢኖርብዎት ከአጠቃላይነቱ አኳያ የትኛውን ሃይማኖት ይምርጣሉ? «ሀ» «ለ»ን አካትቶ ከያዘና «ለ» ግን «ሀ»ን አካትቶ ያልያዘ ከሆነ፣ እርስዎ ከሁለቱ አንደኛውን መምረጥ ቢኖርብዎት የትኛውን መያዙ የበለጠ አስተማማኝ ይሆናል? «ሀ»ን ወይስ

«ለ»ን? በማቴማቲክስ ሕግ ላይ በመመርኮዝ-ለክርክር ሲባል እንኳ-እስኪ ምርጫዎን ያካሂዱ።

እዚህ ላይ ማለት የፈለግሁት አጠቃላይነት ለነቢዮች ሁሉ ዕውቅና ስጥቶ የመቀበል አጠቃላይነት ነው።

በውርስ የሚተላለፍ ኃጢአት

በክርስትና አመለካከት የሰው ልጅ ሲወለድ ኃጢአተኛ ሆኖ ይወለዳል፤ ኃጢአት የሰው ልጅ ተፈጥሮ አካል ነው። እያንዳንዱ ሰው ከልደቱ ጀምሮ በኃጢአት የተሞላ ነው። የሰው ልጅ በተፈጥሮው ብልሹና ውዳቂ ነው። ሰው ትሩፋት ያለው ወይም ሰናይ ፍጡር ሊሆን አይችልም። የሰው ልጅ የመጀመሪያው ኃጢአተኛ ከነበረው ከአቶ አዳም ኃጢአት የወረሰ ፍጡር ነው። ሰው ከፋና አደገኛ አውራ ነው።

በእስላም አመለካከት ግን የሰው ልጅ ያለ አንዳች ኃጢአት ንጹሕ ሆኖ ነው የሚወለደው። አዲስ የሚወለድ ሕጻን ከኃጢአት የጠራ ንጹሕ ፍጡር ነው። አንድ ሰው በተግባር ኃጢአት እስካልፈጸመ ድረስ ኃጢአተኛ አይደለም። አንድ ሰው ኃጢአትን ከቅድመ አባቶቹ አይወርስም ወይም ለተወላጆቹ ኃጢአት አያስተላልፍም። የሰው ልጅ በነጻ ፍላጎቱና በገዛ ምርጫው ምግባረ ሰናይ ጻድቅ የመሆንና አጥፊ ኃጢአተኛ የመሆን እኩል የሆነ ብቃትና ተፈጥሮ አለው። የሰው ልጅ ከእግዚአብሔር መመሪያ የሚያስፈልገው ሲሆን የእግዚአብሔርን መመሪያ የመታዘዝ ወይም ያለ መታዘዝ የራሱ የሆነ ነጻ ምርጫና ውሳኔ የማድረግ ብቃት አለው።

ስለ ሰው ልጅ ሎጂካዊ የሆነ ጽንሰ ሐሳብ የትኛውን ነው መምረጥ የሚሹት? የሰው ልጅ በተፈጥሮው ኃጢአተኛ ሆኖ የተወለደ ነው የሚለውን? ወይስ የሰው ልጅ የሚወለደው ከኃጢአት ንጹሕ ሆኖ ነው የሚለውን? በተፈጥሮው ብልሹ ሆኖ የተፈጠረ ሰው ወይስ መሆን የሚፈልገውንና የመረጠውን የመሆን ብቃት ይዞ የተፈጠረ ሰው?

እባብ ወይስ ሰይጣን?

መጽሐፍ ቅዱስ እባብ ሔዋንን እንዳሳሳተና ሔዋን ደግሞ በተራዋ አዳምን በማሳሳት ከተከለከለው ዛፍ እንዲበላ እንዳደረገች ይናገራል። በመጽሐፍ ቅዱስ መሠረት ዋነኛው አሳሳች እባብ ሲሆን ሔዋንም አሳሳች ነች።

እባብ እንዴት ሰው ዘንድ ተደማጭነት አግኝቶና ሰብዓዊ ሕሊናን ገፋፍቶ ማሳሳት ይችላል? በተጨማሪም ሔዋንን አሳሳች ፍጡርና የሰሕተት መንሥኤ አድርጎ ማቅረቡ ፍትሕ ማንደል ነው።

ይህን ሁኔታ አስመልክቶ እስላም ዘንድ ያለው ታሪክ ግን ሁለቱም ማለትም አዳምና ሔዋንም የተሳሳቱት በሰይጣን ጉትጉታ መሆኑን ያስረዳል።

ለሔዋን ፍትሐዊና ይበልጥ ምክንያታዊ የሆነው ትረካ የትኛው ነው? እባብ ሰውን ማሳሳት ችሎ ሔዋን ደግሞ በተራዋ አዳምን አሳሳተች የሚለው? ወይስ የሁለቱም አሳሳች ሰይጣን ነው የሚለው? ሌላው ዋነኛ ጥያቄ እንደ እባብ ያለ እንሰሳ ማሰብና ማስተዋል የሚችል አእምሮ ያለውን ሰብዓዊ ፍጡር-ሔዋንን-ማሳሳት ይችላል? የሚለው ነው። የትኛው አተራረክ ነው ይበልጥ የሚታ መነው? የመጽሐፍ ቅዱስ ታሪክ? ወይስ የቁርአኑ ታሪክ?

ተግባርና ፍርድ

ኢየሱስ እያንዳንዱ ሰው እንደሥራው የሚሸለም መሆኑን ተናግረዋል (ማቴ. 16፡27)። ነገሩ እንዲህ ከሆነ ዘንድ ኢየሱስ ለምን ተሰቀሉ? ኢየሱስ ያሉት በሥራችሁ ትድናላችሁ ነው እንጂ መዳን የሚገኘው በሳቸው መሰቀል መሆኑን ፈጽሞ አልጠቀሱም። ይህም በስቅለት መዳንን አስመልክቶ የቤተክርስቲያን ክርስትና ትረካ ከኢየሱስ ትምህርቶች ጋር አንዳች አግባብነት የሌለው ባዶ ፈጠራ መሆኑን በድጋሚ የሚያረጋግጥ ነው።

ቤተክርስቲያን የኢየሱስን ብሩሕ ትምሕርቶች በጭፍኑ ትጻረራለች። የክርስትና መሠረታዊ እምነቶችም የቤተክርስቲያን የፈጠራ ውጤቶች ናቸው። ስለዚህም የዛሬው ክርስትና መለኮታዊ ሃይማኖት አይደለም። የኢየሱስን ስም ብቻ እንደ መሣሪያ እየተጠቀመ በቀጥታ ኢየሱስ ያስተማሩትን የሚቃረን አቋም ያራምዳል።

እስላም ግን ሙሉ በሙሉ ግልጽና ከራሱ ጋር የተጣጣመ ወጥ ሃይማኖት ነው። አንድ ሰው መዳን የሚችለው በእግዚአብሔር በማመንና ትዕዛዞቹን በመፈጸም ብቻ ነው። ሌሎች ስለኛ በኛ ፈንታ በሚሠሩት ነገር መዳን አይቻልም።

ታዲያ ሕሊና ሊቀበለው የሚችል ምክንያታዊነት ያለው አድርገው የሚመርጡት የትኛውን ነው? የቤተክርስቲያኑን የመድሀን ፕላን ወይስ የእስላምን የመድሀን ዕቅድ?

መዳን የት አለ?

መላእክት ኃጢአንን ሰብስበው ወደ ገሀነም እቱን እንደሚወረውሯቸው ኢየሱስ ተናግረዋል (ማቴ 13፥41)። ይህ ማለት ደግሞ ኢየሱስ ኃጢአተኞችን አላዳኗቸውም ማለት ነው። ይህም ኢየሱስ የተሰቀሉት የሰውን ልጅ ከኃጢአት ለማዳን ነው የሚለውን የቤተክርስቲያን የመድሀን ንድፈ ሐሳብ ይጻረራል። ኢየሱስም ይህን የቤተክርስቲያን አባባል ይቃረናሉ። በሌላ አገላለጽ ቤተክርስቲያን ግልጽ የሆኑ የኢየሱስ ትምሕርቶችን በመጻረር መዳን የሚገኘው በኢየሱስ ስቅለት ነው የሚል ፈጠራ አቅርባለች። ይህም ክርስትና ዛሬ ባለ መልኩ ከኢየሱስ ትምሕርቶች በጣም የራቀና ተቃራኒው መሆኑን ያረጋግጣል።

እስላም ግን እግዚአብሔር ካስተላለፈው መለኮታዊ ራእይና ነቢዩ ካስተማሩት ትምሕርት ጋር አንድና ተመሳሳይ (Identical) ነው።

መሠረቱ ነው ከሚላቸው ምንጮቹ ጋር ይበልጥ የሚጣጣመው የትኛው ነው? ክርስትና ወይስ እስላም? ክርስትና ከኢየሱስ ትምሕርቶች ጋር የሚቃረን

ሲሆን እስላም ግን ከመለኮታዊ ራእይ ምንጮቹ ጋር ሙሉ በሙሉ የሚጣጣምና በነርሱ ብቻ የሚመራ ነው።

ጥምቀት

ኢየሱስ በቤተክርስቲያን አባባል ሥጋ የለበሰ እግዚአብሔር በመሆናቸው ከኃጢአት ነጻና ፍጹም የማይሳሳቱ ናቸው ይላል-ክርስትና።

ወንጌል ግን ኢየሱስ በመጥምቁ የሐንስ አማካይነት በጀርዳኖስ ወንዝ መጠመቃቸውን ይናገራል (ማቴት 3፥13-14)። መጠመቃቸው ኃጢአተኛ መሆናቸውን ያሳያል፤ ለምን ቢባል ጥምቀት ከኃጢአት መጽዳት ማለት ነውና።

ኢየሱስ ቤተክርስቲያን እንደምትለው ከኃጢአት ነጻ፣ ወንጌል እንደሚለው ደግሞ ኃጢአተኛ እንዴት ሊሆኑ ይችላሉ? ይህም ቤተክርስቲያን ወንጌል የሚናገረውን የማታዳምጥ መሆኗንና የዛሬው ክርስትና ቤተክርስቲያን-ሠራሽ እንጂ እግዚአብሔር ያስተላለፈው ሃይማኖት አለመሆኑን ያረጋግጣል።

በተቃራኒው ግን የእስላም ሃይማኖት ቁርኣን ከተናገረውና ነቢዩ ሙሐመድ ከተናገሩት የተመሠረተ ነው። አንድም እስላማዊ እምነት እግዚአብሔር ቁርኣን ውስጥ የተናገረውን ወይም ነቢዩ ሙሐመድ ያስተማሩትን ፈጽሞ አይቃረንም።

ለእምነትነት የትኛውን ነው የሚመርጡት? ሰው ከራሱ ፈጥሮ የሰራውን ሃይማኖት? ወይስ ከእግዚአብሔር የተላለፈውን ሃይማኖት?

ቤዛነት በተተኪነት

ኢየሱስ መስቀል ላይ ተሰቃይተው ከሞቱ በኋላ የኛን ኃጢአት ለመሸከም ሲባል ለሦስት ቀናት ወደ ገሀነም መሄዳቸውን ክርስትና ያስተምራል። እኛን ከኃጢአት ለማዳን ሲሉ እኛን ወክለውና ስለኛ ሆነው መቀጣታቸውን ይናገራል።

እስላም ግን ግንም ሰው ሌላውን ሰው ተከቶና ስለ እሱ ሆኖ በውክልና አይቀጣም፤ መቀጣትም አይገባም ይላል። ግንም ለግንም ሊሸለምም ሆነ ሊቀጣለት አይችልም። እያንዳንዱ ሰው ለገዛ ራሱ ሥራዎች ተጠያቂና ኃላፊ ነው። እግዚአብሔር ፍርድ አስተካካይና ፍትሐዊ ነውና አንድን ሰው ብሌላኛው ሰው ወንጀል አይቀጣውም። እግዚአብሔር ርህራሄ ነውና ኢየሱስን የመሰለ ምርጥና ንጹሕ ሰው አይቀጣም። እግዚአብሔር ሁሉን ቻይ ነውና ሰውን ከኃጢአት ለማዳን ያ የሰቅለት ሂደት አስፈላጊው አይደለም። የኢየሱስ ስቅለት አላስፈላጊ ከመሆኑም በላይ የእግዚአብሔርን ርህራሄና ፍትሕ ይጻፈራል።

በርስዎ አመለካከት የትኛው ነው ይበልጥ ምክንያታዊና ይበልጥ ሎጂካዊው? ክርስትና እንደሚናገረው ለሌሎች ኃጢአት በውክልና መቤኸ? ወይስ እስላም እንደሚያስተምረው እያዳንዱን ሰው ለገዛ ራሱ ሥራዎች ተሸላሚና ተቀጧ የሚያደርገው እምነት? ፍርድ አስተካካይ ሆነው ይምረጡ። አንዱን ለማዳን ብሎ ሌላውን የሚቀጣ ሃይማኖት ይፈልጋሉ? ወይስ እያንዳንዱን ሰው ለሥራው ተጠያቂ የሚያደርገውን ሃይማኖት? ምርጫዎ የቴ ነው?

የፍርድ ቀን

የክርስትና መጽሐፍ ብሉይ ኪዳንና ሐዲስ ኪዳንን የሚያጠቃልለው መጽሐፍ ቅዱስ ነው። ብሉይ ኪዳን መጪውን የፍርድ ቀንም ሆነ የወዲያኛውን ሕይወት የማይቀበል ሲሆን ሐዲስ ኪዳን ግን ሁለቱንም ይቀበላቸዋል።

የእስላም መጽሐፍ ደግሞ ስለየፍርድ ቀንና ስለ የወዲያኛው ሕይወት አበክሮ የሚያስተምረው ቁርአን ነው።

ይህን ነጥብ በአእምሮዎ በመያዝ ወጥነትና ተጣጣሚነትን ቢፈልጉ የትኛውን ነው የሚመርጡት? መጽሐፍ ቅዱስን ወይስ ቁርአንን? ሐዲስ ኪዳን የሚያረጋግጠው ሆኖ ብሉይ ኪዳን የፍርድ ቀን መምጣት እንዴት ያስተባብላል? መጽሐፍ ቅዱስ በዚህ አቢይ የእምነት መሠረት ላይ ወጥነት እንዴት አጣ? ይህ፤ መጽሐፍ ቅዱስ የእግዚአብሔር ቃል ላለመሆኑ ማረጋገጫ አይደለምን? ከወጥነቱና ከመጣጣሙ አኳያ የትኛውን ይመርጣሉ? መጽሐፍ ቅዱስን ወይስ ቁርአንን? ሚዛናዊ ሆነው ያስቡና ይወስኑ።

ስቅለት ወይስ ሰናይ ተግባራት?

ክርስትና ኢየሱስ የተሰቀሉት የሰውን ልጅ ለማዳን ነው ይላል። እስላም ደግሞ ግንም ሰው ሌላው ሰው በመሰቀሉ አይደንም ይላል።

የምንድነው በእምነታችንና በሰናይ ተግባራችን ነው። ግንም ሰው የሌላውን ሰው ኃጢአት አይሸከምም። እያንዳንዱ ሰው ለገዛ ራሱ ሥራዎች ውጤት ተጠያቂ ነው።

የትኛው የመድሀን ዕቅድ ነው ይበልጥ ሎጂካዊነት የሚታይበት? የክርስትና ወይስ የእስላም ነላን? በሚዛናዊነት ያስቡበትና ምርጫዎን እቀበላለሁ።

ያለ መጽሐፍ ወይስ ከመጽሐፍ ጋር

ክርስትና ኢየሱስ ለተከታዮቻቸው ምንም ዓይነት መለኮታዊ መጽሐፍ አልሰጡም ይላል።

እስላም ግን እግዚአብሔር ለምእምናን መሪ መጽሐፍ ይሆን ዘንድ ቁርአንን በመለኮታዊ ራእይ አስተላልፏል ይላል።

ከመርሕ አንጻር ይበልጥ አስተማማኝና ይበልጥ ተአማኒነት ያለው የትኛው ሃይማኖት ነው? መለኮታዊ መጽሐፍ የሌለው ወይስ መለኮታዊ የሆነ መጽሐፍ ያለው? ለመመሪያነት የትኛውን ይመርጣሉ?

ቤተክርስቲያንና ሳይንስ

በአውሮፓ የዘመነ ዳግም ትንሣኤ (Renaissance) ሳይንቲስቶች ፍጥረት ዓለምን፣ ሃይማኖትንና ሕይወትን አስመልክቶ በምርምር ላይ የተመሠረተ ምክንያታዊ እሳቤ ማራመድ ሲጀምሩ ቤተክርስቲያን አንገታቸው የሚቀነ ጠስበት ሠይፍ አዘጋጅታላቸው ትጠባበቅ ነበር። መሪነት ክብ እንጂ ጠፍጣፋ

አይደለችም ወይም የዩኒቨርስ ግዕዝ ፀሐይ እንጂ መራት አይደለችም ስላሉ ብቻ ብዙ ሳይንቲስቶች ታስረዋል፤ ተገድለዋል ወይም ከነሕይወታቸው በእሳት ተቃጥለዋል። ቤተክርስቲያን የመጽሐፍ ቅዱስ ታሪኮችን ወይም የቤተክርስቲያን ትረካዎችን ወይም የጳጳሱን ሥልጣን ከመፈታተን እንዲቆጠብ ሕዝቡን አስጠንቅቃለች።

እስላም ደግሞ በተቃራኒው ሰዎች ስለ ዩኒቨርስ፣ ስለ መራት፣ ስለ ከዋክብት ስለ እንስሳት ሕይወት፣ ስለ ዕጽዋት ሕይወት፣ ስለራሳቸው አፈጣጠርና በአጠቃላይም ስለ ሕይወት እንዲመራመሩ ይገፋፋቸዋል። ሙስሊሞች በአዲስ ግኝቶቹ ምክንያት አንድም ሳይንቲስት ገድለው አያውቁም። የቁርአን አንቀጾች የሰው ልጅ ስለ ዩኒቨርስ እውነታዎች እንዲመራመርና እንዲያስስ ግልጽ ባለሁኔታ ያበረታታሉ። ሳይንቲስቶች ወይም ሊቃውንት ለእውነታ የተሻለ ቀረቤታ ስላላቸው ከሌሎች ይበልጥ እግዚአብሔርን እንደሚያውቁና እንደሚፈሩት ቁርአን ይጠቅሳል።

ታዲያ ከሳይንስ ጋር የበለጠ ጉን ለጉን የሚሄደውና የሚጣጣመው የትኛው ነው ይላሉ? ክርስትና ወይስ እስላም? በተለመደውና በስሜታዊነት ላይ በተመረከዘው የወግ ምላሽ ዓይነት ላይ ሳይሆን አዲስ ባገኙት መረጃ ላይ ተመሥርተው ፍርድ ይሰጡበት። ፍትሐዊ የሆነ መልስ ለመስጠት በእርግጥ ብዙ ሚዛናዊነት አልዎት።

ሥጋ ወደሙ

ክርስትና በቅዱስ ቁርባን ዳቦ ወደ ኢየሱስ ሥጋ፣ ወይን ጠጅ ደግሞ ወደ ደሙ ይለወጣል የሚል እምነት ያራምዳል። እያንዳንዱ ክርስቲያን ዳቦ ሲበላ አካሉ ከኢየሱስ አካል ጋር ይዋሐዳል። ወይን ጠጅ በሚጠጣበት ጊዜ ከኢየሱስ ደም ጋር ይቀላቀላል።

ይህ እንዴት እንደሚሆን ወይም መሆን እንደሚችል ግንም ሰው አያውቅም። በእንቅስቃሴ ላይ የተጨመረ ሌላው እንቅስቃሴ ነው። እዚህ ላይ እኛን የሚገደን የወይን ጠጅ መጠጣት የክርስትና አንድ አቢይ ክፍል የተደረገ የመሆኑ

ጉዳይ ነው። ነገሩ የክርስትና የአምልኮ ሥርዓት አካል ነው። በሌላ አገላለጽ ቢያንስ በሥጋ ወደሙ የቁርባን ሥርዓት ላይ አንድ ክርስቲያን ከኢየሱስ ደም ጋር ለመዋሐድ ሲል ወይን ጠጅ መጠጣት ይኖርበታል። ስለዚህ ወይን ጠጅ መጠጣት ክርስትና ውስጥ የአምልኮ ተግባር ሆኗል።

በሌላ በኩል ደግሞ እስላም የወይን ጠጅ ወይም ማንኛውንም ሌላ ዓይነት አልኮል ነክ መጠጣትን-አንዲት ጠብታ ቢሆን እንኳ-በየትኛውም አጋጣሚ ወይም ሥነሥርዓት መጠጣት ይከለክላል።

ለሰው ልጅ ደህንነትና ለጥቅሙ የትኛው ሃይማኖት ነው የበለጠ ትኩረት የሚሰጠው? ተከታዮቹ የወይን ጠጅ እንዲጠጡ የሚያዛቸው? ወይስ ፈጽሞ እንዳይጠጡ በማገድ እርምጃ የሚያደርገው? በሚሰጡት ውሳኔ ላይ የርስዎን ታማኝነትና ሚዛናዊነት አምናለሁ። የትኛው ሃይማኖት ነው የተሻለ ሰብእና የሚቀርጸው? አልኮልኛ ሃይማኖት ወይስ አልኮል-አልባ ሃይማኖት?

ምዕራፍ 5

የሥርዓተ አምልኮ አፈጻጸም በሁለቱም ሃይማኖቶች ዘንድ

አንድ ሰው እግዚአብሔርን መለመን ከፈለገ ጥያቄው መጀመሪያ ራሱ ውስጥ ባለው እግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስ ይታያል። ጥያቄውን መንፈስ ቅዱስ ካጸደቀው ወደ ኢየሱስ ያቀርባል። ከዚያ በኋላ ነው ኢየሱስ ጥያቄውን ለእግዚአብሔር የሚያስተላልፍለት።

እስላም ግን አንድ ሰው እግዚአብሔርን መለመን ከፈለገ ያላንዳች አማላጅ እና ያላንዳች አገናኝ በቀጥታ እሱን መጠየቅ ይችላል ይላል። እግዚአብሔር ፈጣሪ አምላካችን ነውና በኛና በርሱ መካከል አማላጅ አያስፈልገንም።

ከእግዚአብሔር ጋር ቀጥታ ግንኙነት ቢፈልጉ የትኛውን ይመርጣሉ? የክርስትናን መንገድ ወይስ የእስላምን መንገድ? ጸሐፊዎችና ረዳቶች ያሉት አምላክ ይሻሉ? ወይስ ወዲያውና በቀጥታ ሊገናኙት የሚችሉትን አምላክ ይፍልጋሉ? አስበው አንዱን ይምረጡ።

በኃጢአት ተጸጽቶ ንስሐ መግባት የፈለገ ሰው ይህን ማድረግ ያለበት ቄስ ዘንድ ቀርቦ ሲሆን ቄሱ ደግሞ በተራው ንስሐውን ለእግዚአብሔር ወልድ ወይም ለእግዚአብሔር አብ ወይም ለሁለቱም ያቀርብለታል ይላል-ክርስትና።

እስላም የሚለው ግን አንድ ሰው በሠራው ኃጢአት ተጸጽቶ እውነተኛ ንስሐ (ተውበት) ማድረግ ከፈለገ በማንኛውም ቦታና ጊዜ ምንም አገናኝ ወይም

አማላጅ ጉዳይ አስፈጻሚ ሳያስፈልገው በቀጥታ ጸጸቱን ወደ እግዚአብሔር አቅርቦ እንዲግለጸው መጠየቅ ይችላል ነው። ንስሐ መደረግ ያለበት በቀጥታ በሠሩት ሥራ ተጸጽቶ ወደ እግዚአብሔር በመግጸን እንጂ በሌላ ሰው አማካይነት መሆን የለበትም። ንስሐ በሰውና በፈጣሪ አምላኩ መካከል የሚደረግ እንጂ ማንም ሰው ጣልቃ የሚገባበት ጉዳይ አይደለም።

የበለጠ ልባዊ ፍጹምነትን፣ የበለጠ ምስጢራዊነትንና የበለጠ መንፈሳዊነትን ያካተተው የትኛው መንገድ ነው? የክርስትና የንስሐ አፈጻጸም መንገድ? ወይስ እስላማዊ የንስሐ (የተውበት) መንገድ? ነጻ ሆነው ይምረጡ።

ምሕረትና ይቅርታ ልመና ለምን?

ክርስቲያኖች ወደ ቤተክርቲያን በመሄድ እግዚአብሔር አብ ሳይሆን እግዚአብሔር ወልድ ኢየሱስ ይቅር እንዲላቸውና ምሕረት እንዲያደርግላቸው ይለምናሉ። ኢየሱስ እነሱን ከኃጢአት ለማዳን ተሰቅሎ ከሆነ ለምን ይቅርታና ምሕረት መለመጥን ይቀጥሉበታል? ስቅለቱ አድኗቸው ከሆነ ይቅር ይላቸው ዘንድ ኢየሱስን ለምን ይማጸናሉ? በስቅለት በመዳንና መድሀንና ምሕረት በመለመን መካከል ተቃርኖ አልለ።

መስሊሞች እግዚአብሔር ይቅር እንዲላቸውና ምሕረት እንዲያደርግላቸው ይጸልያሉ። ምሕረቱን በፍጹም ከሙሐመድ አይለምኑም። አንድ ሰው በፍጹም ልቦና ተጸጽቶ ወደ እግዚአብሔር ከተመለሰና ምሕረቱን ከለመነው ምሕረት ያገኛል ብለውም ያምናሉ።

የበለጠ ሎጂካዊና የበለጠ ጽድቅ ነው ብለው የሚያስቡት የትኛውን ነው? ምሕረት ከኢየሱስ መለመን ወይስ ከኢየሱስና ከዓለማት ፈጣሪ አምላክ ከእግዚአብሔር መለመን? ከውስጣዊ ቅራኔ ነጻ ሆኖ ይበልጥ እርስ-በርስ የተጣጣመው የትኛው ነው? መድሀንን በስቅለት የሚያበረክተውና ምሕረትን ከኢየሱስ መለመጥንም የማይተውወድ ክርስትና? ወይስ መድሀን የሚገኘው በእምነት፣ በመልካም ሥራዎችና ልባዊ በሆነ ንስሐ ወይም ተጸጽቶ መመለስ ነው የሚለው እስላም?

ለእግዚአብሔር መታዘዝ

አንድ ሰው ጌታን በመጥራት ብቻ የእግዚአብሔርን መንግሥት መውረስ እንደማይችልና እርሱን መታዘዝ እንዳለበት ኢየሱስ ተናገረዋል (ማቴ 7፥21)። በኔ ስቅለት ስለ አመናችሁ ወደ ገነት ትሄዳላችሁ አላሉም። ኢየሱስ ያሉት በእግዚአብሔር ማመን ብቻ በቂ አይደለም፤ የእግዚአብሔርን ትዕዛዝ መፈጸም አለባችሁ ነው።

ቤተክርስቲያንና ክርስትና ግን ኢየሱስ ከተናገሩት የተለየ ነገር ነው የሚናገሩት፤ ኢየሱስን አዳኝ ነው ብላችሁ እመኑ ትድናላችሁ ይላሉ። ይህም ቤተክርስቲያን ለኢየሱስ ቃልም ሆነ ለእግዚአብሔር ቃል ገድ የላትም ማለት ነው። ኢየሱስ የሚናገሩት እግዚአብሔር እንዲናገሩ ያዘዛቸውን ነውና።

እስላም የሚለው ኢየሱስ በዚህ ነጥብ አሉ ተብሎ የተዘገበውን ራሱን እንዳለ ነው። በእግዚአብሔር እመኑ እግዚአብሔርን ታዘዙ፤ የሚያድናችሁ ይህ ብቻ ነው ይላል።

ቤተክርስቲያን ግን የኢየሱስንም ሆነ የእግዚአብሔርን ቃል አትፈልግም። የምትፈልገው የራሷን የፈጠራ ተረት ነው። ኢየሱስ የተሰቀለው እኛን ለማዳን ነውና በዚህ ካመናችሁ ያሻችሁን ብትሠሩም ድናችኋል ትላላችሁ።

ምን ይመርጣሉ? የቤተክርስቲያን ቃል ወይስ የእግዚአብሔር ቃል? በስ ቅለት መዳን ወይስ በእምነትና በሰናይ ተግባራት መዳን?

ማንበብ የማይፈቀድላቸው

ቤተክርስቲያን ለተራ ክርስቲያኖች መጽሐፍ ቅዱስን እንዲያነቡ ለመፍቀድ ከመገደዷ በፊት ምዕተ ዓመታት አልፈው ምዕተ ዓመታት ተተክተዋል። ስለ እውነት ይህ ራሱ በጣም አስገራሚ አይደለምን? ክርስቲያኖች መጽሐፍ ቅዱስን እንዲያነቡ አይፈቀድላቸውም ነበር። ማንበብ የሚፈቀደው ለካህናቱ

ብቻ ነበር። በተመሳሳይ መልኩም ቤተክርስቲያን መጽሐፍ ቅዱስ ወደ ሌሎች ቋንቋዎች እንዲተረጎም አትፈቅድም ነበር። በአጭሩ መጽሐፍ ቅዱስ በይፋና በብዙኃኑ ሕዝብ እንዲነበብ አይፈለግም ነበር። ለምን?

አንድ ሰው ቤተክርስቲያን የእግዚአብሔር ቃል ነው የምትለውን መጽሐፍ ቅዱስን ሕዝቡ እንዲያነበው ማበረታታት አለባት ብሎ ይጠብቃል። ታዲያ ቤተክርስቲያን ለዚህ ምን ማብራሪያ መስጠት ትችላለች? እስፔሽያሊስቶች ብቻ ናቸው መጽሐፍ ቅዱስን መረዳት የሚችሉት ትል ይሆናል። ይሁን እንጂ እውነተኛው ምክንያት ሕዝቡ የመጽሐፍ ቅዱስን የርስ-በርስ ውስጣዊ ቅራኔዎች እንዳያይዩና የቤተክርስቲያን ደክትሪኖች ሁሉም ከመጽሐፍ ቅዱስ ደክትሪኖች ጋር እንዴት እንደሚለዩ እንዳያውቅ ቤተክርስቲያን ስጋት ስላላት ነው። ሕዝቡ ስለ መጽሐፍ ቅዱስም ሆነ ስለ ቤተክርስቲያኗ ሐቁን እንዲያውቅ አልፈለገችም። መጽሐፍ ቅዱስ እንዳይነበብና እንዳይተረጎም የከለከለችውም በዚህ ምክንያት ነው።

በተቃራኒው ግን እስላም ቁርአንን ማንበብ ታላቅ ምንዳ የሚያስገኝ የአምልኮት ተግባር ያደርጋል። ሙስሊሞች ዘወትር በየዕለቱ በየወሩና በየዓመቱም ቁርአንን ደግሞ ደጋግሞ እንዲያነቡ እስላም ግፊት በማድረግ ያበረታታል።

ይበልጥ ትርጉም የሚሰጠው የትኛው ነው? ሊከተሉት የሚገባ ቅዱስ መጽሐፋቸውን እንዳያነቡ ክርስቲያኖችን የምትከለክለው ቤተክርስቲያን? ወይስ መከተል ያለባቸውን ቅዱስ መጽሐፋቸውን እንዲያነቡ በሙስሊሞች ላይ ግፊት የሚያደርገው እስላም?

ምዕራፍ 6

ሥነ ምግባር

በሁለቱም ሃይማኖቶች ዘንድ

እጅ መስጠት ወይስ አጻፋ መመለስ?

ኢየሱስ አንድ ሰው ቀኝ ጉንጫችሁን በጥፊ ከመታ የግራውን ጉንጭ አዙፋለት ይላል።

እርግጥ ከዚህ የሚወሰደው ትምሕርት ወይም የግብረገብነት ምሳሌ ግልጽ ነው። ትዕግሥት መቻቻልና ለሌሎች ይቅር የማለት ምሳሌ ነው። ቁም ነገሩ ግን ቀኝ ጉንጩን በጥፊ ካጮሉት በኋላ ለመደገም የግራ ጉንጩን የሚያዞር ማነው?! የሚለው ነው።

በተቃራኒው ደግሞ እስላም፣ በሕገ-ወጥ ሰው ቀኝ ጉንጭህን በጥፊ ብትመታ አጻፋውን የመመለስ ሙሉ መብት አለህ፤ ይሁን እንጂ ይቅር ማለት ከቻልክ በእውነት ጥሩ ሰው ትሆናለህ ይላል። በዚህም እስላም አጻፋውን የመመለስ ወይም ይቅርታ የማድረግ ምርጫ ይሰጠሃል። ኢየሱስ ግን አማራጭ አልሰጡህም። ያሉት ወደድክም ጠላህ ይቅርታ ማድረግ አለብህ ነው። እስላም ግን ራስህን የመከላከልና አጻፋ የመመለስ ተፈጥሯዊ መብት ይሰጠሃል። ኢየሱስ ያዘዙህ ይቅርታ እንድታደርግ ብቻ ሳይሆን ሌላኛውን ጉንጭህን ለተጨማሪ ጥፊ በማዞር እጅ እንድትሰጥ ነው!

የትኛውን ነው ይበልጥ ተግባራዊ፣ ይበልጥ ለሰው ልጅ ተፈጥሮ የቀረበና ይበልጥ ፍትሐዊ ሆኖ የሚያገኙት? አስገዳጅ ይቅርባይነት ወይስ አማራጭ ያለው ይቅርባይነት? ከሰው ልጅ ተፈጥሮ ጋር ይበልጥ የሚጣጣመው የትኛው ነው? እንደ በግ እጅ መስጠት ወይስ ከፈለጉ ራስዎን መከላከልና ካሻዎትም ይቅርታ ማድረግ?

ክፋውን መቃወም

ኢየሱስ ክፋውን መቃወም ከልክለዋል (ማቴ 5፥39)።

ቁርኣን ግን ሰዎች ክፋ ሥራንና ክፋ ሠሪዎችንም እንዲቃወሙ ይገፋፋል። እያያንዳዱ ሙስሊምም ክፋውን ባለው አቅምና ዘዴ ሁሉ መቃወም አለበት።

ይበልጥ ማሕበራዊና ይበልጥ የተሟላ ከመሆኑ አኳያ የትኛውን ነው የሚመርጡት? ክፋውን አለ መቃወምን ወይስ ክፋውን ሥራና ሠሪዎችንም መቃወምን? የትኛው ነው ይበልጥ መንፈሳዊና ይበልጥ ጽድቅ የሚመስለው? ሰዎችን ለማስተማር ቢሹ የትኛውን ነው የሚመክሯቸው? ክፋውን ሥራ በዝምታ ማየት ወይስ መቃወሙን?

አሥርቱ ትዕዛዛት

ክርስትና ለአሥርቱ የሙሴ የኢየሱስና የሁሉም ነቢያት ትዕዛዛት አጽንኦት ይሰጣል። እስላምም ተመሳሳይ ትዕዛዞች ያሉት ሲሆን በተጨማሪ ግን ትዕዛዛቱን በሚጥሱ አጥፊዎች ላይ የተደነገጉ መቀጫዎች አሉት።

ክርስትና አትግደል ብሎ ያዛል፤ ዳሩ ግን በነፍስ ገዳይ ላይ መቀጫ ሳይጥል ነው። ዝሙት አትፈጽም ብሎ ያዛል፤ ነገር ግን በዝሙተኞች ላይ ቅጣት አይወስንም። አትስረቅ ብሎ ትዕዛዝ ይሰጣል፤ በሌቦችና በዘራፊዎች ላይ ግን መቀጫ አይወስንም።

እስላም ግን ግልጽ፣ ፍትሐዊ፣ ጥብቅና አጋጅ የሆነ መቀጫ አበይት በሆኑ የወንጀል ዓይነቶች ላይ ይደነግጋል። እንዲህ ያሉ ወንጀሎች ቁርኣን ውስጥ ተለይተው ተጠቅሰዋል።

ታዲያ ለሕብረተሰቡ የሚስማማውና ይበልጥ ሠላምና መረጋጋት የሚሰጠው የትኛው ነው? ትዕዛዝ መስጠትና መምከር ብቻ? ወይስ ትዕዛዝ

ግስተላለፍ፣ መምከርና አጥፊዎችን እንዲታረሙ መቅጣት? የበለጠ ውጤታማው የቱ ነው? የበለጠ የአጋጅነትና የእርምጃ ብቃት ያለው የትኛው ነው? ወንጀልን ቀንሶ የበለጠ ሠላምና ጸጥታ የሚያስፍነው የትኛው ነው? ግሕበራዊ ሕይወት በቃል በሚሰጡ የምክር ቁርጥራጮች ብቻ እንዲሁ በቀላሉ በተረጋጋ መልኩ መንገዝ ይችላል? በአጥፊዎችና በሕግ ተላላፊዎች ላይ በሚወሰዱ የቅጣት እርምጃዎች ካልተደገፉ የባዶ ትዕዛዛት ጠቀሜታ ምንድነው?

አርአያነት

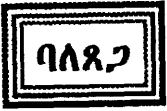
ክርስትና ኢየሱስ እግዚአብሔር ወልድ ነው ይላል። እስላምን ግን ሙሐመድ ሰውና የእግዚአብሔር ነቢይ ናቸው ይላል። በአርአያነቱ የሚከተሉትና በምሳሌነቱ የሚመሩበትን የሚሹ ከሆኑ ለሰው ልጆች የተሻለና የበለጠ አብነት መሆን የሚችለው ማንኛቸው ነው? እግዚአብሔር ወልድ የተባሉት ኢየሱስ? ወይስ ሰው የሆኑት ሙሐመድ? ለሰው ልጅ ጥሩ የሥነ ምግባር ምሳሌ ለመሆን አግባብነት ያለው ማነው? ለሰው ልጆች አርአያ ሆኖ የተሻለ ማገልገል የሚችለው ማንኛቸው ነው? በክርስትና እምነት መሠረት አምላክ የተባሉትና የእግዚአብሔር ባህሪ እንዲላበሱ የተደረጉት ኢየሱስ? ወይስ የሰብዓዊ ፍጡር በሀሪይ ብቻ የተላበሱት ሙሐመድ? እንደ ሰው ልጅ መጠን ምሳሌና አርአያውን መከተል እችላለሁ ብለው የሚያስቡት የትኛቸውን ነው? አምላክ ነው የተባለውን ሰው? ወይስ ሰው የሆነውን ሰው ነው?

ባህታዊነትና ምናኔ

መጽሐፍ ቅዱስ «..ስለ ነፍሳችሁ በምትበሉትና በምትጠጡት፣ ወይም ስለ ሰውነታችሁ በምትለብሱት አትጨነቁ፤» ይላል (ማቴ 6፥ 25)። ስለዚህች ዓለማዊ ሕይወት እና ስለ ሥጋዊ ፍላጎቶቿ አታስቡ ይላል።

ቁርአን ግን ስለ ወዲያኛው ሕይወት ግብብና መጨነት አለባችሁ ነገር ግን ደግሞ የዚህን ዓለም ሕይወት ፍላጎቶችም ችላ ግለት የለባችሁም ይላል። ሁለቱም ሕይወቶች አስፈላጊ ናቸው። የእግዚአብሔርን ትዕዛዝ ሳትጥስ ለዚህኛውም ዓለም ሕይወት ትኩረት ስጥ ይላል።

ከተግባራዊነት ብቃቱ አንጻር የትኛውን የበለጠ ይመርጣሉ? ወንጌሎች እንደሚያስተምሩት የዚህን ዓለም ሕይወት ፍላጎቶች ችላ ግለት ወይስ ቁርአን እንደሚያስተምረው ለሁለቱም ሕይወቶች ትኩረት መስጠት?

ባለጸጋ

ፍጹም መሆን የሚፈልግ ሰው ያለውን ንብረት ሁሉ ሸጦ ካካፈለ በኋላ መጥቶ እንዲከተላቸውና ባለ ጸጋ ሰው ገነት የመግባት ዕድሉ በእጅጉ የመነመነ መሆኑን ኢየሱስ ተናግረዋል (ማቴ 19፥18-24)።

ያለዎትን ንብረት በሙሉ ቤትዎን፣ መሬትዎን፣ መኪናዎንና የቤት ዕቃዎን ሁሉ ይሸጡና ከዚያ በኋላ ነው ሊከተሏቸው የሚችሉት። ይህ እንግዲህ ኢየሱስ ያሉት ነገር ነው። ሀብታም ሰው በጣም አልፎ አልፎ ካልሆነ በስተቀር ወደ መንግሥተ ሰማያት መግባት አይችልም።

በተቃራኒው ግን ሕዝቡ ሕጋዊ በሆነ መንገድ ብቻ ሀብትና ንብረት እንዲያፈራ እስላም ግሬት ያደርጋል። እስላም በሕጋዊ መንገድ የተገኘውን ሀብት ያከብራል፤ ሰዎች ሀብታቸውን በሕጋዊ መንገድ እንዲያወጡና ለአላህ ብለው እንዲለግሱትም ይገፋፋል። ሀብትህን ለትክክለኛውና ለተገቢው ነገር ካዋልክ ራስህንና ሌሎች ሰዎችንም ብዙ ትጠቅማለህ ብሎ ያስተምራል- እስላም። ድሆችን፣ ችግረኞችን፣ ወላጅ የሌላቸው የሙት ልጆችንና በዕዳ የተያዙ ሰዎችን መርዳት ትችላለህ ይላል። እስላም ሃብታም ሰዎችን በንቀት ዐይን አይመለከትም። ያጡ የነጡ ድሆች እንዲሆኑም አይገፋፋቸውም። አንድ ሰው እግዚአብሔርን የሚፈራ ብልህ ሀብታም ከሆነ ያፈራው ሀብት ለራሱና ለሌሎች ሰዎችም ጸጋና በረከት ይሆናል። በእስላም ውስጥ ዋነኛው መለኪያ ሀብትን በሕጋዊ መንገድ ማፍራትና በሕጋዊ መንገድ ማውጣት ነው።

የትኛውን ነው የሚመርጡት «ሀብትህን ሽጥና ተከተለኝ» የሚለውን? ወይስ «በሕጋዊ መንገድ ገንዘብህን አልግና በሕጋዊ መንገድ ተጠቀምበት» የሚለውን?

የዋስትናው ውጤት

ኢየሱስ እኛን ለማዳን ነው የተሰቀለው ብላችሁ ካመናችሁ ትድናላችሁ፤ ገነትም በወዲያኛው ሕይወት የናንተ ትሆናለች ትላለች-ቤተክርስቲያን።

እስላም ደግሞ ስቅለት አልተፈጸመም፤ ተፈጽሟል ተብሎ ቢወሰድ እንኳ በአንዱ መስቀልና በሌላው መድሀን ማግኘት መካከል ግንኙነት የሌለ በመሆኑ ለማንም ሰው የመዳን ዋስትና ሊሰጥ አይችልም። በተጨማሪም ሰዎች በኢየሱስ ስቅለት ድነናል ብለው በጭፍኑ እንዲያምኑ ከተደረጉ የዚህ ውጤት የሥነ ምግባር ሥርዓቱ እንዲፈርስና የሞራል ሕግጋት ውድቅ እንዲሆኑ ማድረግ ነው። ሰዎች ቀድሞውኑ መዳንን ያገኙ ከሆኑ በጉ ተግባር ለመሥራትም ሆነ ከኃጢአት ለመወገድ እንዴት ግድ ይኖራቸዋል? ያሻህን ብትሠራ አንዴ በመስቀሉ ካመንክ ድንገል ከተባለ ግብረገብነት ምን ያደርግለታል።

በስቅለት መድሀን የማግኘት እምነት የፈለግነውን ብንሠራ በስቅለቱ መዳንን አግኝተናል የሚል እምነት ስለሚያሳድርባቸው የኃጢአተኞችን ቁጥር ያሳድጋል። ጽድቅ ሠራንና ንጽሕናን አላስፈላጊና ትርጉም የለሽ ያደርጋል። በስቅለት በማመን ብቻ ገነት የመግባት ዋስትና ከተሰጠ ከዚያ በኋላ ለእግዚአብሔር መታዘዝ ምንም ያህል አስፈላጊ አይደለም።

የእስላም አመለካከት ግን አንድ ሰው መዳን የሚችለው በእምነቱና በበጎ ተግባራቱ እንጂ ኢየሱስ እሱን በመወከል መስቀል ላይ ተቸንክሮ ሥቃይ የተቀበለበት መሆኑን በማመን አይደለም። በእስላም እምነት እያንዳንዱ ሰው በዚህች ዓለምም ሆነ በወዲያኛው እግዚአብሔር ፊት ለገዛ ሥራው ኃላፊና ተጠያቂ ነው።

ታዲያ የርስዎ ምርጫ የትኛው ነው? በኢየሱስ መስቀል በማመን መዳን ወይስ በእግዚአብሔር በማመንና መልካም ሥራ በመሥራት መዳን? የግህ በራዊ ተሐድሶ መሪ ቢሆኑ ሕዝቡን ቀደም ብሎ የማገኘት ዋስትና በተሰጠው መድሀን እንዲያምንና ያሻውን እንዲሠራ ይመክራሉ? ወይስ እያንዳንዱ ግለሰብ በሚሠራው ነገር ሁሉ እግዚአብሔር ፊት ኃላፊነት ያለበት ተጠያቂ በመሆኑ ለዚህ ትኩረት እንዲሰጥ ይመክራሉ? የትኛው እምነት ነው የተሻሉ ተከታዮችንና ፈሪህ እግዚአብሔር የሆኑ ምግባረ ሰናይ ግለሰቦችን የሚያፈራው?

የሰበካ አቢይ ርዕስ

ሰባዚዎች በየቤተክርስቲያኑና በየፀሎት ቤቱ አጽንኦት ሰጥተው የሚያተኩሩበትን አቢይ የሰበካ ርዕስ ብናስተውል የሚሰጡት ትምህርት በአብዛኛው በኢየሱስ ግለሰብ፣ በተአምሮቻቸው፣ በሰቅለትና ከነኚህ በሚመነጨው መዳን ዙሪያ የሚሸከረከር ሆኖ እናገኛለን። ሰባዚያኑ ለሕዝቡ ምን ግድረግና ምን መተው እንዳለበት የሚነግሩት በጣም አልፎ አልፎ ነው።

ይህን ክስተት ጥቂት ጠለቅ ብለን ብንገመግም፣ የኢየሱስ ተአምሮች ዛሬ ያለፈ ታሪክ ብቻ በመሆናቸው ውጤታቸው በጣም አነስተኛ ሆኖ እናገኘዋለን። ቁም ነገሩ ኢየሱስ በወቅቱ የፈጸሟቸው ተአምሮች ሳይሆን ኢየሱስ ትቷቸው ያለፉ ትምሕርቶች ናቸው። ሰዎች በዕለታዊ ሕይወታቸው ውስጥ የሚመሩ ባቸው መመሪያዎች የኢየሱስ ተአምሮች አይደሉምና። የአንድ ነቢይ ተከታዮች ተጠቃሚ የሚሆኑት በነቢዩ ቃሎችና በመሪ ትምሕርቶቹ እንጂ በአንድ ወቅት ፈጽሟቸው በነበሩ ተአምሮቹ አይደሉም።

ኢየሱስ የተናገሯቸው ነገሮች በጣም ውስን¹ ቢሆኑም ቅሉ ጽድቅን ለሚሻ ሰው በእርግጥ ዋጋ አላቸው። ኢየሱስ ትቷቸው ያለፉት እኒያ ጥቂት ነገሮች

1 በቅርቡ (JESUS SUMIT) በተሰኘ ታላቅ ኮንፈረንስ ላይ በተረጋገጠው አንድ ጥናት ላይ ከሐዲስ ኪዳን መጻሕፍት ውስጥ በኢየሱስ የተነገረው 18% ብቻ መሆኑ (April 8, 1996) የወጡት (TIME እና NEWS WEEK) መጽሐፋት ላይ የተረጋገጡት ዘገባዎች ያመለክታሉ-ተርጓሚው

እንኳ በክርስቲያን ሰባኪዎች ሆን ተብለው ይታሉሉ። ለምን? ምክንያቱ ክርስቲያኖች ጽድቅ መሥራት ስለማያስፈልጋቸው ነው። ለምን? ምክንያቱ ኢየሱስ በመስቀል ላይ ተቸንክረው ስለሞቱና ያለ አንዳች ቅድመ ሁኔታ ከኃጢአት ስለ አዳኗቸው ነው! ይህ ነው እንግዲህ ቤተክርስቲያን ነጋ ጠባ ዘወትር የምትነግራቸው።

ክርስቲያኖች ጽድቅ ሥራ እንዲሠሩ የሚሰጣቸው ትምህርት በጣም ትንሽ ከሆነ፣ ከሁለት ሺህ ዓመታት በፊት በተሰቀለ ሰው ሞት ከኃጢአት የዳኑ መሆናቸው የሚነገራቸው ከሆነ፣ በምዕራቡ ዓለም በሚገኙ ዓለማዊ ትምህርት ቤቶች ውስጥ ምንም ዓይነት ሃይማኖታዊ ትምህርት የማይሰጣቸው ከሆነ፣ ከሕዝብ ክርስቲያኑ ውስጥ በጣም ትንሽ መቶኛው ብቻ ወደ ቤተክርስቲያን የመሄድ ቁብ ያለው ከሆነ፣ ቤተክርስቲያን አጽንኦት ሰጥታ የምታስተምረው ስለ ኢየሱስ ተአምሮች እንጂ ስለ ኢየሱስ ትምህርቶች ካልሆነና እራሳቸው ኢየሱስ ወንጌሎች ውስጥ እንደተናገሩት ትምህርቶቻቸው የተሟሉ ያልሆኑ ከሆነ ክርስቲያኖች ጥሩ ለመሆንና ትሩፋት ለመሥራት እንዴት ሊበረታቱ ይችላሉ?

የሰው ልጅ በፈለግነው ዓይነትና ባቀድነው መሠረት መቅቀሪያ የሚችል ፍጡር ነው። ሰይጣናዊ እንዲሆን ከቀረጽነው ሰይጣናዊ ሊሆን ይችላል። በሁሉም ቦታ በክፉ ነገርና በኃጢአት ብቻ እንዲከበብ ካደረግነው ኃጢአተኛ ሰው ይሆናል። መልአካዊ እንዲሆን ከቀረጽነውም መልአካዊ ዓይነት ባህርይ ያለው ፍጡር ይሆናል። በትሩፋት ሥራዎችና በጽድቅ ተግባራት እንዲከበብ ካደረግነው ጻድቅና ምግባረ ሰናይ ሰው ይሆናል።

እኔ ራሴ በምዕራቡ ዓለም ለሚኖረው ሕዝብ አዝንታለሁ። ለሆኑት ነገር እነሱን አልወቅስም። የነሱ መገናኛ-በዙኃን፣ ትምህርት፣ ትምህርት ቤቶች፣ ጉዳዮችና አጠቃላይ የአኗኗር ዘይቤአቸው ኢ-አማኝና ሃይማኖት-የለሽ ነውና። በኢ-አማኝ ሥልጣኔ ውስጥ አብዛኞቹ ሰዎች ኢ-አማኞች ናቸው። በኃጢአት ምድር አብዛኞቹ ሰዎች በኃጢአት ውስጥ ስለሚበቅሉ ኃጢአን ይሆናሉ። በጀርአችን የምንሰማው ኃጢአት፣ በዓይኖችን የምንመለከተው ኃጢአት፣ በሁሉም ቦታ የምናሸተው ኃጢአት ከሆነ በአብላጫ ገምት ወደድንም ጠላን በኃጢአት ውስጥ መዘፈቃችን የማይቀር ነው።

በተቃራኒው ግን መስጊድ ውስጥ የሚሰጠው እስላማዊ ትምሕርት፣ እስላማዊ መገናኛ-ብዙኃንና እስላማዊ ትምሕርት ቤቶች አጽንኦት የሚሰጡት ለትክክለኛው የሰው ልጅ ሥነ ምግባር ነው። የሚፈቀደውና የማይፈቀው ምን እንደሆነ፣ አንድ ሰው ምን መሥራት እንዳለበትና ምን መተው እንዳለበት አበክረው ያስገነዝባሉ። የእስላም ዋናው ተአምር እስላም ራሱ ነው። የእስላም ነቢይ ሆኑት ሙሐመድ ለሕዝቡ ያቀረቡት አንድ ብቸኛ ተአምር ቅዱስ ቁርአን ነው። የሳቸው ተአምር በመለኮታዊ ራዕይ የተገለጸው የእግዚአብሔር ቃል ነው።

የአ የሱስ ተአምራት ከኢየሱስ ጋር አልፈዋል። የሌሎች ነቢያት ተአምራትም እንደዚሁ። የነሱ ተአምራት ከነሱ ሕልፈት ጋር አልፈዋል። በዚህ ረገድ ከሌሎች ነቢያት ልዩ የሆኑት ነቢዩ ሙሐመድ ብቻ ሲሆኑ የሳቸው ተአምር የሆነው ቅዱስ ቁርአን ዛሬም እንደነበረ ከኛ ጋር ነው። ወደፊትም ለዘላለም ከሰው ልጆች ጋር ይኖራል። የሌሎች ነቢያት ተአምሮች ከነቢያቱ ጋር የሞቱ በመሆን ከሰመዋል። ብቸኛው የተሟላውና የጠራው የእግዚአብሔር ቃል የሆነው የሙሐመድ ተአምር ቅዱስ ቁርአን ግን የማያልፍ ዘላለማዊ ተአምር ነው። ውድ ወንድማችን! ቁርአንን ያንብቡትና የተናገርነው እውነት መሆኑን ራስዎ ይረዳሉ። ያንብቡት የእግዚአብሔር ቃል ምን ዓይነት ጥንካሬ እንዳለው ለራስዎ ማየት ይችላሉና። ቁርአን ኦሪጂናል ቋንቋው ዐረብኛ ሲሆን ፍቺዎቹ ወደተለያዩ የዓለም ቋንቋዎች ተተርጉሟል። ትርጉም የኦሪጅናል ቋንቋውን የአቀራረብ ስልት ውበትና መስህብነቱን የሚቀንስና የሚደብቅ ቢሆንም እንኳ የተተረጎመው ቁርአን ራሱ ኃያል ፍቺውን እንደያዘ ይቆያል።

ታዲያ ሰዎች በዕለታዊ ኑሯቸው ውስጥ ይበልጥ የሚያስፈልጋቸው የትኛው ነው? የአንድ ነቢይ ያለፉና የከሰሙ ተአምሮች ወይስ መለኮታዊ ተግባራዊ ትምሕርቶቹ?

ካህናትና ጀሌ ማይማን

ክርስትና ሕዝቡን ካህናትና ጀሌ ማይማኖች በተባሉ ሁለት መደቦች ይመድባል። እያንዳንዱ መደብም የተለያዩ መብቶችና ግዴታዎች አሉት። አንድ ሰው የቤተክህነቱ መደብ አባል ከሆነ ቤተክርስቲያን ያዘወትራል፤ አያ ገባም፤ የፀሎት ሥነ ሥርዓት ይመራል፤ የቤተክርስቲያን አገልግሎት ያካሂዳል ወዘተ. ከተራው ማይም መደብ ከሆነ ደግሞ ከቤተክርስቲያን ውጭ ይሆናል፤ ማግባት ይችላል፤ የጸሎት ሥነ ሥርዓት መምራትም ሆነ ቤተክርስቲያን ማገልገል ግን አይችልም። የካህናት የሥልጣን ተዋረድ እንደ ጦር ሠራዊት ወታደራዊ የሥልጣን ተዋረድ ፒራሚድ መሰል ሲሆን፤ ከላይ ቁንጮው ላይ ጳጳስ-ፓትር ያርኮች-አቡኖች-ሰባኪዎች ቀሳውስት..እያለ ከመንበረ ጳጳሱ በታች በተዋረድ የሚሰለፉበት እየሰፉ ወደታች የሚወርድ መዋቅር ነው።

በእስላም ውስጥ ግን እንዲህ ያለ የሕዝብ የመደብ ክፍፍል የለም። የካህናት መደብ ወይም የሃይማኖት መሪዎች ልዩ የሥልጣን ማዕረግ የለም። የሚያውቅ ከሆነ ማንኛውም ሙስሊም ሃይማኖታዊ ትምህርት መስጠት ይችላል። የተለየና በእስላም ውስጥ ያለውን ደረጃ የሚያመለክት ልዩ ልብስ እንዲለብስ ማንም ሙስሊም አይጠየቅም። በእስላም ምሑራን መካከልም አንዳች የሥልጣን ተዋረድ የለም። እስላም የካህናት መደብ የተባለ መደብ የሌለው በመሆኑ አፈጻጸሙን ካወቀ ማንም ሙስሊም የጸሎት (የሶላት) ሥነ ሥርዓት መምራት ይችላል። ማንም ሙስሊም የቀብር ሥነ ሥርዓት መምራት ይችላል። እርግጥ ነው እስላም ውስጥ ሃይማኖቱን በደንብ ያጠኑ የሃይማኖት ምሑራን አሉ፤ ይሁን እንጂ ካህናት አይደሉም።

የትኛው ነው ይበልጥ ዴሞክራሲያዊ ሆኖ የሚታየው? ካህናት-ጀሌ ሞዴሉ? ወይስ እስላማዊው ሞዴል?

አጠቃላይነትና ሁለገብነት

አንድን እምነት ወይም ሃይማኖት የሚከተል ሰው፣ ፍጹም የሆነ ምሉዕ ሃይማኖት ለሰው ልጅ መሠረታዊ ጥያቄዎች ምላሽ የሚሰጥ፣ ለሰው ልጅ አበይት ችግሮች መፍትሔ የሚያቀርብና ለሰው ልጅ የሥነ ምግባር መመሪያ የሚሰጥ ዓይነት መሆን አለበት ብሎ ይጠብቃል።

ክርስትና ግን በጣም የተናጋ ዶክትሪንና አንዳንድ የሥነ ምግባር መመሪያዎችን ወይ እጅግ በጣም መንፈሳዊ ወይ ደግሞ ያልተሟላ በሆነ ሁኔታ ያቀርባል። ይሁን እንጂ በሐዲስ ኪዳን በተገለጸው መሠረት የተቀናበረና መደ በኛ የሆነ የአምልኮ ተግባራት ክንዋኔ የለውም። የሰውን የለትበለት ክንውኖች የሚገዛ ሕግም የለውም።

በተጻራሪው ደግሞ እስላም የተሟሉ አጠቃላይና ሁለገብ የሆኑ እርስ በርሳቸው የተሳሰሩ የንዑሳን ሥርዓቶች ቅምር አሉት። እነሱም፡-

- 1- ጽናት ያለው ሎጂካዊና ምክንያታዊ የሆነ የእምነት መርሆ፣
- 2- ግሩም ድንቅ የሆኑ የሥርዓተ-ጸሎትና የአምልኮ ክንዋኔ ትዕዛዛት ስብስቦች፣
- 3- ምሉዕ የሥነ ምግባር ሕግና የሞራል ትምሕርቶችና
- 4- የሰውን ልጅ ዕለታዊ የኑሮ ክንዋኔዎችን የሚያደራጅና በዋነኛ የሕግ መተላለፍ ድርጊቶች ላይ ቅጣት የሚደነግግ ዝርዝር ሕግ ናቸው። እስላም ዶክትሪን ሲደመር አምልኮት ሲደመር ሥነ ምግባር ሲደመር ሕግና ድንጋጌ ነው።

የተሟላ ሁለገብና አጠቃላይ ከመሆኑ አንጻር የትኛውን ይመርጣሉ? ክርስትና ወይስ እስላም?

ዛፍና ፍሬዎቹ

ኢየሱስ «መልካም ዛፍ ሁሉ መልካም ፍሬ ይሰጣል፤ ክፉም ዛፍ ክፉ ፍሬ ይሰጣል» ብለዋል (ማቴ 7፡16-17)። በዚህ አባባል ሙሉ በሙሉ እንስ ማግለገን።

እስኪ የክርስቲያንን ዛፍ እናስተውልና ከእስላም ዛፍ ጋር እናወዳድር።

የዛሬው ዓለም ዋነኛ ዓለም አቀፍ ችግሮች ምንድን ናቸው? ብዙ ሰዎች፡- ኢምፔሪያሊዝም ነው፤ የዘር መድልዎ ነው፤ ኢ-አማኝነት ነው፤ ወንጀል ነው፤ አደንዛዥ እጽ ነው፤ ልቅ ወሲባዊ ነጻነት ነው፤ የቤተሰብ መበተን ነው፤ የጠፈር-ጦርነት ስጋት ነው፤ የአቶሚክ ቦምብ ስጋት ነው፤ በባዮሎጂካል ጦር መሣሪያ የሚደረግ ጦርነት ስጋት ነው፤ የኬሚካል ጦር መሣሪያ ጦርነት ስጋት ነው፤ የአልኮል ሱሰኝነት ነው፤ የኤድስ በሽታ ነው ወዘተ. ይላሉ።

እነኚህ ችግሮች የትና በነማን ተጀመሩ? ባለፉት ቅርብ ምዕተ ዓመታት ውስጥ ክርስቲያን የሆኑ የምዕራብ አገሮች አፍሪካና ኤስያን በመውረር የሁለቱን አሕጉራት አገሮች በቅኝ ግዛትነት ለመግዛት የመረጡት ባህላቸውን ለማስፋፋትና ሥልጣኔአቸውን ለማሰራጨት ሳይሆን ደግሞቸውንና ሀብታቸውን ለመምጠጥ ዓላማ ነበር። የምዕራባውያን ስልትና ታክቲካቸው ሊለወጥ ይችል ይሆናል፤ ውስጣዊ ምኞታቸው፣ ዓላማቸውና እውነተኛ ፍላጎታቸው ግን አይለወጥም።

የዘር መድልዎ የተጀመረው አሜሪካና ደቡብ አፍሪካ ውስጥ በነጭ ክርስቲያኖች አማካይነት በጥቁሮች ላይ ነው። ኢ-አማኝነትና በሃይማኖት ማሬዝ የተጀመረው በአውሮፓ ነው። ሃይማኖትን ከመደበኛው አኗኗር መለየት የተጀመረው አውሮፓ ውስጥ ነው። ኮሙኒዝም፣ ሶሻሊዝም፣ ማርክሲዝም፣ ሌኒኒዝምና እስታሊኒዝም የተጀመሩት በክርስቲያኒቷ አውሮፓ ውስጥ ነው። ናዚዝም፣ ፋሺዝምና ሾሪኒዝምም እንደዚሁ።

የመካከለኛው ዘመን አውሮፓ ቤተክርስቲያን በእምነታቸው ምክንያት ብቻ ብዙ ሚሊዮን ሰዎች ዉፍጭፋላች። ካቶሊክ ቤተክርስቲያንም ከሷ የተለየ አቋም በነበራቸው ተቀናቃኞቿ ላይ ተመሳሳይ ድርጊት ፈጽሟል። እስታ ሊንም በፀረ-ኮሙኒስቶች ላይ ይህንኑ ፈጽሟል።

የገነት ግስግሊያ ትኪቶች ሽያጭና ገነት ውስጥ መቀመጫዎችን ለሰዎች መያዝ የተጀመረው አውሮፓ ውስጥ ነው። ኢጣሊያ ውስጥ ቤተክርስቲያን በመካከለኛው ዘመን ከእግብአብሐር ምሕረት የሚያስገኙ ቻርተሮች ስትሸጥ ያደረገችው ይህንኑ ነበር።

ልቅ የግብረ ሥጋ ግንኙነትና የወሲብ ነጻነት የተጀመረው በክርስቲያናቹ ምዕራብ አውሮፓና በአሜሪካ ነው። በዝሙት ተግባር ላይ ምንም ዓይነት ቁጥጥር የለም። በዘማዊነት ላይ ምንም መቀጫ የለም። ወጣት ወንዶችና ሴቶች ከጋብቻ በፊት ወሲብ ይፈጽማሉ። ግብረ ሰዶም ፈጻሚዎች የራሳቸው የሆኑ ክለቦችና የሚከላከሉላቸው ተሟጋቾች አሏቸው። ሴቶች የትም ሥፍራ እርቃነት ገላቸውን ይታያሉ። የእርቃነት ገላዎች ከበቦች አሉ። ሁሉም ዓይነት ከተለምዶ ውጭ የሆኑ የወሲብ አፈጻጸም ሁኔታዎች የተፈቀዱ ናቸው። ሽርሙጥና ወደ ሕጋዊነት እየተለወጠ ነው። ጸያፍና ይሆናል ተብሎ የማይታሰብ የወሲብ እብ ደት! እነኚህና ሌሎችም ከቤተክርስቲያን አንድ የተቃወሞ ቃል ሳይሰነዘርባቸው በአደባባይ ይፈጸማሉ!!

የቤተሰብ መፍረስና መበታተን የተጀመረውም በክርስቲያኑ ምዕራብ ነው። ባል በሚስቱ ላይ ምንም ቁጥጥር የለውም። ወላጅ በልጁ ላይ የተቆጣጣሪነት ሥልጣን የለውም። ወላጅ ከገዛ ልጁ ጋር የግብረ ሥጋ ግንኙነት ሊፈጽም ይችላል። ተዳራዊ ሕይወትን ከፍጻሜ የሚያደርስ ፍቺ ዘወትር ይከሰታል። ዝሙት በፍጥነት እየተስፋፋ ነው።

በክርስቲያኑ የምዕራብ ዓለም የወንጀል ድርጊት በከፍተኛ መጠን እያደገ ነው። ሁሉም የወንጀል ዓይነቶች፡- ሕጻናትን አግቶ መያዝ፣ ጠለፋ፣ በሕጻናት ላይ ወሲባዊ ግፍ መዋል፣ ሕጻናትን እንደ ቁላቁስ መሸጥ፣ የቢሮ ጸሐፊዎችን ለሕገ-ወጥ ወሲብ መጠቀም፣ የማስፈራሪያ መልዕክቶች በመላክ ማስፈራራት፣ የግዳጅ ወሲብ፣ በቅርብ የሥጋ ዘመዳሞች መካከል የሚፈጸም የወሲብ

ጋጠወጥነትና የነፍስ ግድያ በማንኛውም ሥፍራና በማንኛውም ጊዜ ይፈጸማሉ። የወንጀሎቹ ብዛትና መጠን በእጅጉ የሚያስበረግጥ ናቸው። የወንጀሎች መዘርዘር ለማመን የሚያዳግት ነው።

አደንዛዥ እጾች በክርስቲያን አገሮች ውስጥ የስጋት ምንጭ ናቸው። የትምህርት ቤቶች ታዳጊ ወጣቶች የአደንዛዥ እጽ ምርጥ ደንበኞች ናቸው። አደንዛዥ ዕጾች በአብዛኛው የሚቀመሙት በክርስቲያን አገሮች ውስጥ ነው። የአልኮል መጠጦች የክርስቲያኖች ምርጥና የደራ ንግድ ሲሆኑ ያመርታሉ፤ ይሸጣሉ፤ ይጠጣሉ በአስከፊ ውጤቶቻቸውም ይረካሉ።

ከሃያ አምስት ዓመታት ባነሰ ጊዜ ውስጥ በ1914 እና በ1939 ሁለቱን የዓለም ጦርነቶች የጀመሩት የክርስቲያን አገሮች ናቸው። በነዚህ ጦርነቶች ከሰባ ሚሊዮን የሚበልጡ ሰዎችን ገድለዋል። በክርስቲያን አገሮች መካከል ቀዝቃዛው ጦርነት ጋብ ብሎ አያውቅም። ሁልጊዜም እዚህና እዚያ አነስተኛ ጦርነቶች ያካሂዳሉ፤ ወይም ጦርነት ይጭራሉ፤ አለበለዚያም አንዱን ደግፈው ይነሳሉ።

የዩ.ኤስ. አሜሪካና የአውሮፓ ክርስቲያን አገሮች የሦስተኛው ዓለም ሕዝቦች በሰላም እንዲኖሩ የሚተውዋቸው በጣም አልፎ አልፎ ነው። በየጊዜው እዚህና እዚያ በውስጥ ጉዳይ ጣልቃ በመግባት አንድ ዓይነት ፖለቲካዊ፣ ወታደራዊ ወይም ኢኮኖሚያዊ ጫና ያደርጋሉ፤ ሌራ ይጠነስሳሉ፤ ወይም ወታደራዊ ኩዴታ፣ ግድያ ወይም የሲቪል ጦርነት ወይም የድንበር ግጭት እንዲፈጠር ዕቅድ ጠንስሰው ያስፈጽማሉ። ትላልቆቹ ክርስቲያን አገሮች በሦስተኛው ዓለም አገሮች ውስጥ የጥፋትና የውድመት እሳት ሲንቀለቀል በማየት ይረካሉ።

ዩ.ኤስ.ኤ ክርስቲያኗ አገር ሁለት የጃፓን ከተሞችን በሁለት የአቶሚክ ቦንቦች በመምታት እንቅልፍ ላይ የነበሩ በብዙ መቶ ሺ የሚቆጠሩ ሰላማዊ ሰዎችን ገድላ ከተሞቹን ወደ ዶግ አመድ መለወጥ መርጣላች።

ክርስቲያን አገሮች ሲቪሎች ሊያመልጧቸው የማይችሉ አስበርጋጊ የውድመት መሣሪያዎችን ፈልገዋል። ኪሚካላዊና ባዮሎጂካዊ የጦር

መሣሪያዎችን ፈልጎፈው በመሥራት ተገልግለውባቸዋል። ዓላማህን ለማሳካት ማንኛውንም ነገር አድርግ የሚል ርኅራሄ-የለሽ ሥልጣኔ ነው።

ክርስቲያን አገሮች በመላው ሕዝብ ላይ ሴራ ይሸርባሉ። ይሁዶች ፍልስጥኤምን እንዲይዙና የፍልስጥኤምን ሕዝብ ወደ ስደተኝነት እንዲለውጡ ረድተዋል። ድርጊቱ ከመላው ሕዝብ በጠራራ ጸሐይ መራቱንና መብቶቹን የመንጠቅ ልዩ ዘረፋ ነበር።

እነኚህ እንግዲህ የክርስቲያን ዛፍ ፍሬዎች አንዳንድ ምሳሌዎች ናቸው። ምንኛ ብሩክ ዛፍ ነው! ፍሬዎቹስ! እንዲህ የከፋ ዛፍና የመረረ ፍሬዎች ለምን ሆነ? ምክንያቱ ያ ዛፍ በእግዚአብሔር ያልተተከለና በእግዚአብሔር የመመሪያ ውሃ እንዲጠጣ ያልተደረገ ዛፍ በመሆኑ ነው። ክርስትና ከኢየሱስ ጋር ምንም ትስስር የለውም። ሌላው ቀርቶ ከኢየሱስ ትምሕርቶች ጋርም ይጻረራል። ክርስትና ሰው-ሠራሽ ነው። ክርስትና ከእውነተኛው የእግዚአብሔር ቃል ጋር የሚጻረር ነው። አውሮፓ የእግዚአብሔርን ቃል ፈጽሞ ተከትላ አታውቅም። በዚህ ምክንያት ነው ዛፏ እንዲህ መጥፎ፣ ፍሬዎቿ እንዲህ መራራ የሆኑት።

የእስላምን ዛፍ ደግሞ ይመልከቱ። ሙስሊሞች መልአኮች ናቸው የምል ሰው አይደለሁም። ይሁን እንጂ ለክርስቲያኖች የተጠቀምናቸውን ተመሳሳይ መስፈርት እንጠቀምና ሙስሊሞች ለዛሬው ዘመን ኢምፔሪያሊዝም ተጠያቂዎች አይደሉም። የኢምፔሪያሊዝም ሰለባዎች እንጂ። ሙስሊሞች የቀለም ልዩነትና የዘር መድልዎ ጀማሪዎች አይደሉም። ሁሉም ቀለሞችና ዘሮች በእስላማዊ አገሮች ውስጥ በእኩልነት ይኖራሉና።

ሙስሊሞች የምዕራባውያን ልቅ የግብረሥጋ ገንጥነት ይጸዩሉ። በአሜሪካና በአውሮፓ ካለው የወንጀል ብዛትና መጠን ጋር ሲነጻጸር በሙስሊም አገሮች ውስጥ ያለው ወንጀል በጣም አነስተኛ ነው። እስላማዊ አገሮች የክርስቲያን አገሮች በሚጠቁበት ደረጃ በአደንዛዥ እጽና በአልኮል መጠጦች አይጠቁም።

እስላማዊ ቤተሰብ ጠንካራና እርስ በርስ በጸኑ የተሳሳረ ነው። የፍቺ ቁጥር ብዛት በጣም አነስተኛ ነው። ዘማዊነትም በጣም ጥቂት ነው። የወላጅ ሥልጣን አሁንም በጣም ጠንካራ ነው።

ዘመናዊው ኤቲይዝምና ኮሙኒዝም በእስላማዊ አገሮች ውስጥ ተወልደው አላደጉም። እስላማዊ አገሮች ያለፉትን ሁለቱን የዓለም ጦርነቶች አልጀመሩም።

እናም ግልጽ ቀጥተኞችና ምክንያታዊ እንሁንና የዛሬው ዓለማችን አበይት ችግሮች የተፈጠሩት በክርስቲያን አፈር ውስጥ ነው። በጣም አስፈሪና አስበርጋጊውን ዋነኛ የዓለማችን ራስምታት-በክርስቲያን ምድር የበቀለ በጣም አዲሱን የክርስቲያን ዛፍ ፍሬ ኤድስንም መዘንጋት የለብንም። አንድ ዛፍ በጣም አስከፊና አስፈሪ የሆኑ ፍሬዎችን የሚያፈራ ከሆነ ዛፉ አንድ ዓይነት ችግር አለበት ማለት ነው። ወይ ደግሞ እንደ ሁኔታው ሙሉ በሙሉ ልክ አይደለም።

መምረጥ ቢፈልጉ የትኛውን ዛፍ ይመርጣሉ? የክርስቲያኑን ዛፍ? ወይስ እስላማዊውን ዛፍ? ሐቀኛ ሰው ይሁኑ።

ምዕራፍ 7

ሕግ በሁለቱም ሃይማኖቶች ዘንድ

ውኃ ወይስ የወይን ጠጅ?

ኢየሱስ በአንድ የሠርግ ድግሥ ላይ ውኃ ወደ ወይን ጠጅ መለወጣቸውንና በድግሡ ላይ የነበሩ ሰዎች ሁሉ ያን ወይን ጠጅ መጠጣታቸውን የክርስትናው ሐዲስ ኪዳን ዘግቧል (ዮሐንስ-ወንጌል)።

በተቃራኒው ደግሞ፣ እስላም (ቁርአንና የነቢዩ ሙሐመድ ቃል) ሁሉንም ግይነት የአልኮል መጠጦችን እርም አድርጎ ይከለክላል። ይህም ብቻ ሳይሆን እስላም አስካሪ መጠጥ መሸጥ፣ ግንጋዝ፣ ግስተናገድና ግምረትን ጭምር ያግዳል።

የአልኮል መጠጦች በግለሰብና በሕብረተሰቡ ላይ የሚያደርሱትን አፍራሽ ውጤቶች ግንዛቤ ውስጥ በማስገባት፣ ለአንድ ሃይማኖት የተሻለው አግራጭ የትኛው ነው ብለው ያስባሉ? ውኃን ወደ ወይን ጠጅነት የሚለውጥ? ወይስ የአልኮል መጠጦችን ግምረትና መጠጣት የሚከለክል? የትኛው ሃይማኖት ነው በይበልጥ መንፈሳዊነት የሚታይበትና ለሕዝብ ደህንነት የተሻለው?

ውርስ

የሞተ ሰው ንብረት ለወራሾች እንዴት መከፋፈል እንዳለበት ክርስትና ምንም አይነግረንም። እንዲህ ያለው አከፋፈል የሚወሰነው በክርስትና ሕግ ሳይሆን በሰው ሠራሽ ሕግ ነው።

በተቃራኒው ግን፣ ቁርአን-የእስላም መለኮታዊ መጽሐፍ-ውርስ እንዴት መከፋፈል እንዳለበት ዝርዝር መግለጫ ይሰጣል። እስላም የያንዳንዱን ወራሽ

ግለትም የአባት፣ የናት፣ የሚሰት፣ የወንድ ልጅ፣ የሴት ልጅና የሌሎች ዘመዶችን ድርሻ ይወስናል።

እንደ ሃይማኖትና እንደ እግዚአብሔር ቃል የትኛው ነው በይበልጥ የተሟላው? ውርስ እንዴት መከፋፈል እንዳለበት ምላሽ የማይሰጥ ሃይማኖት? ወይስ ለእንዲህ ያለ አስፈላጊ ጉዳይ ዝርዝር ምላሽ የሚሰጥ ሃይማኖት?

ኢየሱስና የአሳማ ሥጋ

ኢየሱስን የምታፈቅረው ቤተክርስቲያን ትከዳቸዋለች! ኢየሱስ የራሱን ሕግ ላጠፋ አልመጣሁም ብለዋል። ይህ ሕግ ደግሞ የአሳማ ሥጋ መብላትን እርም ያደርጋል። ስለዚህም ኢየሱስ ሕጉን የሚከተሉ በመሆናቸው የአሳማን ሥጋ የተመለከቱት እርም አድርገው ነው።

ኢየሱስን በባዶ ቃላት ሌትተቀን የምታወድሰው ቤተክርስቲያን ግን የኢየሱስን ቃል ወይም ተግባር አታከብርም። ቤተክርስቲያን የአሳማ ሥጋ መብላትን ትፈቅዳለች! ለምን? የአውሮፓ አሕዛብ (Gentile) የአሳማ ሥጋ በጣም የሚ ወዱ በመሆናቸው ምክንያት። የኢየሱስ ቃል ቤተክርስቲያኗን አያሳስባትም። የሚያሳስባት ሕዝብን ማስደሰትና ያሻችሁን አድርጉ፣ የፈለጋችሁትን ነገር ብሉ፣ ያሰኛችሁን ነገር ጠጡ፣ በግለት ወዳስፈለጋቸው በቀላሉ የሚነዱትን ሃይ ማኖት ለሕዝቡ መስጠት ነው። በትክክልም ቤተክርስቲያን ኢየሱስን ሰርዛለች፣ ሕጉንም ውድቅ አድርጋለች።

ቤተክርስቲያን አዲስ ሕግ አላትና ሕጉ ሕግ አይደለም። ሕጉ ጳጳሱ የተናገረው እንጂ ኢየሱስ የተናገሩት አይደለም፣ ሙሴ የተናገረውም አይደለም፣ እግዚአብሔር የተናገረውም አይደለም።

በተቃራኒው ደግሞ እስላም መቼውም ቢሆን እግዚአብሔር የከለከለውን ወይም ነቢዩ ሙሐመድ ያገዱትን ነገር ፈጽሞ አይፈቅድም። እስላም በፍጹ ማዊነት ለእግዚአብሔር መግገዛት ነውና።

እንደ ቅዱስ ሃይማኖት የትኛውን ይመርጣሉ? የራሱን ነቢይ ትምህርቶች የሚሰርዝ፣ የኢየሱስን ቃል የሚያፈርስ ሃይማኖት? ወይስ የእግዚአብሔርንና የነቢዩን ትምህርቶች አጥብቆ የሚይዝ ሃይማኖት?

ብዙ ማግባት

መጽሐፍ ቅዱስ ብዙ ሚስት ማግባትን አይከለክልም። ነቢዩ ሰለምን ሰባት መቶ ሚስቶች ማግባታቸውንና ሦስት መቶ እቁባቶች እንደነበሯቸው ይዘግባል (መጽሐፈ ነገሥት ቀዳማዊ 12፥3)። አብዛኞቹ የአይሁድ ነገሥታት መጽሐፍ ቅዱስ እንደሚዘግበው በብዙ ሁኔታዎች እስከ አሥራ ዘጠኝ የሚደርሱ ብዙ ሚስቶች ነበሯቸው።

ሐዲስ ኪዳንም ለአንድ ሰው በሚፈቀዱት የሚስቶች ቁጥር ላይ በጭራሽ ገደብ አላደረገም። ኢየሱስም ብዙ ማግባትን ፈጽሞ አልከለከለም። ጳውሎስም በመልዕክቶቹ ውስጥ አላገደም። መጽሐፍ ቅዱስ በብሉይና በሐዲስ ኪዳኖቹ በሚስቶች ቁጥር ላይ አንዳች ገደብ ሳያኖር ብዙ ማግባትን ፈቅዷል። አንድ ወንድ ለአንድ ሴት የሚለው የክርስቲያን ባህል መጽሐፍ ቅዱሳዊ ሳይሆን በቤተክርስቲያን የተጀመረ ይትባሃል ነው። መጽሐፍ ቅዱስ ብዙ ማግባትን ፈጽሞ አላወገዘም፤ አልከለከለም፤ ድጋፍ አልነሳውም፤ አልገደበውም፤ ምንም ዓይነት ደንብና ገደቦችም አልጣለበትም።

በተጻራሪው ግን እስላም በቁርአን ውስጥ ብዙ በማግባት ላይ ገደቦች ጥሏል። የሚስቶቹ ቁጥር ከአራት መብለጥ የሌለበት ሲሆን ባል ሁሉንም በእኩልነት ማስተዳደር ይኖርበታል። ብዙ ማግባት ብዙ መሠረታዊ የሆኑ ማህበራዊ ጠቀሜታዎች ያሉት ሲሆን ከነዚህም መካከል የዝሙት በር መዘጋቱ፣ የአንድ ሚስት ግን ብዙ ወዳጆችን ክስተት መዋጋቱና የሴቶችን በቁጥር ከወንዶች የመብለጥ ችግር¹ መፍትሔ መስጠቱ የሚጠቀሱ ናቸው።

1 በቅርቡ ሰኔ 1988 መጀመሪያ ላይ ውጤቱ ይፋ በሆነው የ 1987 የአዲስ አበባ የሕዝብና የሴቶች ቆጠራ መሠረት የአዲስ አበባ ሕዝብ ብዛት 2,254,562 ሲሆን ከዚህ ውስጥ ሴቶች 1,162,561 ሲሆኑ ወንዶች 1,092,301 ናቸው። ይህ የሚያሳየው በአዲስ አበባ ከተማ ውስጥ ብቻ የሴቶች ቁጥር ከወንዶች ቁጥር በ70,260 የሚበልጥ መሆኑን ነው- ተርጓሚው

ታዲያ በይበልጥ ተግባራዊ ብቃትና ተቀባይነት ያለው የትኛው ነው? የሙጽሐፍ ቅዱሱ ገደብ-የለሽ ልቅ ብዙ ግግባት? ወይስ ቁርካናዊው በገደብ የታጠረ ብዙ ግግባት? እርግጥ ነው በምዕራቡ ልምድ አንድ ወንድ አንዲት ሚስት ብቻ አለችው፤ ዳሩ ግና ብዙውን ጊዜ አቶ ባል ቁጥራቸው ከበዛ ቅምጥ ወዳጆች ጋር ወሲባዊ ትስስር አለው። ታዲያ የትኛው ነው የበለጠ ንጽሕናና ጥራት ያለው? አንድ ሚስትና ብዙ ምስጢራዊ ወዳጆች? ወይስ አንድ ሚስትና አስፈላጊ ከሆኑ ሌሎች ተጨማሪ ሚስቶች ግን ያላንዳች ምስጢራዊ ወዳጆች የሚለው እስላማዊ አመለካከት?

የመቅጫ ሕግ የለም

ዝሙት የፈጸመች ሴት እንዲቀጡ ኢየሱስ በተጠየቁ ጊዜ መቅጣቱን እምቢ ብለው እያንዳንዱ ሰው ኃጢአተኛ በመሆኑ ወደ ሴትዬዋ ድንጋይ መወርወር የሚችል አንድም ሰው አለመኖሩን መናገራቸው ሐዲስ ኪዳን ውስጥ በዮሐንስ ወንጌል ተዘግቧል። ያ ትረካ ባለበት ሁኔታ ለዝሙትና ለዘማዊነት አረንጓዴ መብራት ማሳየት ተደርጎ ግንዛቤ ሊወሰድበት ይችላል። ለምን ቢባል በዝሙተኛ ይቱ ሴት ላይ ምንም ዓይነት ቅጣት አልተላለፈምና። ታሪኩ እንደሚያስረዳው ሌላው ቀርቶ ኢየሱስ ክሱን ለመመርመር እንኳ ግድ አልነበራቸውም። እንዲያው ሴቲቱን መቅጣት እምቢ በማለትና መልካሙን ተመኝተውላት ነው ወደ ቤቷ የሸፏት።

ቁርካን የዝሙተኛን ቅጣት ለይቶ የወሰነ ሲሆን ነቢዩ ሙሐመድም በሕይወት ዘመናቸው ውስጥ ቅጣቱን ተግባራዊ አድርገውታል።

ለርስዎ ይበልጥ ስሜት የሚሰጥዎ የትኛው ነው? እንደተባለው ኢየሱስ ሊተገብሩት የመጡትን የሙሴ ሕግ ራሳቸው እምቢ ማለታቸው? ወይስ ሙሐመድ የእግዚአብሔርን ሕግ መተግባራቸው? ለመጨዎቹ ዳኞች የተሻለው ጥሩ ምሳሌ የትኛቸው ነው? ሕግን በማስከበሩና በመጠበቁ ረገድ የበለጠ ውጤታማው የትኛው ነው? ዝሙትን ከማውገዝና ከመኮነን አኳያ ይበልጥ ትርጉም ያለው የትኛው ነው።

ምንኩስና ወይስ ጋብቻ?

ግግባት አንድን ሰው ከእግዚአብሔር አምልኮ ስለሚያውከው ሐዲስ ኪዳን በጳውሎስ መልዕክቶች ውስጥ ሰዎች እንዲያገቡ ይገፋፋል። በቤተክርስቲያን እምነት መሠረት ሴት ሰይጣናዊነት ስለማያጣት ከሴት ርቆ መኖሩ የተሻለ ነው። ጽድቅና ንጹሕና የሌለ ሰውም በድንገልና በምንኩስና ይኑር።

የእስላም አቋም ግን የዚህ ተቃራኒ ነው። ወንዶችና ሴቶች ጣጣውን ከቻሉ በተቻለ መጠን በፍጥነት እንዲያገቡ ነው እስላም የሚገፋፋው። ምክንያቱም ጋብቻ አንድን ሰው ከጋጢአትና ከዝሙት ስለሚጠብቀው ነው። እስላም ሰዎችን ከምንኩስናና ከምናኔ በግስጠንቀቅ ትዳር እንዲመሠርቱ ያበረታታቸዋል።

ለግለሰብና ለግህበረሰቡም የትኛው ነው ይበልጥ ንጹሕና በላጩ? ምንኩስና ወይስ ጋብቻ? የማሕበራዊ ተሐድሶ አራግጅ ቢሆኑ ሰውን የሚመክሩት በድንገልና እንዲቆይ ነው ወይስ በተቻለ መጠን ቶሎ ጋብቻ እንዲመሠርት ነው? አስበውበት ይወስኑ። የትኛው ነው ሕብረተሰቡን ከወሲብ-ነክ ወንጀሎች የሚጠብቅ ወይም ቢያንስ ወንጀሎቹን የሚቀንስ? ምንኩስና ወይስ ጋብቻ? ወጣት ወንዶችና ወጣት ሴቶች የሚረዱት የትኛውን ነው? ምንኩስና ወይስ ጋብቻ? እርስዎ የትኛውን ይመርጣሉ? ለምንኩስና ጥሪ የሚያደርገውን የክርስትና አቋም ወይስ ለጋብቻ ጥሪ የሚያደርገውን እስላማዊ አቋም?

የሴት ልጅ ሚና

አዳም ከተከለከለው ዛፍ እንዲበላ ስላላተችው ቤተክርስቲያን ሴትን እንደ ተረገመ ፍጡር ትመለከታለች።

እስላም ግን ለሴት እንዲህ ዓይነት አመለካከት የለውም። ነቢዩ ሙሐመድ ሴቶች የወንድ አህቶች መሆናቸውን ተናግረዋል። እስላም ለሴቶች

በኃላሬነታቸው መጠን መብቶችን የሚሰጥ ሲሆን እንደ እናት፣ ሚስት፣ ልጅና እህት ለሌቶች ታላቅ ከበሬታ ይሰጣል። የተከለከለውን ዛፍ ጉዳይ በተመለከተ ቁርአን ሁለቱንም አዳምና ሔዋንን ለተፈጸመው ስህተት እኩል ተጠያቂዎች አድርጎ ይሰላቸዋል።

ለሌት ልጅ ፍትሐዊ አመለካከት አለው ብለው የሚወስዱት ትረካ የትኛው ነው? ከፍተኛውን ወቀሳ በሔዋን ላይ የሚጭነውን? ወይስ አዳምና ሔዋን ሁለቱንም እኩል ተጠያቂዎች አድርጎ የሚወስደውን ትረካ?

የሕልም ኃይል

ቤተክርስቲያን የአሳማ ሥጋ እንዲበላ እንዴት ፈቀደች? ለዚህ የሆነ ትረካ ወይም ማመካኛ አስፈለጋት። ጴጥሮስ ርቦት ነበርና ተኛ። አንቀላፍቶ ሕልም አየ። እንስሳት ሁሉ ሥጋቸውን መብላት ይፈቀዳል የሚል ድምጽ ከሰማይ ሰማ! ሙሴ የሞተው የአሳማ ሥጋ እርም ነው መብላት አይፈቀድም የሚለው ሕግ እንደነበረ ሳይሻር ነበር። ኢየሱስም እንዲሁ ሕጉ እንደነበረ እያለ ነው ያለፉት። ታዲያ ምን ማድረግ ይበጃል? ራእይ መምጣት ነበረበትና ሕልመኛ ሰው አስፈለገ! ሕልመኛውም ጴጥሮስ ነበር። መፍትሔው ተገኘ። ተኛናም እነሆ ሕልም ታየው! የእንስሳት ሁሉ ሥጋ መብላት በሕልም ተፈቀደ።

አንዱ የጴጥሮስ ሕልም ብቻ የሙሴን ሕግና የኢየሱስን ቃል ወዲያውኑ ሻረ! ጴጥሮስ የሁለቱንም ማለትም የሙሴንና የኢየሱስን ቃል የመሻርና ውድቅ የማድረግ ሥልጣን ነበረው!! በተጨማሪ ሕልሞችም ሁሉም ነገር ተሻረና ቤተክርስቲያን ሁሉንም ነገር ፈቀደች!! ሕልም ሃይማኖት ማስገኘት ይችላል? ቤተክርስቲያን ሃይማኖት የማስገኘት ሥልጣን ካላት እግዚአብሔር ለምን ነቢያት ላከ?!

በተጻራሪው ግን እስላም ለሕዝቡ ሕግ በሕልም እንዲደነገግለት አይፈቅድም። እስላም ጴጥሮሳዊ ሕልሞች የሉትም። እስላማዊ ሕግ እግዚአብሔር በቁርአን ያስተላለፈውና ወደ ነቢዩ ሙሐመድ ያስተላለፈው መለኮታዊ ራእይ

(ወሕይ) ነው። እስላም እግዚአብሔር የተናገረውን ወይም ነቢዩ ሙሐመድ የተናገሩትን ፈጽሞ ውድቅ አድርጎ ሰርዞ አያውቅም። የእግዚአብሔርንና የነቢዩን ትምህርቶች የመሰረዝ መብትና ሥልጣን ማንም ሰው የለውም። እግዚአብሔር አንድን ነገር ከፈቀደ ያን ነገር ማንም ሰው መከልከል አይችልም። እግዚአብሔር አንድን ነገር ከከለከለም በሕልሙም ይሁን በዕውነት ማንም ቢሆን ያን ነገር መፍቀድ አይችልም።

ታዲያ ምርጫዎ የትኛው ነው? የጴጥሮስ ሕልሞች? ወይስ የእግዚአብሔር መለኮታዊ ራእይ?

የሙሴ ሕግ

ኢየሱስ የመጣሁት ሕግን ለመፈጸም እንጂ ለመሻገር አይደለም ብለዋል (ማቴ 5፥17-18)። ይህ ማለት ክርስትና የሙሴን ሕግ ተግባራዊ ግድረግ የራሱ እምነት አካል አድርጎ መውሰድ አለበት ማለት ነው።

ጳውሎስ ግን በመልዕክቶቹ ውስጥ የሙሴን ሕግ ሽሯል። በዚህ አድራጎቱም የኢየሱስን ቃልም ሽሯል። ታዲያ ቤተክርስቲያን የምትከተለው ማንን ነው? አዳኙ በመሆኑ ኢየሱስን ትከተላለች ብሎ ነው አንድ ሰው የሚጠብቀው። ግና አይደለም። ጳውሎስን ነው የምትከተለው። የምትመራውም በሱ ነው። ጳውሎስ ኢየሱስ የተናገሩትን፣ ሙሴ ያደረጉትንና የተናገሩትን፣ እግዚአብሔር ለዚያ ዘመን ሕግ ይሆን ዘንድ ያቀደውን የመሻር ሥልጣን ነበረው።

ከዚያ አላሳኝ ጊዜ ጀምሮ ክርስትና፣ አየር ላይ ከሚንሳፈፍ ባዶ ቁርጥራጭ የቀላጤ ምክር ውጭ ምንም ሕግ የሌለው ሃይማኖት ሆነ። ከኃጢአት ወይም ከወንጀል የሚከላከልለት ተጨባጭ መከላከያ የሌለው ሃይማኖት ሆነ። የሙሴ ሕግ ብዙ ገደቦችና መቀጫዎች ያሉት በመሆኑ ምክንያት ጳውሎስ ሕጉን አልወደደውም። የጳውሎስ ፍላጎት፣ ሌላ ሰው በመስቀል ላይ ስለተገደለልህ መድሀን አግኝተሃል! ያሻህን ነገር ሥራ፣ የፈለግከውን ነገር ብላ፣ ጠጣ፣ የሚል ቀላልና ልል የሆነ ሃይማኖት ስለነበረ የሙሴን ሕግ አልወደደውም።

ክርስትና ነኝ ብሎ የፈለገውን ነገር ግለት ይችላል። የእግዚአብሔር መንገድ ነኝ ግለት ግን አይችልም። ለምን ቢባል ኢየሱስ ግልጽ ግልጽ አድርገው እንደተናገሩት ሊፈጽሙት እንጂ ሊሸሩት ያልመጡትን የሙሴ ሕግ በመሻር እግዚአብሔር የደነገገውን ሕግ ሰርዷልና።

እስላም ግን ከእግዚአብሔር ቃል ጋር አንድ ነው። ምንም አይወደምም። ምንም አይቀንስም።

የትኛውን ነው ሚመርጡት? መሥራቹ የተቀበለውን የሚሸር ሃይማኖት? ወይስ በእግዚአብሔር ቃል ወይም ሕግ ሙሉ በሙሉ የሚገዛውን ሃይማኖት? መለኮታዊ ሕግ የሌለውን ወይስ መለኮታዊ ሕግ ያለውን? የእምነት መርሕ ብቻ ያለውን ወይስ የእምነት መርሕና ሕግም ያለውን?

ተለዋዋጭነት ያለው ሃይማኖት

ክርስትና ውስጥ ብዙ ነገሮች ይለዋወጣሉ። ምንጮቹ መለኮታዊ ስላልሆኑ ክርስትና ወጥና ቋሚ አይደለም። ለምሳሌ ያህል የአሳማ ሥጋ በኢየሱስ ዘመን አይፈቀድም ነበር። በኋላ ግን የተፈቀደ ሆነ። በኢየሱስ ዘመን መገረዝ ግዴታ ነበር፤ በኋላ ግን አልነበረም። በኢየሱስ ዘመን የሙሴ ሕግ ተግባራዊ ይደረግ ነበር፤ በኋላ ግን አልነበረም። በዝመት ምክንያት ካልሆነ በስተቀር ፍቺ አይፈቀድም ነበር፤ በኋላ ግን ያላንዳች ገደብ የተፈቀደ ሆነ። በመጀመሪያው ዘመን እግዚአብሔር ራሱ አንድ ነበር። በኋላ ላይ ግን ሦስትም አንድም ሆነ። መጀመሪያ ላይ ኢየሱስ የተላኩት ለሕዝብ እስራኤል ብቻ ነበር። በኋላ ግን ተልዕኳቸው ወደ ሁሉም ሕዝቦች ተደረገ።

ክርስትና እግዚአብሔር-ሰራሽ ሳይሆን ቤተክርስቲያን-ሰራሽ ከመሆኑ አንጻር ተለዋዋጭነቱ ጊዜው በጠየቀ ሁኔታ ቀጣይ ነው። አዲስ ነገሮች በተፈጠሩ ቋጥኛ ክርስቲያናዊ ለውጦችም በዚያው መጠን ይቀጥላሉ። ክርስትና ከኢየሱስ ጋር ትስስር የሌለው መሆኑ ብቻ ሳይሆን በተጨማሪም በማያቋርጥ ሁኔታ ተለዋዋጭ ነው። ሁሌም እንደተሻሻለና እንደተሠራ ነው።

በተቃራኒው በኩል ግን እስላም ሁሌም ያው ነው። ከአሥራ አራት ምዕተ ዓመታት በፊት የተፈቀደው ነገር ዛሬም እንደተፈቀደ ነው ያለው። ያኔ የታገደውና የተከለከለው ዛሬም እንደታገደና እንደተከለከለ ነው ያለው። ለምን? እስላም የእግዚአብሔር መንገድ በመሆኑ ምክንያት። እንግዚአብሔር ምን ዓይነት ሕግ እንደሚሰጥ ያውቃል። ስለዚህም የእግዚአብሔር ሕጎች ለውጥና ማሻሻያ አያስፈልጋቸውም።

ለመለኮታዊ እምነትነት ምን ይመርጣሉ? ተለዋዋጭ የሆነ ሃይማኖት? ወይስ የማይለወጥና ቋሚ የሆነውን?

ተለዋዋጭ ሕጎች

ክርስትና ሲጀመር አ.የሱስ ወንጌሎቹ ውስጥ እንዳሉት ሁሉ በዝመት ምክንያት ካልሆነ በስተቀር ፍቺን ይከለክል ነበር። ይህ ሕግ ግን ቢያንስ በፕሮቴስታንት ክርስቲያኖች ዘንድ ተሸር ፍቺ ያለ ምንም ገደብ ይፈቀዳል።

እስላም ግን ቋሚ ሕጎች አሉት። በእስላም ዘንድ ፍቺ ከተፈቀዱ ነገሮች ሁሉ በጣም የተጠላው ተፈቃጅ ከመሆኑ ጋር ይፈቀድ ነበር፤ ዛሬም ወደፊትም እንደተፈቀደ ይኖራል። እስላማዊ ሕጎች ከመጀመሪያው አንሥቶ ትክክለኛ ናቸው። ለዚህም ነው የማይለዋወጡት፤ መለዋወጥና መቀያየር አያሻቸውምና። እንደ እግዚአብሔር ቃል የትኛውን ይመርጣሉ? በአበይት የሕይወት ጉዳዮች ላይ ጥርት ያለ አቋም የሌለውና በሰው ልጆችና በሕግጋትም ላይ በተመሳሳይ ሁኔታ ሁሌ መከራ የሚያካሂድ ሃይማኖት? ወይስ ጥርት ያሉ ትክክለኛና ቋሚ የሆኑ ሕግጋት ያሉት ሃይማኖት? የእግዚአብሔርን ሕግጋት በሰብሳቄ ፍጡራን ሕግ መለወጥ የሚያመለክተው ተለዋጭ ሕግ የእግዚአብሔር ሕግ አለመሆኑን ነው። ሰዎች እንዴት የእግዚአብሔርን ሕግ ያሻሽሉ ታል? አንድ ሕግ ማሻሻያ የሚያስፈልገው ከሆነ የእግዚአብሔር ሕግ ሊሆን አይችልም፤ ወይም ደግሞ ቢያንስ የእግዚአብሔር የመጨረሻውና የግጦ ቃለያው ሕግ ሊሆን አይችልም።

ያልተሟላ መመሪያ

ክርስትና ቀጥሎ የተዘረዘሩትን በመሳሰሉ በመቶዎች በሚቆጠሩ ጉዳዮች ላይ ምንም ዓይነት ትምሕርት የማያስተላልፍ በመሆኑ የተሟላ መመሪያ ነኝ ብሎ ማለት አይችልም። ከእነኚህም ጉዳዮች መካከል የሚከተሉት ይገኛሉ፡-

1. እንስሳት እንዴት መታረድ እንዳለባቸው
2. ለመብላት የማይፈቀዱ እንስሳት የትኞቹ እንደሆኑ
3. ሳይታረድ የሞተ ሥጋ አለመብላት
4. ስለ ሞግዚት
5. የእንስሳት አደንን ስለሚገዙ ሕጎች
6. የአልኮል መጠጦች
7. አደንዛዥ ዕጽ
8. ወንዶች ምን ዓይነት ልብሶች መልበስ እንደማይፈቀድላቸው
9. ሴቶች ምን ዓይነት ልብሶች መልበስ እንደማይፈቀድላቸው
10. የአንዲት ሴት አኳኋን ምን መሆን እንዳለበት
11. ከወርቅ የተሰሩ የመመገቢያ እቃዎችና ቁሳቁሶችን ስለመጠቀም
12. ከወንድ አካል መሸፈን ስላለባቸው ክፍሎች
13. ከሴት አካል መሸፈን ስላለባቸው ክፍሎች
14. የባል መብትና ግዴታ
15. የሚስት መብትና ግዴታ

16. የወላጆች መብትና ግዴታ
17. የሕጻናት መብትና ግዴታ
18. ሐውልትና ቅርጻቅርጽ
19. የማይፈቀዱ ሥራዎች
10. የዋነኛ ወንጀሎች ቅጣት
21. የወንድ-ሴት ግንኙነቶች
22. የተከለከሉ ጋብቻዎች
23. ብዙ ማግባት ላይ የሚጣል ገደብ
24. ውርጃ
25. የጋብቻ ሁኔታዎች
26. ጉድፈቻ
27. ውርስ
28. ጥንቆላ
29. የዘር የጎሣ የተለምደው ወዘተ መድልዎ
30. አራጣ
31. የሥርቆት ወይም የዘረፋ ቅጣት
32. የንግድ ሽርክና
33. ቁማር
34. ጉቦ

በተጻራሪው ግን እስላም ከላይ ስለተመለከቱ ጉዳዮች በሙሉ ግልጽ፣ አድርጎ በማስተማር ምን እንደሚፈቀድ ምን እንደሚከለክል በዝርዝር ያብራራል። የቁርአን አንቀጾችና የነቢዩ ሙሐመድ ቃላት የሰውን ልጅ በዕለታዊ ሕይወት ውስጥ በሚያጋጥሙት በብዙ መቶዎች በሚቆጠሩ አበይት ርዕሶች ላይ ዝርዝር መመሪያ ይሰጣሉ። እስላም የተሟላና ፍጹም የሆነ የአኗኗር መንገድ ነውና።

የተሟላና ፍጹም የሆነ መመሪያ ፈላጊ ቢሆኑ የትኛውን ይመርጣሉ? ክርስትና ወይስ እስላም?

يهدى ولا يبيع

اللغة الأمهرية

الإسلام والمسيحية

تأليف

الدكتور / محمد علي الخولي

اللغة الأمهرية

طبع على نفقة عبد الله الفقير إلى عفوره ورضاه

غفر الله له ولوالديه ولذريته ولجميع المسلمين

وقف لله تعالى لا يجوز بيعه